

KRONIKA RODU KARLÍK

Větev žijící v Pozdyni čp. 23, později v Újezdci a Praze

11.11.2008

Odváží je do bezpečí k jediné větvi rodin, která ještě zbyla a pro níž lidé na fotkách nejsou cizinci. Necht' právě pro ně se všechny ty snímky dělaly, aby potomci věděli: bez nás by jste tu nebyli, takto jsme vypadali a přemýšleli jsme, cítili, doufali, dělali si plány stejně jako vy. Žili jsme. Memento vivere. Jednou ani z vás nezbude nic jiného než několik fotografií v albu, portrét. Až už lidi na nich zobrazené nebude nikdo znát, zemřeme podruhé.

TESSA de LOO vl. jménem Tineke Duyvené de Wit.

Postel na nebesích

I. KAPITOLA

Prolog

Kdo jsme? A odkud přicházíme? Tak tuhle otázku si jistě již mnozí z nás položili. Vzhledem k tomu, že odpověď na ní si vyžaduje značné finanční náklady a stovky hodin strávených v archivech, zůstává v drtivé většině případů nezodpovězena.

I mne celou řadu let provázela touha poodhalit roušku tajemství zahalující život mých předků. Úspěšně jsem jí ale odolával s tím, že „až někdy“. A tak po mnohaletých odkladech jsem konečně v roce 2004 začal shromažďovat první písemné a fotografické podklady. Bohužel v té době ti co mohli podat cenné svědectví o „dávných časech“ již nebyli mezi námi. A tak hlavním zdrojem informací se staly archivy. Záhy jsem zjistil, že bez alespoň částečné znalosti kurentu a latiny se daleko nedostanu. Proto jsem v roce 2005 absolvoval kurz čtení starého písma. Zde se mi dostalo mnoha cenných rad, jak postupně pronikat do tajů čtení starých textů, ale skutečně porozumět záznamům vyžaduje dlouholetou praxi.

Z uložených dokumentů sice můžeme o předešlých generacích zjistit mnoho údajů (narození, sňatek, úmrtí atd.), ale už se nikdy nedozvíme jak čas, vyměřený jim na této planetě prožili. Byli šťastní? Co je těšilo a co naopak trápilo? Jaké byli povahy? Prostě zůstane tu spousta nezodpovězených otázek.

Počáteční nadšení, s nímž jsem se pustil do této bohulibé činnosti, bylo brzy mírně ochlazeno. Došlo mi, že se jedná o práci vhodnou pro fyzicky zdatného, mentálně zachovalého a finančně dobře zajištěného důchodce, nejlépe bezdětného vdovce. Teď mne tak napadá, že ten právě popsaný týpek, dřív než stihne navštívit první archiv, padne za oběť některé z vdavek chtivých žen. A tak se ocitáme opět na začátku. Z uvedeného vyplývá, že potřebný čas je nutné doslova krást. Tolik na vysvětlenou těm, kterým by se zdál postup mé práce příliš pomalý.

Na rychlosti nepřidá ani to, že paralelně s mapováním historie vlastního rodu sestavuji za pomoci Fr.Voříška kroniku obce Újezdce. Znamená to pořídit kopie několika tisíc zápisů z matrik, gruntovních knih a jiných archiválií. Ty jsou většinou psány v němčině, či latině a navíc špatně čitelné. Situaci ztěžuje i fakt, že v některých archivech (např. Třeboň) je nutné objednat návštěvu až půl roku předem. Podstatně lépe jsou na tom v tomto ohledu švédové. Veškeré matriky mají naskenované a přístupné přes internet. Jó, to se to v teple domova bádá.

Ale dost bědování, práce na sestavování rodokmenu je velmi zajímavá, napínává a někdy dost dobrodružná. A právě za to může překonávání různých překážek a to nejenom těch legislativních. Veškeré nepříjemnosti a námaha jsou ihned zapomenuty v okamžiku, kdy se

získané informace stávají pro někoho užitečné. Proto budu velmi rád, pokud vás následující řádky alespoň trochu zaujmou a potěší. Na oplátku bych uvítal jakékoliv další informace či dokonce dobové dokumenty, které by jste mohli poskytnout k ofocení a doplnění této práce.

Poděkování

Ne v závěru, ale hned na počátku, bych chtěl poděkovat všem, kteří mi pomohli a pomáhají při postupném sestavování jednotlivých střípků této mozaiky.

Děkuji především své mamince Růženě Karlíkové, která poskytla mnoho informací a zasloužila se o identifikaci osob na starých fotografiích. Bez ní by na mnoha obrázcích byly jen anonymní tváře. Je až neuvěřitelné, kolik si toho ve svých osmdesáti letech pamatuje.

Děkuji svojí manželce Evě Karlíkové, že trpělivě snáší mého časově, prostorově i finančně velmi náročného koníčka. Ne vždy se mi totiž daří ke spokojenosti všech, vhodně rozdělit svůj volný čas mezi rodinu a zemřelé předky.

Rovněž musím poděkovat Františku Voříškovi z Bělčic, který mi svým elánem, s nímž v roce 1978 připravil oslavy 100. výročí založení SDH v Újezdci, dal impuls k zahájení práce na „Obrazové kronice Újezdce“ a později „Rodové kronice“.

Děkuji také Láďovi Rektorisovi z Třeboně, který mi velmi pomáhá, ve chvílích, kdy si nevím rady s překlady některých latinských či německých textů. Má též velkou zásluhu na mých postupných pokrocích v čtení starých zápisů psaných kurentem. Pro jeho obrovské znalosti v oblasti genealogie a historie jej častokrát využívám coby naučný slovník. Láďo moc děkuju.

V neposlední řadě děkuji všem blízkým i vzdáleným příbuzným, kteří mi poskytují písemný a fotografický materiál a kteří svým vyprávěním pomáhají postupně vyplňovat bílá místa této práce.

Původ příjmení Karlík

Původ příjmení Karlík není třeba složitě hledat. Základem tohoto příjmení se stalo německé osobní jméno Karl (Karel). To vzniklo ze slova Karlaz, tedy „muž, mužský, chlap“. Připojením přípony **-ík** k osobnímu jménu Karl pak vzniklo příjmení našeho rodu: **Karl-ík**. Díky obměně přípony pak najdeme celou řadu příjmení se stejným základem (např. Karlec, Karleček, Karlich, Karliš, Karlovec, Karliček, Karlovský, Karlů, atd.)

Když se franští majordomové (kteří nosili jméno Karel) pomalu zmocňovali franského trůnu a Karel Veliký vytvořil z franské říše velmoc, rozšířilo se jméno Karel i za hranice říše a z *Karal*, *Karl* (zlatinizovaného v *Carolus*) vzniklo u Slovanů a Maďarů označení panovníka: české král, polské król, jihoslovanské kralj, maďarské király ap.

A jak zní cizojazyčné ekvivalenty jména Karel? Slovensky a polsky Karol, srbsky Karlo, maďarsky Károly, italsky Carlo, španělsky a portugalsky Carlos, francouzsky Charles, holandsky Karel, dánsky a švédsky Karl, či Carl, anglicky Carl, Carol, Charles, rusky Karl.

O vzniku a vývoji příjmení se můžeme podrobněji dočíst např. v knize *Naše příjmení* od Dobravy Moldánové, či *O českých příjmeních* od Josefa Beneše.

A.P.Šlechta se zase ve svém díle „Z pravěku do novověku“ zmiňuje o tom, že některé rodiny Karlíků (např. na Pardubicku) obdrželi koncem 15.stol. své příjmení proto, že byli tkadlíci, tedy tkalci. Z příjmení Tkadlík vzniklo jméno Karlík, podobně jako se zase pravým Karlíkům často říkalo Tkadlíci, či Kadlíci.

Pro zajímavost nyní uvedu **několik statistických údajů** týkajících se četnosti příjmení a jmen v České republice. Zdrojem těchto dat jsou internetové stránky Ministerstva vnitra České republiky. Údaje k příjmením se vztahují ke dni 28.5.2007, údaje ke jménům pak k 9.5.2007.

Z následujících tabulek vyplývá, že příjmení Karlík, potažmo Karlíková není v naší zemi až tak rozšířené, jak jsem se původně domníval. U mužů je na 552 místě u žen dokonce na 587 místě. Samozřejmě nejvíc žijících obyvatel k danému datu neslo jméno Novák (34 199) a Nováková (35 522), zatímco Karlíků žilo pouze 1 141 a Karlíkových 1 172. Uvedená statistika zahrnuje i jména a příjmení cizinců žijících na území ČR. Nicméně myslím, že ty do pořadí první tisícovky nezasahují.

1	NOVÁK	34 199
2	SVOBODA	25 225
3	NOVOTNÝ	24 288
4	DVOŘÁK	22 221
5	ČERNÝ	17 831
6	PROCHÁZKA	16 011
7	KUČERA	15 136
8	VESELÝ	12 852
9	HORÁK	12 144
10	NĚMEC	11 169
552	KARLÍK	1 141

1	NOVÁKOVÁ	35 522
2	SVOBODOVÁ	26 574
3	NOVOTNÁ	25 369
4	DVOŘÁKOVÁ	23 426
5	ČERNÁ	18 528
6	PROCHÁZKOVÁ	16 830
7	KUČEROVÁ	15 855
8	VESELÁ	13 439
9	HORÁKOVÁ	12 815
10	MARKOVÁ	11 718
587	KARLÍKOVÁ	1 172

1	JIŘÍ	319 593
2	JAN	294 669
3	PETR	271 832
4	JOSEF	260 631
5	PAVEL	207 428
6	JAROSLAV	204 961
7	MARTIN	178 134
8	MIROSLAV	168 008
9	TOMÁŠ	162 802
10	FRANTIŠEK	153 917
11	ZDENĚK	143 998
12	VÁCLAV	140 878
13	KAREL	122 786
14	MILAN	117 498
15	MICHAL	116 410
16	VLADIMÍR	98 804

1	MARIE	332 918
2	JANA	275 141
3	EVA	161 309
4	ANNA	151 558
5	HANA	151 179
6	VĚRA	129 139
7	LENKA	118 801
8	ALENA	110 564
9	KATEŘINA	107 560
10	PETRA	101 644
11	LUCIE	100 369
12	JAROSLAVA	96 617
13	LUDMILA	89 420
14	HELENA	84 888
15	JITKA	81 038
16	MARTINA	80 808

Koluje v žilách členů našeho rodu modrá krev?

Tajným přáním každého genealoga je najít vazbu na některou významnou osobnost z našich dějin, či dokonce šlechtický původ svého rodu. V drtivé většině se samozřejmě nic takového nepodaří, ale ten pocit – co kdyby...

I já jsem při svém pátrání velmi brzy zjistil, že v jižních a východních Čechách žilo několik větví vladyckého rodu Karlíků. Začal jsem tedy pátrat po osudech těchto šlechticů, zejména pak těch, kteří žili v jižních Čechách.

Mezi nižší šlechtou byl tento rod ctěný a uznávaný. Jeden z jeho členů – Jiřík Karlík – se za vlády Vladislava II dokonce stal členem tehdejší nejvyšší soudní instance v království Českém – Zemského soudu. K tak vznešenému úřadu byli vybíráni potomci těch nejstarších a nejvzácnějších rodů.

Nejstarší členové rodu Karlíků drželi tvrz v obci Nežetice u Trhových Svin. Zatímco tvrz se připomíná už na konci 12. stol., první písemně doložený člen rodu - **Mikuláš Karlík z Nežetic** se uvádí v listině sepsané teprve 18.5.1429. Mikuláš měl pravděpodobně starší bratry a tak na něho nezbylo v rodné tvrzi místo. Z dalších zápisů vyplývá, že se usadil ve východních Čechách. Oženil se s Machnou, pocházející pravděpodobně z rodu Rašínů z Rýzmburka. Pro Mikuláše to byl jistě výhodný sňatek. Rod Rašínů se totiž v žádném případě neřadil k těm chudým. Také si v pozdějších záznamech můžeme přečíst, že Mikuláš vlastnil dům ve Dvoře Králové, nedalekou tvrz Stanovice a několik okolních vesnic. Svě „državy“ neustále rozšiřoval. Jeho synové Jan I, Aleš I a Jiřík I pak některé statky prodali, ale zase jiné nakoupili.

Plození potomků a nakupování statků vedlo k zakládání dalších větví rodu. Postupně tak vznikla větev drachkovská, tvoršovická, veselská, slatinská, holovouská, lukavecká, řepínská a řada dalších.

A.Sedláček uvádí, že všechny tyto rodiny měly v klenotu erbu „muže držícího růženec, jehož si pozdější Karlíkové malovali jako loutku či půlpanny bezruké růžové a modré barvy na červené loďce, přibírajíce si ji na zlatý štít“.

S členy jednotlivých větví rodu se velmi podrobně můžeme seznámit v několika svazkovém díle „Z pravěku do novověku“ od A.P.Šlechty (vydáno v Praze 1924)

V téže práci se dočteme, že vladykové z Nežetic nebyli jedinou rodinou v Čechách, která užívala příjmi Karlík. Již v 16. a 17. století zde žila řada měšťanských, svobodnických, či sedláckých rodin stejného jména.

Nebudu vás déle napínat, jakákoliv vazba mezi naším rodem a zmíněnými vladyckými rodinami se neprokázala. Tedy žádná modrá krev, alespoň prozatím. Skutečný původ našeho klanu je daleko prozaičtější a pokusím se jej odhalit v následující kapitole.

A.P.Šlechta se ve svém díle věnuje i historii rodin neurozeného původu. Popisuje zde rody Karlíků, připomínané v pramenech 16. a počátku 17. století např. v kraji Berounském, Tábořském, Plzeňském, Žateckém, Litoměřickém, Rakovnickém, Boleslavském, Čáslavském, či Chrudimském. Původ těchto rodin bohužel již dnes nelze zjistit. Je ale nepravděpodobné, že by pokrevně souvisely se šlechtickými Karlíky z Nežetic. Pouze o některých Karlících na Plzeňsku a Litoměřicku se lze domnívat, že pocházeli od dávných a záhy zchudlých větví svých šlechtických soukmenovců.

Většina těchto starých rodin Karlíků také záhy zanikla, jen některé z nich se udržely přes bouře třicetileté války na svých původních statcích.

Základní studijní materiály.

Pro sestavení rodokmenu jsou sice velmi důležité vzpomínky pamětníků, ale to zdaleka nestačí. Jednak se pamětníci občas pletou a jednak jejich paměť nesahá do vzdálenějších časových období.

Je tedy nutné studovat písemné zdroje, které jsou uloženy v různých archivech. Těmito zdroji jsou především matriky a gruntovní knihy uložené ve Státních oblastních archivech (SOA). Mimochodem jenom v SOA Třeboň je uloženo 6 767 matrik.

Další informace pak lze čerpat v Okresních archivech, kde je uložena celá řada písemností, jako např. Trhové smlouvy, smlouvy o hypotékách, třídní knihy, atd.

Na dalších řádcích chci přiblížit charakteristiku těch nejzákladnějších materiálů, s nimiž se musí každý genealog co nejpodrobněji seznámit.

Matriky – jsou knihy, do nichž se zapisují narození, sňatky a úmrtí obyvatel. Podle zápisů tedy rozlišujeme matriky narozených (MN), matriky oddaných (MO) a matriky zemřelých (MZ).

Zavedení matrik vzešlo z tridentského koncilu (1562-1563). V českých zemích bylo všeobecné vedení matrik nařízeno olomouckou synodou v roce 1591 a následující pražskou synodou v roce 1605. Pražská synoda rozšířila usnesení koncilu v Tridentu o vedení seznamů duší (status animarum) a seznamů udělených svátostí, zvláště pohřbů. Římský rituál (Rituale Romanum) z roku 1614 završil tato předchozí usnesení v oblasti vedení matrik prosazením další povinnosti farářů - vést matriky úmrtní. Každý farář měl vést tři knihy se stanovenými údaji ve svém obvodu.

V Čechách se dnes matriky z období před třicetiletou válkou vyskytují poměrně dosti vzácně. Nejen, že jejich vedení nebylo pro všechny farnosti samozřejmostí navíc, právě v této válce jich bylo mnoho zničeno. Běžněji se u nás matriky vyskytují až kolem roku 1650. Např. nejstarší zápis o narození ve farnosti Bělčice pochází z roku 1680.

V 17. století byl zápis v matrice zpravidla velmi jednoduchý. V matrice pokřtěných se zapisovalo datum křtu (ne narození), jméno křtěného dítěte (Infans), jméno a bydliště rodičů (Parentes) a kmotrů (Patrini . Levans a Testes). Někde však chybí i bydliště rodičů nebo je uveden jen otec. V matrikách oddacích bylo registrováno u snoubenců (Sponsi) - jméno, rodinný stav a bydliště ženicha, u mladších i jméno otce, u starších ženichů zaměstnání. U nevěsty se zapisovalo jméno, rodinný stav a bydliště, jméno otce nebo zemřelého manžela. Dále se uváděla jména a bydliště svědků. Mnohdy však některé údaje chybějí. Matriky úmrtní

se zakládaly později a uvádějí datum pohřbu, jméno a bydliště zemřelého. Věk je zaznamenáván, i když nedůsledně až na počátku 18. století, stejně tak příčina úmrtí na základě povinné lékařské prohlídky mrtvoly a vydáním vysvědčení o příčině úmrtí (patent z r. 1714).

K zásadnějším změnám dochází až v 18. století. Za vlády Marie Terezie totiž začal stát sledovat přírůstky a úbytky obyvatel v souvislosti se statistickými, vojenskými a daňovými potřebami. V roce 1770 byla zavedena jednotná latinská matriční formule, doplněná o evidenci poddanské příslušnosti a latina převládla v matričních záznamech. Zavedená rubrikatura, někde již na tištěných formulářích nedovolovala vynechat některé předepsané údaje a zápisy se staly přehlednějšími. Roku 1771 se v matrikách zavádějí záznamy o domovních číslech (císařský reskript ze dne 10.3.1770), guberniálním nařízením z téhož roku byly zrušeny štolové poplatky za zápis o křtu, téhož roku byl vydán dvorský dekret zakazující vpisování jména domnělého otce nemanželského dítěte a v roce 1774 bylo nařízeno farářům chránit matriky před požárem. Roku 1779 vstoupilo v platnost nařízení uvádět v matrikách osobní jména a nikoliv jména podle gruntů, ale podle jména rodiny. Přezdívky se však v praxi udržely ještě dlouhou dobu.

K rozhodujícím zásahům osvěcenského státu do vedení matrik dochází za vlády Josefa II. Patentem z 15.5.1781 byly matriky prohlášeny za veřejné listiny. Zdokonalení formální úpravy matrik a zavedením formuláře s předtištěnými rubrikami ve zvláštních samostatných knihách pro každý druh zápisů nařídil císařský patent z 20.2.1784. Tato ustanovení doplnil patent z 19.7.1784, který nařizoval vést pro každou osadu farnosti zvláštní matriku nebo oddíl matriky. V této době nahradila latinu němčina, příp. čeština. Od 3.1.1790 bylo též nařízeno pořizovat k obsahu matrik jmenné indexy, 3.6.1802 bylo toto rozhodnutí rozšířeno i na matriky starší. Zneužití matrik pak mělo být zabráněno nařízením foliováním stránek matrik z roku 1792.

Příloha matričního patentu ze dne 20.2.1784 předkládala nový a důkladnější vzor formuláře matričních zápisů. Věrohodnost matrik již neměla být závislá na osobě matrikáře (faráře, kantora), ale vedení matrik podle povinného formuláře bylo státem stanoveno pouze správcům far a dohled nad správným chodem matriční agendy svěřen biskupům a krajským úředníkům.

Formulář pro matriku sňatků uváděl rubriky: Datum, číslo domu, křestní jméno a příjmení ženicha a nevěsty, jejich náboženství a stáří a rodinný stav (svobodný/á/ nebo vdovec /vdova/). U svědků křestní jméno, příjmení a stav. Svědkové, pokud uměli psát, měli se vlastnoručně podepsat. Jestliže neuměli psát, jejich jméno zapsal farář a svědci měli osvědčit zápis připojením křížku či jiného znamení vlastní rukou.

Formulář pro matriku křtů uváděl rubriky: Datum narození, číslo domu, křestní jméno dítěte, náboženství, pohlaví, původ (legitimita), křestní jméno a příjmení rodičů a kmotrů. Jméno otce nemanželského dítěte je možné připojit jen tehdy, pokud se sám přizná. Kmotři připojovali buď vlastnoruční podpis, nebo znamení.

Formulář pro matriku úmrtí uváděl rubriky: Datum úmrtí, číslo domu, jméno, náboženství a stáří zemřelého a příčinu smrti, kterou písemně stanovili buď ohledavač mrtvol, krajský fysikus nebo místní chirurg (zkoušený ranhojič).

Tento formulář se v praxi zcela nedodržoval. Největší výhrady zaznamenala povinnost vlastnoručních podpisů svědků, ovšem dne 25. 2. 1788 byly podpisy opět nařízeny dvorským dekretem. Vedení matrik patrně někde nadále prováděli kantoři, neboť 3.1.1790 bylo nařízeno uchovávat matriky na farách a ne v bytech kantorů. Jako důsledek prohlášení matrik za veřejné listiny bylo nařízeno krajským úřadům všechny matriky opatřit foliací, uvést na začátku matriky počet stran a listy provléct stužkou a zapečetit. Dne 1. 5. 1794 bylo nařízeno duchovním správcům uvádět v křestních a oddacích matrikách údaje o panství a místu původu rodičů matky nebo nevěsty. V praxi se zápis v rubrice rodičů stále rozšiřoval a na přelomu 18. a 19. století začali být uváděni i prarodiče včetně jejich bydliště. V matrice úmrtí byla přidána také rubrika zaopatření umírajícího. Na počátku 19. století se u zápisů pokřtěných začíná objevovat jméno porodní báby, které se úředně zavedlo od 2.7.1825. Roku 1811 bylo stanoveno průběžné číslování matričních zápisů. (citace z internetových stránek SOA Třeboň http://digi.ceskearchivy.cz/index_main.php?lang=cs)

Berní rula – Pozemkový katastr je rovinné zobrazení a soupis všech pozemků ve státě. Nejstarším katastrem v Čechách je tzv. *berní rula* z let 1653 - 1655. Vznikla po třicetileté válce, když se stavové domáhali toho, aby hlavní jádro daní opět tvořila berně z půdy poddanské, a když dvorská komora Ferdinanda III. k tomu svolila pouze za podmínky, že bude založen pevný a řádný katastr poddaných.

Po obnovení královského berního úřadu byla ze stavů zvolena tzv. hlavní komise k přípravě generální vizitace celé země. Tato komise pak jmenovala další čtyřčlenné komise ze všech stavů královských, které pak na jednotlivých panstvích zjišťovaly počet a poplatní kvalitu berní poddaných. Výsledky šetření pak sepsaly v protokolech podle jednotlivých panství. Berní rula tedy znamená soupis půdy poddanské (rustikální), ale jen půdy orné a pastvin a to jen hrubým odhadem jak co do výměry, tak i jakosti. U každé usedlosti pak uvádí osev, počet dobytka a potahů i eventuelních živností. Poddaní, kteří se v jednotlivých vesnicích uvádějí plnými jmény, jsou rozděleni na sedláky, chalupníky a domkáře

(zahradníky) a to podle výše berní. Za jednoho osedlého se počítá jeden sedlák, který robotuje robotou potažní, za jednoho sedláka pak se počítají čtyři chalupníci a nebo osm domkářů. Berní rula je psána pro celé království česky s výjimkou Kladska a Loketska, kde je psána německy.

Berní rula byla v dalších letech podrobena některým změnám, tzv. revizitacím, které se však týkaly pouze ocenění a využití získaných dat a nikoliv údajů vlastních.

Podle berní ruly byla tak zemská usedlost stanovena na 78.444 berních jednotek. V roce 1665 bylo určeno 70 korců půdy na jednotku čímž vzniklo číslo (divisor), kterým bylo třeba dělit součet korců výsevku na jednotlivých panstvích, čímž byl zjištěn počet osedlých. Protože ale v té době poddaní pro nepříznivé poměry ve velkém počtu opouštěli grunty, bylo nutno osedlost na panství ve velkém odepisovat a to na podkladě revizitace, čímž se snížila celková zemská osedlost asi o 12%. V roce 1683 pojal sněm reformu berního systému podle hraběte Kinského, kterou se stanovil max. počet korců jedné usedlosti na 90 a minimální pak stanoven podle jednotlivých krajů. Tento systém vstoupil v platnost 1.října 1684 a platil až do zavedení katastru tereziánského na konci roku 1747.

Gruntovní knihy – zvané též purkrechtní, byly s největší pravděpodobností zakládány podle vzoru Zemských desk a měly za účel, aby byl právně zajištěn také majetek měšťanů a poddaných. Obsah a forma bývaly poměrně jednoduché, titulní list uváděl ves, městečko nebo město (obvykle jeho část), pro které kniha platila a dále pak období a pořadové číslo knihy. Pak následují zápisy: Jméno majitele, v pozdějších dobách i číslo popisné, výměra polností, obvykle i předchozí majitel od kterého byl grunt zakoupen, výše závdavku, dědici po bývalých majitelích a výše jejich podílů (nápadů) , též robotní povinnost a rozpis splátek. Pokud se měnil majitel výrazným textem se zapsal majitel bývalý a nový a pokračovalo se v dalších zápisech. Pro každou usedlost (grunt, dům) bylo určeno několik listů, kde se zapisovaly mj. také splacené roční splátky a kolik a komu zbývá ještě doplatit. Když byla kniha popsána, byl za posledním zápisem u každého gruntu zapsán odkaz na knihu další. Do venkovských knih se zapisovalo s vědomím vrchnosti, ve městech pak městské rady. Takto se gruntovní knihy vedly zhruba do konce 17.století. Pak se však ukazovalo, že je zapotřebí vést zápisy podrobnější a proto na přelomu 17. a 18. století se do knih zapisovalo vše, co mělo mít tzv. „právní jistotu“, např. držba, výměna, koupě, dluh, smlouva pachtovní, smlouva svatební, věno, služebnost atd.

Jelikož se v pozemkových knihách setkáváme s finančními odkazy „*k záduší*“ je třeba si vysvětlit, o co se v těchto případech jednalo.

Zádušní, nebo též **kostelní jmění** znamená veškeré movité i nemovité jmění každého kostela, jehož užitky jsou určeny především k uhrazování kostelních potřeb, především k udržování dobrého stavebního stavu.

Záduší - bylo majetkové věnování pro spásu duše, hlavně nadání nebo odkaz ve prospěch kostelů a církevních ústavů, jakými bývaly školy, nemocnice, chudobince a sirotčince.

II. KAPITOLA

Kdo jsme? A odkud přicházíme?

Úkolem této kapitoly je seznámit čtenáře s dosud zjištěnými fakty o původu a vývoji rodu Karlíků, zejména pak chronologicky sestavit přímou mužskou linii.

Své pátrání jsem započal v Újezdci, kde se v roce 1914 narodil můj otec Karel Karlík. Brzy jsem zjistil, že jeho praděd – Jan Karlík (*25.10.1812) se narodil v Pozdyni Prokopu Karlíkovi (*10.6.1781) a do Újezdce se přizemnil v roce 1836. Velmi dlouhou dobu pak stopy končily u Janova děda, resp. Prokopova otce – Václava Karlíka. Zjistit kdy a kde se tento Václav narodil bylo téměř neřešitelné. Teprve studium díla P.A.Šlechty „Z pravěku do novověku“ tento problém vyřešilo. Navíc mne v mém bádání přivedlo téměř o dvě stě let dále do historie. Uvedené údaje v tomto díle je samozřejmě třeba postupně ověřovat v matrikách, gruntovních knihách a jiných archiváliích. S uspokojením musím konstatovat, že to, co jsem již porovnal se jmenovanými dokumenty, se nijak neliší od údajů uvedených A.P.Šlechtou. Ověřená data jsem navíc doplnil poznámkou o jejich zdroji.

Jak jsem zde již poznamenal, A.P. Šlechta ve své práci popisuje kromě vladyckých rodin Karlíků i rody měšťanské, svobodnické a selské.

Z plejády uvedených rodin by nám snad mohli být nejbližší Karlíkové žijící v kraji Prácheňském, zejména pak ti, kteří se rozrodili po celém panství Lnářském. Jejich předkové byli vynikajícími sousedy v Kasejovicích. Ti se ale nejmenovali Karlíkové, nýbrž Karlové. Městečko Kasejovice od počátku 15. stol. náleželo k panství Lnářskému. V roce 1544 zde byl konšelem Jíra Karel. Tentýž se pak v roce 1550 uvádí jako purkmistr. V letech 1555 - 61 byl zase jedním z konšelů kasejovických Vít Karel.

Karlové žili v Kasejovicích ještě v 18. století. Několik příslušníků tohoto rodu se však v průběhu 17. století vystěhovalo a založilo v okolních vesnicích nové rodiny, jež se nejprve Karlové, později Karlíkové nazývaly. Příjmení lnářských Karlíků tedy zcela jistě vzniklo z osobního jména Karel.

Nejbohatší z těchto lnářských rodin byly rodiny Karlíků ve vsi Řišti. Předky jedné z nich byli bratři Jiřík a Jakub Karlové. Jiřík se v Řišti připomíná v letech 1647 – 52, tehdy ještě s příjmením Karel. Patřil mu statek čp.1, jenž byl v roce 1652 odhadnut na 80 kop gr.m. a k němuž náleželo 45 strychů rolí. V gruntovních knihách panství Lnářského a v Berní ruli kraje Prácheňského se Jiřík uvádí, co majitel tohoto statku, již s příjmením Karlík. Je velmi pravděpodobné, že před Jiříkem vlastnil tento grunt jeho bratr Jakub.

A právě jmenovaný Jakub (*cca 1600) je zatím nejstarším doloženým předkem našeho rodu. Jeho syn Martin Karlík (*cca 1632) se usadil v Zahorčicích. Další osudy naší rodiny jsou pak spojeny s obcemi Polánka, Kocelovice a Hornosín. Stalo se tak díky Josefu Karlíkovi (*cca 1673), který byl synem Martina.

Přesídlení naší rodové větve do Pozdyně je spojeno s dalším potomkem, Františkem Karlíkem (*15.9.1715). Ale nepředbíhejme. František, vlastní syn Josefa Karlíka se narodil v Hornosíně. Později se usadil v Bělčicích a teprve v roce 1750, či 1751 kupuje hospodářskou usedlost v Pozdyni.

A právě Františkův syn Václav (*6.9.1750) je oním Václavem, u něhož mé pátrání po dlouhý čas končilo.

Na následujících řádcích se podrobněji rozepisují o již zmíněných členech rodu. Jsou to ti, mužští předci, kteří tvoří tzv. přímou linii. U jejich dětí, které nejsou přímými pokračovateli naší větve zmiňuji toliko data narození, případně sňatků. Podrobněji se pak o nich rozepisují v další podkapitole nazvané „Jednotlivé generace rodu“.

Přímá linie rodu.

1. Jakub Karel (Karlík) (*cca 1600)

Karel (Karlík) Jakub – (*cca 1600). Podle A.P.Šlechty Jakub pocházel z kasejovického rodu Karlů. Později se usadil v Řišti na statku čp.1. V roce 1652 byl tento statek odhadnut na 80 kop gr. m., náleželo k němu tehdy 45 strychů rolí. To již byl Jakub mrtev a statek vlastnil jeho bratr Jiří.

Jakub po sobě zanechal dva syny: Martina (*cca 1632) a Víta (*cca 1637) a tři dcery: Annu, Majdalenu a Žofii (*cca 1639). V roce 1690 z těchto dětí v Řišti žila již jen Žofie.

Jakub je zatím nejstarším přímým předkem našeho rodu, kterého se mi dosud podařilo vypátrat. Jím se tedy počíná více jak čtyři sta let stará tradice rodu.

2. Martin Karlík (*cca 1632)

Karlík Martin – (*cca 1632) v Řišti, jako syn Jakuba Karlíka. Usadil se v Zahorčicích, kde se mu narodily tři děti: Alena, Vít a Josef.

Vít zůstal v Zahorčicích, kde se 25.11.1691 oženil se Zuzanou, dcerou kováře. Druhý syn Josef byl dvakrát ženat. Jeho první manželka Alžběta Bláhová s ním byl oddán 18.11.1698 pocházela z Radošovic. Druhá choť, Alžběta Špalková již pojal v roce 1704 byla rodem z Kocelovic.

3. Josef Karlík (*cca 1673)

Karlík Josef – (*cca 1673) v Zahorčicích jako syn Martina Karlíka. Josef se dne 18.11.1698 oženil s Alžbětou Bláhovou z Radošovic. Manželé společně žili v Řišti, kde se jim v roce 1701 narodil syn Matěj.

Poté zřejmě Josef ovdověl, neboť v roce 1704 se ženil s Markétou Špalkovou z Kocelovic. Manželé nejprve žili v Polánce, kde se jim v roce 1705 narodil syn Jan. Poté se rodina přestěhovala do Kocelovic. Zde v roce 1706 přišel na svět syn Tomáš a roku 1708 dcera Magdaléna. Následovalo další stěhování. Tentokrát do vlastního. Josef totiž koupil nějaký dvůr v Hornosíně. Zde se 15.9.1715 narodil syn František (potvrzeno v MN č.3 fary Bělčice snímek 6), dále zde přišli na svět Jakub, Dorota a Pavel.

Jak vidno, Josef byl vskutku aktivní muž. S dvěma manželkami zplodil osm potomků. Několikrát se i s rodinou stěhoval. Nakonec získal v Hornosíně vlastní nemovitost. (veškeré údaje pocházejí z díla A.P.Šlechty „Z pravěku do novověku díl 3. sv.1“).

4. František Karlík (15.9.1715 - 21.8.1802)

Karlík František – *15.9.1715 (zde se jedná o datum křtu, které vždy nemusí odpovídat datumu narození) v Hornosíně, jako manželský syn Josefa Karlíka a jeho ženy Margaritty.

Podle záznamu v MN č.3 fary Bělčice snímek 6, byl levans Pavel ???

Téměř osmadvacetiletý František se 13.10.1743 oženil v bělčickém kostele sv. Petra a Pavla s Alžbětou Zemkovou z Tisova. Následně uvádím doslovný přepis z MO fary Bělčice, snímek č.20.

„Dne 13.10.1743 po trojím prohlášení, které se stalo mezi službami božími dle ustanovení SSho (Slavného Svatého) Sněmu Tridentského totižto 15.9. ponejprv, 22.9. podruhé a 29.9. potřetí , ctihodný pan Jan Hallík, kaplan můj, potvrdil v stav svatého manželstva poctivého mládence Františka, syna Josefa Karlíka ze vsi Hornosín, s poctivou pannou Alžbětou, dcerou Matouše Zemka ze vsi Tisova. Oba dva poddaní lnářští. Jejich svědkové byli družba Matěj, syn Vojtěcha Nováka z Kocelovic, draužka Veronika, dcera Víta Brejchy z Bělčic. Procurator Bartoloměj Koubek z Hvožd'an a mnoho jiných více a nato jim požehnání udělil. Ita testor Jakub Maxmilián Schollär, curatus loci“. (Tak dosvědčuje J.M.S., místní farář).

P.A.Šlechta ve svém díle „Z pravěku do novověku“ uvádí, že František založil novou rodinou větev a to nejprve v Bělčicích a později v Pozdyni. V Bělčicích, kde vlastnil dům s malým hospodářstvím, žil od svého sňatku s Alžbětou v roce 1743 až do roku 1750. Tady se manželům narodily čtyři děti: Kateřina (*4.11.1746), Petr (27.3.1749), Pavel (27.3.1749) a Václav (*6.9.1750).

Později František koupil selský statek po Josefu Chrastilovi v Pozdyni. Stal se tak zakladatelem pozdyňské větve rodu Karlíků. Ke statku patřilo 39 strychů rolí a 7 strychů luk. Stejně tak, jako v Bělčicích i v Pozdyni se manželům narodily čtyři děti: Anna (*29.3.1753), Jan (*28.12.1755), Matěj (*7.2.1759 - 1799) a Jakub (*14.7.1761).

Podle záznamu v MZ č.12 fary Hvožd'any fol.282 (snímek 142) František zemřel na svém statku v Pozdyni čp.19, dne +12.12.1771. Dožil se tedy šestapadesáti let. Ostatky zesnulého byly uloženy na hvožd'anském Hřbitově, při kostele sv. Prokopa. Smutečnímu obřadu byl přítomen kaplan Josef Ambrož. Tentýž duchovní Františka zaopatřil svátostmi.

Františkova manželka Alžběta (Elysabeth) přežila svého manžela o pouhých osmnáct dnů. Zemřela v Pozdyni čp.19 dne +30.12.1771. Podle zápisu v MZ č.12 fary Bělčice fol.284 (snímek 142), se dožila dvaapadesáti let. Její ostatky byly uloženy na hvožd'anském hřbitově, při kostele sv. Prokopa. Smutečnímu obřadu byl přítomen kaplan Václav Josef. Tentýž duchovní Alžbětu zaopatřil svátostmi.

V roce 1779 zdědili Františkův statek jeho synové Václav (*6.9.1750) a Matěj (*7.2.1759) (MN, MO, MZ)

5. Václav I. Karlík (6.9.1750 - 21.8.1802)

Karlík Václav (Wenceslaus) – *6.9.1750 (zde se jedná o datum křtu, které vždy nemusí odpovídat datumu narození) v Bělčicích, jako manželský syn Františka Karlíka (*15.9.1717) z Bělčic a jeho manželky Alžběty

Podle zápisu v MN č.3 fary Bělčice fol. 182 (snímek 93) „dne 6.9.1750 z poctivého lože zplozeného v chrámu páně zdejších (Petra a Pavla v Bělčicích) já farář pokřtil sem Václava, syna Františka Karlíka a Alžběty matky, poddaných lnářských. Levans byl Pavel Modr, asistenti Vojtěch Černý a Marie Běhavá, všichni z Bělčic. Ita testor Jakub Maxmilián Schollär, curatus loci“. (Tak dosvědčuje J.M.S., místní farář).

Nedlouho po narození se rodina přestěhovala z Bělčic do Pozdyně, kde Václavův otec František koupil usedlost čp.23. Zde tedy Václav prožíval své dětství.

Polosedlák Václav se oženil s Dorotou Hálovou z Radošic. Manželé pak společně hospodařili v Pozdyni čp.23. Zde se jim také postupně narodilo pět dětí: Prokop (1781-1844) se oženil s Magdalénou Lehečkovou z Pozdyně, František (1783-1837) se oženil s Barborou Slaupovou, Anna (1786-1795), Kateřina (*1789) a Vojtěch (1791-1791). Ze zápisu v MZ č.3 fary Hvožd'any fol.26 vyplývá, že Václav zemřel na svém statku čp.23 v Pozdyni dne +21.8.1802. Jako příčina smrti se ve zmíněné matrice uvádí ????. Umírajícího Václava svátostmi zaopatřil duchovní Tomáš Kubringer. Ostatky zesnulého byly uloženy na hvožd'anském hřbitově, při kostele sv. Prokopa. Smutečnímu obřadu byl přítomen Farář Bořil? Podle tohoto zápisu se Václav dožil šestapadesáti let, ve skutečnosti skončil krátce před svými dvaapadesátými narozeninami.

Třiašedesátiletá vdova Dorota zemřela v Pozdyni čp.23. Stalo se tak pravděpodobně 11.3.1814. Podle záznamu v MZ č.6 fary Hvožd'any fol.31 byla příčinou úmrtí sešlost věkem. Ostatky zesulé byly dne 13.3.1814 uloženy na hvožd'anském hřbitově, při kostele

sv.Prokopa. Před smrtí byla zaopatřena farářem Josefem Machovcem. Tentýž duchovní pak byl přítomen smutečnímu obřadu. (MN, MZ)

Původ tohoto pána jsem hledal tři roky. Jedinou jistotu, kterou jsem měl, bylo to, že se nenarodil v Pozdyni. Jenže, když neznáte místo ani datum narození, je rychlejší najít jehlu v kupce sena. Nakonec pomohlo dílo P.A.Šlechty „Z pravěku do novověku.“ Zde jsem dne 23.4.2008 našel spojitost mezi členy rodu Karlíků, žijícími v 16. stol v Řišti s pozdyňskou větví. Konkrétně přímé předky Václava Karlíka. Až do tohoto dne byl totiž Václav nejstarším písemně doloženým členem rodu.

6. Prokop Karlík (10.6.1781 - 16.12.1844)

Karlík Prokop (Procopius) – *10.6.1781 (jedná se o datum křtu, které vždy nemusí odpovídat datumu narození) v Pozdyni čp.23, jako manželský syn Václava Karlíka, polosedláka z Pozdyně čp.23 a jeho manželky Doroty Karlíkové roz. Hálové z Radošic.

Podle latinsky psaného záznamu v MN č.3 fary Bělčice (snímek 330), byl Václav pokřtěn kaplanem Josefem (Josephus) Storchem. Jako kmoři byli obřadu přítomni: Prokop Maršík (Marschik), rolník ze Břeží a Kateřina, manželka Joannise Šarše (Scharche) z Břeží.

Osmnáctiletý polosedlák Prokop se oženil s dvaadvacetiletou Magdalenou Lehečkovou (*1.7.1777) z Pozdyně čp.3. Magdalena byla vlastní dcerou Jakuba Lehečky, chalupníka z Pozdyně čp.3 a Doroty Lehečkové roz. Klímové. (u zápisu narození některých dětí Magdaleny je její otec nesprávně zapsán jako Martin u některých správně jako Jakub).

Podle záznamu v MO č.2 fary Hvožd'any fol.11, snoubence oddal dne 25.12.1798 v hvožd'anském kostele sv.Prokopa farář Jan Barchan. Jako svědci byli obřadu přítomni: Josef Svoboda, krejčí z Pozdyně a Josef Kmůcha, tesařský tovaryš z Pozdyně. K zápisu oba svědci místo podpisu připojili tři křížky. Mimochodem, ve zmíněné matrice oddaných je chybně uveden věk nevěsty. Píše se zde, že jí bylo v době sňatku 19 let.

Manželé poté společně žili v čp.23. Zde také postupně přivítali na svět osm dětí: Josef (1802-1888) se oženil s Marií Karlíkovou z Pozdyně, Kateřina (*1806) se provdala za polosedláka Václava Kupa ze Zamlení, Jan (1808-1808), František (1810-1818), Jan (1812-1895) se oženil s Kateřinou Slaupovou z Újezdce a založil tak újezdeckou větev rodu, Matěj (1815-1886) se oženil s Kateřinou Kolářovou z Pozdyně, František (1818-1819) a nejmladší Vojtěch (1820-1897) se oženil s Annou Slaupovou z Břeží.

Prokop byl v Pozdyni několik let rychtářem. Přesné období mi zatím není známo. Jisté je, že jako rychtář je uváděn v matrikách u narození svých dětí již v roce 1810 a

rovněž 1818, ještě v zápise o sňatku dcery Kateřiny v roce 1829 se Prokop uvádí jako rychtář. V únoru 1832 je už jako rychtář uváděn Josef Svoboda. Tentýž je v roce 1930 uváděn jako konšel. Též v prosinci 1815 je uváděn jako rychtář Jan Sloup. Prokop byl tedy rychtářem s nějakou přestávkou.

Třiašedesátiletý polosedlák Prokop zemřel ve své rodné chalupě dne +16.12.1844. Jako příčina úmrtí je uvedena sešlost věkem. Podle záznamu v MZ č.6 fary Hvožd'any fol.39, byl Prokop před smrtí zaopatřen farářem Matějem Fröhlichem. Ostatky zesnulého byly poté dne 18.12.1844 uloženy na hvožd'anském hřbitově, při kostele sv.Prokopa. Smutečnímu obřadu byl přítomen farář Matěj Fröhlich. Ve zmíněné matrice zemřelých je uvedeno, že se Prokop dožil čtyřiašedesáti let. Ve skutečnosti mu do nich chybělo šest měsíců. (MZ)

7. Jan Karlík (25.10.1812 - 26.12.1895)

Karlík Jan – *25.10.1812 v Pozdyni čp.23, jako manž. syn Prokopa Karlíka (*10.6.1781), polosedláka z Pozdyně čp.23 a Magdaleny Karlíkové roz. Lehečkové z Pozdyně čp.3.

Podle záznamu v MN č.4 fary Hvožd'any fol.28, byla porodu přítomna Barbora Slaupová, porodní bába z Hvožd'an. Novorozence pokřtil farář Josef Machowetz. Jako kmotři se obřadu zúčastnili: Václav Slaup, sedlák z Hvožd'an a Anna Zíbová, rychtářka z Březí. Oba kmotři k zápisu o narození připojili místo podpisu tři křížky.

Ze zápisu v MO č.10 fary Bělčice fol.127, vyplývá, že se Jan dne 31.10.1836 oženil s Kateřinou Slaupovou (*30.4.1821), dcerou sedláka Josefa Slaupa (*cca 1772) z Újezdce čp.20 a Magdaleny Slaupové roz. Kutinové (*cca 1778) z Hvožd'an čp.1. Čtyřiašedesátiletého Jana oddal s teprve patnáctiletou Kateřinou Jan Kozlík, kaplan z Bělčic. Jako svědci se obřadu zúčastnili: Jan Slaup rychtář z Pozdyně a František Kallista, bednář z Hvožd'an. Ve zmíněné matrice oddaných si dále můžeme přečíst zápis: „*Otec nezletilé nevěsty v toto manželstvo svoluje: +++ Josef Slaup, otec nevěsty*“.

Novomanželé poté společně žili na statku nevěstiných rodičů v Újezdci čp.21 a stáli tak u zrodu újezdecké větve rodu Karlíků. Rodina Kateřiny vlastně pocházela z Hornosína a v Újezdci žila teprve od roku 1828, kdy zde koupila statek čp.20 (kupní smlouva viz. příloha č.1). Jan posléze spolu s manželkou postupně převzal od svého tchána hospodářství a začal jej spravovat. Zde se také novomanželům Janovi a Kateřině postupně narodily čtyři děti: Václav (1837-1918) se oženil s Marií Fialovou z Újezdce, Barbora (1840-1916) se provdala za Františka Fialu z Újezdce, František (1844-1907) se oženil s Antonií Krejčovou, dcerou

chalupníka Františka Krejčího z Újezdce, Anna (*1848) se provdala za Františka Provazníka, c.k. pošmistra a gruntovníka z Čížkova čp.40 (okr.Blovice).

Dne 25.6.1878 zemřela Janovi manželka Kateřina. Příčinou úmrtí osmapadesátileté ženy byla podle zápisu v MZ č.14 fary Bělčice srdeční vada. Vzhledem k rychle probíhajícím patologickým změnám se rodina s nebožkou rozloučila již následujícího dne, tedy 26.6.1878. Smuteční řeč u rodinného hrobu při kostele sv. Voršily v Újezdci pronesl kaplan Karel Ployhar.

Jan pak nadále žil jako výměnkář v Újezdci čp.22. Svoji manželku přežil o více než sedmáct let. Dne 19.12.1895 byl zaopatřen od kaplana Františka Maříka. Na druhý svátek vánoční, dne +26.12.1895 pak v čp.22 zemřel. Podle zápisu v MZ č.14 fary Bělčice se dožil třiaosmdesáti let a příčinou smrti byla sešlost věkem. O dva dny později, 28.12.1895 byl pohřben do rodinného hrobu u kostela sv. Voršily v Újezdci. Smuteční řeč pronesl kaplan František Mařík. (MN, MO, MZ)

8. Václav II. Karlík (24.10.1837 - 15.10.1918)

Karlík Václav II – *24.10.1837 v Újezdci čp.22, jako manž. syn Jana Karlíka (*25.10.1812), sedláka z čp.22 a jeho manželky Kateřiny Karlíkové rozené Sloupové (*30.4.1821) z čp.20.

Podle záznamu v MN č.6 fary Bělčice fol.166 (snímek 129), byla porodu přítomna Karolina Muziková, porodní bába ze Slavětína. Ještě v den svého narození byl Václav pokřtěn farářem Josefem Protivou. Ke křtu byli jako kmotři přizváni: Václav Kup, polosedlák ze Zamlení a Barbora Krejčová, poloselka z Řišt'.

Svoji budoucí manželku Marii Fialovou (*1.1.1843) znal od dětství neboť společně vyrůstali v rodném Újezdci. Marie, jako dcera sedláka Františka Fialy (*24.11.1803) z čp.13. a jeho manželky Marie Fialové roz. Bočkové z Vejšic čp.10, byla jistě dobrá partie. Vzhledem k tomu, že oba pocházeli ze selského rodu, nestálo zřejmě jejich přátelství nic v cestě. Ale ať již to bylo jakkoliv, faktem zůstává, že tento vztah vrcholí dne 7.4.1868 narozením nemanželské dcery Anny.

Dnes můžeme již pouze spekulovat o tom proč mladí nelegitimovali narození dcery sňatkem. V té době přece nebyl život svobodné matky jednoduchý. Předsudky společnosti byly silně zakořeněné. Přesto ani tehdy nebyla svobodná matka žádnou výjimkou. Marie musela počítat s různými nepříjemnými reakcemi okolí. Co se tedy stalo? Došlo snad k neshodám mezi mladými rodiči? Nebo rodinné klany přehodnotily své majetky a jeden z nich zjistil, že partie není až tak výhodná? Či se neshodly na výši věna? Spekulace, spekulace a zas jen

spekulace. Jisté je jen to, že necelé dva roky po narození nemanželské dcery dochází k zásadnímu zvratu. Mezi oběma rodinami se schyluje ne k jednomu, ale rovnou ke dvěma manželským svazkům.

Dne 27.1.1870 se oba budoucí manželé dostavili k bělčickému faráři Ondřejovi Maškovi, který s nimi sepsal tzv. „snubní protokol“. V něm museli snoubenci odpovědět na řadu otázek jako např. data narození, bydliště, vyznání, stav, povolání, údaje o rodičích, data ohlášek a svatby. (viz kopie tohoto protokolu uložená v rodinné kronice).

Vlastní svatba se konala 15.2.1870 v bělčickém kostele sv.Petra a Pavla. Toho dne se dvaatřicetiletý Václav II. Karlík definitivně stal manželem sedmadvacetileté Marie Fialové. Oddávajícím byl kaplan František Mrazík. K svatebnímu obřadu byli jako svědci přizváni: Jan Netušil, mlynář z čp.33 a Václav Ráž, chalupník z čp.34.

Ten den to nebyla jediná svatba u Karlíků, vedle Václava se vdávala i jeho sestra Barbora (*28.5.1840), která si brala bratra své nastávající švagrové, Františka Fialu (*8.12.1831).

Václav s Marií pak společně žili v čp.22. Tady také prvorozená, nemanželská dcera Anna (*1868), později provdaná za vdovce a rolníka Josefa Krejčího z Hradiště, dostala dalších šest sourozenců: Marie (*1871) se provdala za Antonína Štěpána, rolníka z Volenic, Johana (*1873), Josefa (*1875) se provdala za Františka Tintěru, chalupníka z Kocelovic, Emílie (1878-1879), Emílie (*1880) se provdala za Františka Šimůnka, rolníka z Hornosína. Po narození šesté dcery se zdálo, že poměrně nedávno založená újezdecká větev, vymře již jejím zakladatelem Václavem II. Ale vše bylo zachráněno narozením toužebně očekávaného syna Václava III.(1885-1920). A tak zase svítla naděje na zachování rodu.

Téměř dvaasedmdesátiletá Marie zemřela +15.10.1914 v čp.22. Ohledací list č.72 vystavil Dr. Ječmen z Bělčic. Jako příčinu smrti uvedl sešlost věkem. Ostatky zesnulé byly dne 17.10.1914 uloženy na újezdeckém hřbitově, při kostele sv. Voršily. Podle záznamu v MZ fary Bělčice fol.149, byl smutečnímu obřadu přítomen kaplan Vojtěch Řehoř. Marie byla 20.9.1914 zaopatřena farářem Františkem Maříkem.

Vdovec a výměnkář Václav přežil svojí manželku Marii přesně o čtyři roky. Zemřel +15.10.1918 v čp.22. Ohledací list č.87 vystavil Dr.Ječmen z Bělčic. Jako příčinu smrti uvedl sešlost věkem. Ostatky zesnulého byly dne 17.10.1918 uloženy na újezdeckém hřbitově, při kostele sv. Voršily. Podle záznamu v MZ fary Bělčice fol.151, byl pohřbívajícím knězem farář František Mařík. Dva dny před smrtí, tedy 13.10.1918 byl Václav zaopatřen kaplanem Vojtěchem Řehořem. (MN,UL,SP,MZ)

9. Václav III. Karlík (30.1.1885 – 24.9.1920)

Karlík Václav III. – *30.1.1885 v Újezdci čp.22, jako jediný mužský potomek sedláka Václava Karlíka (*24.10.1837) z čp.22 a Marie Karlíkové roz Fialové (*1.1.1843) z čp.13.

Podle záznamu v MN č.8 fary Bělčice fol.117 (fol.122), byla porodu přítomna Marie Pelikánová, porodní bába z Bělčic čp.72. Den po svém narození, tedy 31.1.1885 byl Václav pokřtěn farářem Františkem Mrazíkem. Obřadu se jako kmotři zúčastnili: Václav Karel z Kasejovic č.79 a Terezie Tintěrová z Koupí č.7.

Dvaadvacetiletý Václav se dne 30.4.1907 oženil s dvacetiletou Barborou Aunickou (*29.5.1887) z Kocelovic čp.38. Barbora byla dcerou pololáníka Josefa Aunického z Kocelovic čp.38 a Anny Aunické roz. Panuškové z Kocelovic čp.73.

Po svatbě manželé společně žili v čp.22. Zde se jim také 31.1.1908 narodila prvorozená dcera Marie. Když se v polovině následujícího roku měl narodit další potomek, zdálo se, že šťastnému životu novomanželů nic nemůže bránit. V tom ale přišla první rána osudu. Prvorozená dcera Marie zemřela ještě v kojeneckém věku na spálu. Stalo se tak 13.6.1909. O dva dny později pak byla uložena do rodinného hrobu v Újezdci. Snad přišel porod podle očekávání, snad jej uspíšilo toto neštěstí, které rodinu potkalo, pravdou je, že dne 16.6.1909, tedy pouhé tři dny po smrti dcery Marie se narodil prvorozený syn Václav IV. Ten se oženil s Růženou Novotnou z Tisova a stal se pokračovatelem újezdecké větve rodu Karlíků. Zemřel na svém rodném statku v roce 1977. Další děti pak přicházely na svět v následujícím pořadí: Marie (1911-1984) se provdala za Václava Beneše z Bělčic, Karel (1914-1982) se oženil s Růženou Hudečkovou a Emílie (1919-1985) se provdala za Ludvíka Beneše z Bělčic.

První světovou válku prožil Václav Karlík ve zbrani. Na bojové frontě jej sice všechny nepřátelské kulky minuly, leč jeho zdraví bylo podlomené. Přesto si samozřejmě nikdo nechtěl připustit, že by v tak mladém věku mohl zemřít a myšlenkami na smrt se žádný nezabýval. To byl zřejmě důvod, proč se mu dostalo zaopatření svátostmi až na poslední chvíli - v den smrti. Poskytl mu je kaplan Josef Hejl.

Václav se bohužel na rozdíl od svého otce, vysokého věku nedožil. Zemřel +24.9.1920 ve věku 35 let, 7 měsíců a 25 dnů. Podle úmrtního listu č.99, vystaveného Dr.Ječmenem z Bělčic, byl příčinou smrti zápal ledvin. Ostatky zesnulého byly dne 26.9.1920 uloženy na újezdeckém hřbitově, při kostele sv. Voršily. Podle záznamu v MZ fary Bělčice fol.153, byl pohřbívajícím knězem farář František Mařík.

Je zajímavé, že v zápiscích jeho manželky Barbory Aunické je na rozdíl od matriky jako den smrti uvedeno 23.9. a datum pohřbu pak pondělí 27.9. den před sv.Václavem. Též den narození v jejích zápiscích (31.1) se liší od dne uvedeného v RL (30.1.)

Vdova Barbora se nedlouho po jeho smrti provdala za Františka Krejčího z Újezdce. Společně pak vychovali dceru Barboru (1923-2003) provdanou za Václava Ochotného z Újezda a syna Františka (1925-1993), ten se oženil s Jaroslavou Iblou. (RL,MN,MZ)

10. Karel I. Karlík (17.1.1914 - 20.5.1982)

Karlík Karel I. – *17.1.1914 v Újezdci čp.22, jako manž. syn Václava Karlíka (*30.1.1885), rolníka z Újezdce čp.22 a jeho manželky Barbory Karlíkové rozené Aunické (*29.5.1887) z Kocelovic čp.38.

Podle zápisu v MN fary Bělčice fol.136, byla porodu přítomna Barbora Maroušková, porodní bába z Bělčic čp.27. Tři dny po svém narození, tedy 20.1.1914 byl Karel pokřtěn kaplanem Vojtěchem Řehořem. Křtu se jako kmotři zúčastnili: Vojtěch Šimůnek, rolník z Hornosína čp.5 a Marie Aunická, dcera rolníka z Kocelovic čp.38.

Vzhledem k tomu, že byl Karel druhorozeným synem a podle tehdejších zvyklostí na statku zůstal jako hospodář vždy nejstarší syn, vyučil se u Vlastimila Flégra v Bělčicích elektromontérem. Poté odešel do Prahy, kde pracoval ve své profesi u ČSD. V hlavním městě bydlel u tety Františky Aunické v Šaldově ul. čp.3.

Čtyřiatřicetiletý Karel se oženil s dvacetiletou Růženou Hudečkovou (*17.12.1927) z čp.39. Růžena byla dcerou Františka Hudečka (*12.11.1890), domkaře v Újezdci čp.39 a Růženy Vondráškové (*5.6.1891) ze Žezic čp.34.

Budoucí manželé byli prohlášeni v Bělčicích a v Praze Karlíně o nedělích 27.6., 4.7. a 11.7.1948. Svatební obřad se konal v sobotu 17.7.1948 ve farním kostele sv. Petra a Pavla v Bělčicích. Obřadu byli jako svědci přítomni: Bohumil Příbyl, ženatý z Prahy XII, Zubatého ul. čp.10 a František Krejčí. Poznámka v MO fary Bělčice fol.224: „*Svoluji k sňatku své dcery – František Hudeček , otec*“.

I ve zmíněné matrice narozených si můžeme přečíst poznámku: „*Oddán 17.7.1948 s Růženou Hudečkovou (Matr. O – 224)*“.

Manželé společně žili nejprve v Praze Karlíně. Zde se jim také 17.9.1949 narodila dcera Věra. Ta v roce 1969 odešla do Švédska, kde se 5.9.1970 provdala za Václava Janečka ze Zbraslavi. Zemřela 27.9.1994 v USA. Syn Karel přišel na svět 1.2.1954. Roku 1978 se oženil s Evou Marešovou (*26.6.1957) z Benešova u Prahy.

V roce 1964 se rodina přestěhovala z Karlína do Strašnic. Karel zemřel v osmašedesáti letech dne +20.5.1982. Smuteční obřad se konal o šest dnů později, tedy 26.5.1982 ve strašnickém krematoriu. (MN, MO, parte)

Jednotlivé generace rodu.

6. Generace Prokopa Karlíka (10.6.1781 - 16.12.1844)

*Tato generace čítá pět dětí, narozených v rozmezí deseti let (1781-1791) manželům Václavu Karlíkovi (*6.9.1750), sedláku z Pozdyně čp.23 a jeho manželce Dorotě Karlíkové rozené Hálové z Radošic.*

*Pokračovatelem rodové větve v Pozdyni čp.23 se z této generace stal nejstarší syn Prokop (*10.6.1781), který se oženil s Magdalenou Lehečkovou (*1.7.1777) z Pozdyně čp.3 a společně pak začali hospodařit na statku ženichových rodičů.*

*Prokopův mladší bratr František (*cca 1783) se oženil s Barborou Slaupovou z Pozdyně č.25. Manželé pak společně žili na statku nevěstinych rodičů a stali se tak zakladateli další rodové větve. Své poslání skutečně nepodcenili a postupně zde přivedli na svět jedenáct dětí !!!*

Karlík Prokop (Procopius) – *10.6.1781 (jedná se o datum křtu, které vždy nemusí odpovídat datumu narození) v Pozdyni čp.23, jako manž. syn Václava Karlíka (*6.9.1750), polosedláka z Pozdyně čp.23 a jeho manželky Doroty Karlíkové roz. Hálové z Radošic. Viz. přímá linie rodu.

Karlík František – *cca 1783 v Pozdyni čp.23, jako manž. syn Václava Karlíka (*6.9.1750), polosedláka z čp.23 a Doroty Karlíkové roz. Hálové z Radošic.

Jednadvacetiletý polosedlák František se oženil s teprve patnáctiletou Barborou Slaupovou z Pozdyně čp.25. Barbora byla dcerou Jakuba Slaupa, polosedláka z Pozdyně čp.25 a Anny Slaupové roz. Moravové z Bělčic.

Podle záznamu v MO č.2 fary Hvožd'any fol.12, snoubence 25.11.1804 oddal farář Tadeáš Brichta ve hvožd'anském kostele sv.Prokopa. Svatebního obřadu se jako svědci zúčastnili: Vojtěch Kutina, rychtář Metelský a Václav Čubr, krejčí z Hvožd'an. Oba svědci k zápisu připojili místo podpisu tři křížky.

Poté manželé společně žili na statku nevěstinych rodičů v čp.25. Zde také přivedli na svět jedenáct dětí: Matěj (*cca 1807) se oženil s Terezií Vaňkovou z Přešina, Jan (*1810), Josef (1812-1812), Kateřina (*1814-1818), Josef (*1817) se oženil s Annou – vdovou po

Václavu Kozákovi z Planin č.4 a po její smrti s Annou – vdovou po Františku Křížovi z Planin čp.5, Marie (1820-1822), Kateřina (1822-1888) se provdala za Františka Lehečku ze Závašína čp.13, Eleonora Eva (*1824) se provdala za Ignáce Charamzu ze Švihova, Marie (*1827), Anna (1830-1910) se provdala za krejčího Františka Vikтору z Pozdyně čp.37 a nejmladší František (1830-1834)

Padesátiletý polosedlák František zemřel v Pozdyni čp.25 dne +28.2.1837. Podle záznamu v MZ č.6 fary Hvožd'any fol.36, byla příčinou úmrtí „*dušnota a hlavy bolení*“. Před smrtí byl zaopatřen kooperátorem Josefem Sudou. Ostatky zesnulého byly uloženy dne 3.3.1837 na hvožd'anském hřbitově, při kostele sv.Prokopa. Smutečnímu obřadu byl přítomen farář Matěj Fröhlich.

Vdova Barbora přežila svého manžela o plných 36 let. Podle záznamu v MZ č.15 fary Hvožd'any fol.48 zemřela v Pozdyni čp.25 dne +5.10.1873. Ze zápisu ve zmíněné matrice zemřelých vyplývá, že se dožila úctyhodných 92.let. Před smrtí byla Barbora zaopatřena kooperátorem Martinem Ticháčkem. Jako příčina smrti je uvedena sešlost věkem. Ostatky zesulé byly dne 7.10.1783 uloženy na hvožd'anském hřbitově, při kostele sv. Prokopa. Smutečnímu obřadu byl přítomen farář František Mrazík. (MO, MZ)

Karlíková Anna – *15.10.1786 v Pozdyni čp.23, jako manželská dcera Václava Karlíka (*6.9.1750), polosedláka z Pozdyně čp.23 a jeho manželky Doroty Karlíkové roz. Hálové.

Podle záznamu v MN č.1 fary Hvožd'any fol.22, byla Anna pokřtěna Janem Poustkou, kaplanem z Bělčic. Obřadu byli jako kmotři přítomni: Anna Krýdová, hajná z Pozdyně a Prokop Maršík, sedlák z Březí. Oba kmotři k zápisu o narození připojili tři křížky.

Anna se bohužel vysokého věku nedožila. Podle záznamu v MZ fary Hvožd'any fol.25, zemřela v rodné chalupě +3.8.1995. Nebylo jí tedy ani devět let. Jako příčina úmrtí jsou uvedeny „boule“. Bohužel se mi zatím nepodařilo zjistit o jakou diagnózu by se mělo jednat. Umírající Annu svátostmi zaopatřil kooperátor Jakub Hrubesch. Ostatky zesulé byly uloženy na hvožd'anském hřbitově, při kostele sv. Prokopa. Smutečnímu obřadu byl přítomen farář Jan Barchan. (MN, MZ)

Karlíková Kateřina – *16.8.1789 v Pozdyni čp.23, jako manželská dcera Václava Karlíka (*6.9.1750), polosedláka z Pozdyně čp.23 a Doroty Karlíkové roz. Hálové.

Podle záznamu v MN č.1 fary Hvožd'any fol.23, byla Kateřina pokřtěna kooperátorem Danielem Landsmannem. Obřadu byli jako kmotři přítomni: Dorota Maršíková, selka z Březí a Jan Šarše, sedlák z Březí. Oba kmotři k zápisu o narození připojili tři křížky. (MN)

Karlík Vojtěch (Adalbert) – *10.4.1791 v Pozdyni čp.23, jako manželský syn Václava Karlíka (*6.9.1750), pololánika v Pozdyni čp.23 a jeho ženy Doroty Karlíkové roz. Hálové.

Podle záznamu v MN č.1 fary Hvožd'any fol.23, byl Vojtěch pokřtěn kooperátorem Danielem Landsmannem. Obřadu byli jako kmotři přítomni: Prokop Maršík, sedlák z Březí a Anna Krýdová, hajná z Pozdyně. Oba kmotři k zápisu o narození připojili namísto podpisu tři křížky. Vojtěch si bohužel na tomto světě dlouho nepobyl.

Podle záznamu v MZ č.3 fary Hvožd'any fol.24, zemřel ve své rodné chalupě dne +9.7.1791. Jako příčina smrti je uveden psotník. Ostatky novorozence byly uloženy na hvožd'anském hřbitově, při kostele sv.Prokopa. Smutečnímu obřadu byl přítomen farář Jan Barchan. (MN, MZ)

7. Generace Jana Karlíka (25.10.1812 - 26.12.1895)

*Tato generace čítá osm dětí, narozených v rozmezí osmnácti let (1802-1820) manželům Prokopu Karlíkovi (*10.6.1781), sedláku z Pozdyně čp.23 a jeho manželce Magdaleně Karlíkové rozené Lehečkové (*1.7.1777) z Pozdyně čp.3.*

*Pokračovatelem rodové větve v Pozdyni čp.23 se z této generace stal nejstarší syn Josef (*6.3.1802), který se oženil s Marií Karlíkovou (*14.2.1810) z Pozdyně čp.16 a společně pak začali hospodařit na statku ženichových rodičů.*

*Mladší bratr – Jan (*25.10.1812) se oženil s Kateřinou Slaupovou (*30.4.1821) z Újezdce a společně založili novou rodovou větev. Ta má dosud v Újezdci své pokračovatele. Postupem času se dělila na další a další větvíčky, jejichž potomky najdeme dnes např. v Praze, Benešově, Blatné, Bělčicích atd.*

Karlík Josef – *6.3.1802 v Pozdyni čp.23, jako manželský syn Prokopa Karlíka (*10.6.1781), polosedláka z Pozdyně čp.23 a jeho manželky Magdaleny Karlíkové rozené Lehečkové z Pozdyně čp.3.

Podle záznamu v MN č.1 fary Hvožd'any fol.26, byla porodu přítomna Anna Krýdová, porodní bába z Pozdyně. Josef pokřtěn kým? Obřadu se jako kmotři zúčastnili: Václav Slaup, sedlák z Hvožd'an a Kateřina Kmůchová, chalupnice z Pozdyně. Oba kmotři k zápisu o narození připojili místo podpisu tři křížky.

Krátce před svými jednatřicátými narozeninami se Josef oženil s třiadvacetiletou Marií Karlíkovou (*14.2.1810) z Pozdyně čp.16. Marie byla manželskou dcerou Jakuba Karlíka, polosedláka z Pozdyně čp.16 a jeho manželky Doroty Karlíkové roz. Šimůnkové z Řišt'.

Podle záznamu v MO č.5 fary Hvožd'any fol.20, snoubence dne 18.2.1833 oddal farář Matěj Fröhlich. Svatebního obřadu ve hvožd'anském kostele sv.Prokopa se zúčastnili: Josef Svoboda, rychtář z Pozdyně a Josef Karlík, polosedlák z Pozdyně. Ve zmíněné matrice oddaných najdeme poznámku: „+++ *Jakub Karlík, otec svoluje.*“ K tomu aby se mohla nezletilá nevěsta provdat, byl nutný písemný souhlas zákonného zástupce.

Manželé poté společně žili v Pozdyni čp.23. Zde také společně zplodili sedm dětí: František (1834-1881) se oženil s Marií Běle z Hvožd'an, Marie (*1837) se provdala za Josefa Matějku z Roželova, mrtvě narozená dvojčata mužského pohlaví (1840), Anna (1841) se provdala za Václava Fouse ze Sedlice, Barbora (1844-1845) a Barbora (*1847) se provdala za Vojtěcha Fouse ze Sedlice.

Po šestatřiceti letech společného života Josefa navždy opustila manželka Marie. Stalo se tak dne 13.3.1869. Podle záznamu v MZ fary Hvožd'any fol.46, byla příčinou její smrti dušnost. Josef se pak již nikdy neoženil.

Šestaosmdesátiletý vdovec a výminkář Josef se 2.4.1888 vydal na cestu do Roželova. Podle záznamu v MZ č.15 fol.84, jej právě na této cestě (v cihelně) zastihla smrt. Její příčinou byla mrtvice. Vzhledem k tomu, že zemřel náhle, nedostalo se mu žádného duchovního zaopatření. Svojí manželku Marii tedy přežil o plných devatenáct let. Ostatky zesnulého byly 4.4.1888 uloženy na hvožd'anském hřbitově, při kostele sv.Prokopa. Smutečnímu obřadu byl přítomen farář Josef Růt. (MN, MZ)

Karlíková Kateřina – *cca1806, jako manž. dcera Prokopa Karlíka (*10.6.1781), polosedláka z Pozdyně čp.23 a Magdaleny Karlíkové roz. Lehečkové z Pozdyně čp.3.

Třiadvacetiletá Kateřina se 23.6.1829 provdala za dvacetiletého Václava Kupa ze Zamlení. Václav byl manželským synem Josefa Kupa, polosedláka v Zamlení čp.4/3 a Barbory Červenkové z Předmíře čp.12.

Podle záznamu v MO č.5 fary Hvožd'any fol.19, snoubence oddal farář Matěj Fröhlich. Svědky tohoto obřadu se mi zatím nepodařilo vyluštit. (MO)

Karlík Jan – *24.4.1808 v Pozdyni čp.23, jako manželský syn Prokopa Karlíka (*10.6.1781), polosedláka z Pozdyně 23 a Magdalény Karlíkové roz.Lehečkové z Pozdyně čp.3.

Podle záznamu v MN č.4 fary Hvožd'any fol.26, byla porodu přítomna porodní bába Anna Krýdová. Novorozence pokřtil farář Josef Protiva. Jako kmotři se obřadu zúčastnili: Jan Vavrož?, rychtář březský a Kateřina Kmůchová, tesařka z Pozdyně.

Podle záznamu v MZ č.3 fary Hvožd'any fol.27, Jan po pouhých čtyřech měsících života, dne +5.9.1808 zemřel. Jako příčina smrti je uveden psotník. Ostatky novorozence byly uloženy na hvožd'anském hřbitově, při kostele sv.Prokopa. Smutečnímu obřadu byl přítomen farář Josef Protiva. (MN, MZ)

Karlík František – *4.1.1810 v Pozdyni čp.23, jako muž. syn Prokopa Karlíka (*10.6.1781), polosedláka z Pozdyně čp.23 a Magdalény Karlíkové rozené Lehečkové z Pozdyně čp.3.

Podle záznamu v MN č.4 fary Hvožd'any fol.26, byla porodu přítomna porodní bába Anna Krýdová. Novorozence pokřtil kooperátor Wenceslaw Fraberger. Jako kmotři se obřadu zúčastnili: Josef Kmůcha, mistr tesařský a Barbora Slaupová, selka z Hvožd'an. Oba kmotři k zápisu o narození připojili místo podpisu tři křížky.

František se bohužel dospělosti nedožil. Zemřel ve své rodné chalupě ještě v dětském věku. Na základě data pohřbu se domnívám, že se tak stalo pravděpodobně dne 30.7.1818. Podle záznamu v MZ č.6 fary Hvožd'any fol.31, byl příčinou smrti kašel. Před smrtí byl František zaopatřen farářem Antonínem Havlíčkem. Ostatky zesnulého byly poté uloženy dne 1.8.1818 na hvožd'anském hřbitově při kostele sv.Prokopa. Smutečnímu obřadu byl přítomen farář Antonín Havlíček. (MN, MZ)

Karlík Jan – *25.10.1812 v Pozdyni čp.23, jako muž. syn Prokopa Karlíka (*10.6.1781), polosedláka z Pozdyně čp.23 a Magdaleny Karlíkové roz. Lehečkové z Pozdyně čp.3. Viz. přímá linie rodu.

Karlík Matěj – *30.12.1815 v čp.23, jako manželský syn Prokopa Karlíka (*10.6.1781), polosedláka z Pozdyně čp.23 a Magdaleny Karlíkové roz. Lehečkové z Pozdyně čp.3.

Podle záznamu v MN č.4 fary Hvožd'any fol.30, byla porodu přítomna porodní bába Dorothea Machová. Novorozence pokřtil kooperátor Wenceslaw Linhart. Jako kmotři se obřadu zúčastnili: Josef Kmůcha, mistr tesařský z Pozdyně a Barbora Slaupová, selka z Hvožd'an.

Tricetiletý Matěj se dne 15.9.1846 oženil s dvaadvacetiletou Kateřinou Kolářovou z Pozdyně čp.7. Kateřina byla dcerou Martina Koláře, chalupníka z Pozdyně čp.7 a jeho ženy Veroniky Kolářové roz. Rybákové ze Slatiny čp.18.

Podle záznamu v MO č.14 fary Hvožd'any fol.?, snoubence oddal farář Matěj Fröhlich ve hvožd'anském kostele sv.Prokopa. Jako svědci se obřadu zúčastnili: Jan Vejlupek?, podruh z Pozdyně a Jan Vavřík, mistr krejčovský ze Starého Smolivce. Ve zmíněné matrice oddaných najdeme poznámku: „*Martin Kolář, otec nevěsty Kateřiny svoluje v to manželství*“.

Manželé poté společně žili v Pozdyni čp.13, kde se jim také dne 22.4.1847 narodil syn František. 26.9.1852 přišel na svět syn Václav.

Chalupnický výměnkář Matěj zemřel dne +21.12.1886 v Pozdyni čp.13. Stalo se tak několik dní před jeho jednadmdesátými narozeninami. Podle záznamu v MZ fary Hvožd'any čp.15 fol.83, byla příčinou úmrtí mrtvice. Před smrtí byl Matěj zaopatřen kooperátorem Frant. Josefem Knihou. Ostatky zesnulého byly dne 23.12.1886 uloženy na hvožd'anském hřbitově, při kostele sv. Prokopa. Smutečnímu obřadu byl přítomen farář Josef Růt.

Vdova Kateřina přežila svého manžela téměř o pět let. Podle záznamu v MZ č.15. fol.85, zemřela v Pozdyni čp.7 dne 29.10.1891 ve věku 67.let. 22.10.1891 zaopatřil Kateřinu svátostmi farář František Josef Kniha. (MN, MO,MZ)

Karlík František – *25.11.1818 v Pozdyni čp.23, jako manželský syn Prokopa Karlíka (*10.6.1781), polosedláka a zároveň rychtáře z Pozdyně čp.23 a Magdaleny Karlíkové roz. Lehečkové z Pozdyně čp.3.

Podle záznamu v MN č.4 fary Hvožd'any fol.31, byla porodu přítomna Barbora Slaupová, porodní bába z Hvožd'an. Následující den po svém narození, tedy 26.11.1818 byl František pokřtěn kooperátorem Wenceslawem Linhartem. Jako kmoťi se obřadu zúčastnili: Václav Slaup, sedlák z Hvožd'an a Kateřina Kmůchová, z Pozdyně. Oba kmoťi k zápisu o narození připojili místo podpisu tři křížky.

František bohužel nepřežil kojenecký věk. Podle záznamu v MZ č.6 fary Hvožd'any fol.32, zemřel dne +17.6.1819. Stalo se tak v jeho rodné chalupě v Pozdyni čp.23. Jako příčina úmrtí je uvedena „*boule*“. Ostatky novorozence byly uloženy dne 19.6.1819 na hvožd'anském hřbitově, při kostele sv.Prokopa. Smutečnímu obřadu byl přítomen farář Antonín Havlíček. (MN, MZ)

Karlík Vojtěch – *24.6.1820 v Pozdyni čp.23, jako manž. syn Prokopa Karlíka (*10.6.1781), sedláka z Pozdyně čp.23 a Magdaleny Karlíkové roz. Lehečkové z Pozdyně čp.3.

Podle záznamu v MN č.4 fary Hvožd'any fol.33, byla porodu přítomna Dorota ???, porodní bába z Hvožd'an. Následující den po svém narození, tedy 25.6.1820 byl Vojtěch pokřtěn kooperátorem Antonínem Havlíčkem. Jako kmotři se obřadu zúčastnili: Josef Kmůcha, mistr tesařský z Pozdyně, Jan ??? z ??? a Anna Slaupová, selka z ???. Všichni tři kmotři k zápisu o narození připojili místo podpisu tři křížky.

Šestadvacetiletý chalupník Vojtěch se 29.9.1846 oženil s teprve devatenáctiletou Annou Slaupovou z Březí čp.18. Anna byla dcerou Jana Slaupa, sedláka z Březí čp.18 a jeho ženy Barbory Slaupové rozené Hálové z Březí čp.40 (41,36).

Podle záznamu v MO č.13 fary Hvožd'any fol.77, snoubence oddal farář Matěj Fröhlich ve hvožd'anském kostele sv.Prokopa. Svatebního obřadu se jako svědci zúčastnili: Jan ???, mistr ??? ze Starého Smolivce a Martin Hála, polosedlák z Březí. Druhý svědek místo podpisu připojil k zápisu tři křížky. Ve zmíněné matrice oddaných najdeme poznámku: „*Jan Slaup, otec nevěsty – svoluji*“.

Manželé společně žili v Pozdyni čp.6. Zde se jim také 22.5.1851 narodil syn František. Dne 5.6.1852 pak přišla na svět dcera Marie. 14.3.1855 se narodila dcera Anna a 31.12.1856 dcera Anežka. Dne 8.2.1859 se rodina rozrostla o syna Josefa. 15.2.1861 se narodila dcera Anna a 6.4.1863 přišel na svět syn František. 9.11.1865 se rodina rozrostla o syna Václava. Dalším přírůstkem se stala dne 6.8.1867 dcera Anna.

Sedmasedmdesátiletý výminkář Vojtěch zemřel +19.12.1897 v Pozdyni čp.6. Podle záznamu v MZ č.18 fary Hvožd'any fol.66 byl dva měsíce před smrtí, 19.10.1897 zaopatřen kooperátorem Antonínem Bicanem. Obvodní lékař Dr. Ječmen uvedl jako příčinu smrti sešlost věkem. Ostatky zesnulého byly dne 21.12.1897 uloženy na hvožd'anském hřbitově, při kostele sv.Prokopa. Smutečnímu obřadu byl přítomen farář František Josef Kniha.

Výměnkářka a vdova po Vojtěchu Karlíkovi Anna, zemřela 5.10.1900 v Pozdyni čp.6. Podle záznamu v MZ č.18 fary Hvožd'any fol.69, byla nedlouho před smrtí (30.9.1900) zaopatřena kooperátorem Janem Bejčkem. Obvodní lékař Dr.Ječmen určil jako příčinu smrti ochrnutí plic a sešlost věkem. Ostatky zesulé byly uloženy dne 7.10.1900 na hvožd'anském hřbitově, při kostele sv. Prokopa. Smutečnímu obřadu byl přítomen farář František Josef Kniha.(MN,MO,MZ)

8. Generace Václava II. Karlíka (24.10.1837 - 15.10.1918)

*Tato generace čítá čtyři děti narozené v rozmezí jedenácti let (1837-1848) manželům Janu Karlíkovi (*25.10.1812), sedláku v Újezdci čp.22 a jeho manželce Kateřině Karlíkové roz. Sloupové (*30.4.1821) z Újezdce čp.20. Pokračovatelem rodové větve v Újezdci čp.22 se z této generace stal nejstarší ze sourozenců, Václav II. (*24.10.1837), který spolu s manželkou Marií Karlíkovou roz. Fialovou (*1.1.1843) převzal rodinný statek.*

Mladší bratr Václava II., František pak spolu se svojí manželkou Antonií Karlíkovou roz. Krejčovou z čp.24, založil další rodovou větev, která se usadila v Újezdci čp. 37.

Karlík Václav II. – *24.10.1837 v Újezdci čp.22, jako manž. syn Jana Karlíka (*25.10.1812), sedláka z čp.22 a jeho manželky Kateřiny Karlíkové rozené Sloupové (*30.4.1821) z čp.20. Viz. přímá linie rodu.

Karlíková Barbora provd. Fialová – *27.5.1840 v Újezdci č.20, jako manželská dcera Jana Karlíka (*25.10.1812), sedláka v čp.22 a jeho manželky Kateřiny Karlíkové rozené Sloupové (*30.4.1821) z Újezdce čp.20.

Podle záznamu v MN č.6 fary Bělčice byla porodu přítomna porodní bába Karolina Muziková ze Slavětína. Druhý den po svém narození, tedy 28.5.1840 byla Barbora pokřtěna kaplanem Františkem Čížkem. Stalo se tak za účasti kmotrů: Václava Kupa, polosedláka ze Zamlení a Barbory, manželky polosedláka Františka Krejčího z Řišt'.

Dne 21.7.1865 Barbora, jako svobodná matka porodila syna Františka. V matrice narozených je poznámka: „*Otec František Fiala (*8.12.1831), syn Františka Fialy (*24.11.1803) a Marie Fialové roz. Bočkové, se dobrovolně k otcovství přiznal a před svědky Václavem Rážem a Janem Rážem požádal o zapsání svého jména do matricy.*”

Dne 27.1.1870 navštívila spolu s otcem svého dítěte Františkem Fialou bělčického faráře Ondřeje Maška. Společně pak toho dne založili tzv. Snubní protokol, který předcházal svatebnímu obřadu. V něm museli snoubenci odpovědět na řadu otázek, jako např. data narození, bydliště, vyznání, stav, povolání, údaje o rodičích, data ohlášek a svatby. (viz kopie tohoto protokolu uložená v rodinné kronice).

Vlastní svatba se pak konala v bělčickém kostele sv.Petra a Pavla dne 15.2.1870. Toho dne se téměř třicetiletá Barbora definitivně stala manželkou osmatřicetiletého Františka Fialy (*8.12.1831), otce jejího čtyřletého syna Františka. Barbora byla s nastávajícím manželem opět

v jiném stavu a sňatek měl tento fakt legalizovat. Doba nebyla nakloněna svobodným matkám. Oddávajícím byl kaplan František Mrazík. Jako svědci byli přizváni: Jan Netušil, mlynář z čp.33 a Václav Ráž, chalupník z čp.34.

Toho dne to nebyla jediná svatba u Karlíků, vedle Barbory se ženíl i její bratr Václav, který si bral za ženu sestru svého nastávajícího švagra Marii Fialovou.

Manželé poté společně žili na statku ženichových rodičů v Újezdci čp.13. Zde také přivedli na svět ještě sedm dětí. Bohužel pouze tři z nich se dožily dospělosti: Anna (1870-1870), Karel (1872-1944) se oženil s Marií Viktorovou z Újezdce čp.14, Marie (1874-1874), František (1875-1964) se oženil s vdovou po Karlu Viktorovi – Anežkou Viktorovou rozenou Drnkovou z Újezdce čp.17. V roce 1878 Barbora porodila mrtvé dítě ženského pohlaví. Roku 1880 se narodil syn, ale během dvou hodin, dříve než byl pokřtěn, zemřel. Nejmladší potomek Josef, narozený v roce 1883, se v Čížkově oženil s Annou Krejčovou.

22.10.1913 Barboru navždy opustil její manžel František. Šestasedmdesátiletá Barbora zemřela +3.8.1916 v čp.13. Svého manžela tedy přežila o pouhé tři roky. Ohledací list č.76 vystavil Dr. Ječmen. Jako příčinu smrti uvedl sešlost věkem. Ostatky zesnulé byly uloženy dne 5.8.1916 na újezdeckém hřbitově, při kostele sv. Voršily. Podle záznamu v MZ fary Bělčice fol.149, byl smutečnímu obřadu přítomen kaplan Vojtěch Řehoř. Barbora byla do poslední chvíle zřejmě velmi vitální, neboť" zemřela náhle aniž by byla zaopatřena svátostmi. Ve zmíněné MZ si můžeme přečíst poznámku: „*nedávno byla u zpovědi a svatého přijímání*“. (MN,SP,MZ,UL)

Karlík František –*4.6.1844 v Újezdci čp.20, jako manželský syn sedláka Jana Karlíka (*25.10.1812), z čp.20 a jeho manželky Kateřiny Karlíkové roz. Sloupové (*30.4.1821) z Újezdce čp.20.

Podle záznamu v MN č.6 fary Bělčice byla porodu přítomna Anna Havlátová, porodní bába z Bělčic. Druhý den po svém narození, tedy 5.6.1844 byl František pokřtěn farářem Josefem Sudou. Stalo se tak za účasti kmotrů: Františka Krejčího, polosedláka z Řišíř a Kateřiny Kupové, manželky polosedláka ze Zamlení.

Svou budoucí manželku si šestadvacetiletý František našel v rodné vesnici. Byla jí třiadvacetiletá Antonie Krejčová, dcera chalupníka Frant. Krejčího z čp.24.a Anny Krejčové roz.Lískovcové z Bělčic čp.22.

Dne 27.10.1870 spolu s ní navštívil faráře Ondřeje Maška. Společně pak založili tzv. „Snubní protokol“, který předcházel svatebnímu obřadu. V něm museli snoubenci odpovědět na řadu otázek, jako např. data narození, bydliště, vyznání, stav, povolání, údaje o

rodičích, data ohlášek a svatby. (viz kopie tohoto protokolu uložená v rodinné kronice).

Podle zápisu v MO č.11 fary Bělčice fol.88 (sním.91) snoubence oddal kaplan Karel Ployhar. Svatebnímu obřadu, který se konal dne 15.11.1870 v bělčickém chrámu sv. Petra a Pavla, byli jako svědci přítomni: Jan Vavřík, chalupník z čp.17 a Jan Brejcha, polosedlák z čp.9. Vzhledem k tomu, že nevěsta ještě nedosáhla věku pětadvaceti let, nebyla podle tehdejších zákonů způsobilá uzavřít sňatek bez tzv. zplnoletnění. O to požádal její poručník Josef Franěk a žádosti bylo vyhověno. Dokladem je zápis v matrice oddaných: „*Nezletilá, osiřelá nevěsta za plnoletou a sobě právnou prohlášena byla od c.k. okr. soudu v Blatné od 21.10.1870.*“ (kopie dokladů o poručenství a zplnoletnění jsou uloženy v rodinné kronice).

Nedlouho po svatbě, dne 28.7.1871 se novomanželům v čp.22 narodil syn Antonín. Zřejmě někdy po této radostné události se rodina přestěhovala do čp.37, neboť podle záznamu v matrice narozených přišel právě zde na svět syn František. Stalo se tak 14.10.1873. Zde se také dne 22.3.1877 narodila dcera Barbora.

Nedlouho po této radostné události bohužel postihlo rodinu nenadálé neštěstí. Toliko třicetiletá Antonie 4.7.1877 umírá na zánět mozku. Třiatřicetiletý František tak zůstává s dětmi sám. Byl tedy ještě velmi mladý na to, aby dožil jako vdovec. Práce v hospodářství i domácnosti bylo mnoho a ženská ruka chyběla.

A František si skutečně pospíšil. Od smrti první manželky neuplynulo ani pět měsíců a už znovu míří k oltáři. Tentokráte po jeho boku stojí sedmadvacetiletá Anna Průchová ze Starého Smolivce čp.24. Anna byla dcerou chalupníka Františka Průchy ze St. Smolivce čp.24 a jeho ženy Anny Průchové roz. Šampalíkové z Radošic čp.20.

Podle záznamu v MO č.13 fary Hvožd'any fol.?, snoubence oddal dne 27.11.1877 kooperátor Josef Růt. Svatebnímu obřadu, který se konal ve hvožd'anském kostele sv. Prokopa se jako svědci zúčastnili: Jan Cihla, nájemník v čp.29 a Jan Vavřík, polosedlák z Újezdce čp.17.

Manželé poté společně žili v čp.37. Zde se jim také dne 2.12.1879 narodila dcera Barbora. Dalším přírůstkem do rodiny se 23.10.1881 (v čp.37) stala dcera Marie, později provdaná za Josefa Kadlece a 16.9.1887 přišla na svět (opět v čp.37) dcera Kateřina, později provdaná za Karla Kříže.

Domkař František zemřel +19.12.1907 v čp.41. Úmrtní list čp.57 vystavil Dr.Ječmen z Bělčic. Jako příčinu smrti uvedl novotvar žaludku. Ostatky zesnulého byly dne 21.12.1907 uloženy na újezdeckém hřbitově, při kostele sv. Voršily. Podle záznamu v MZ fary Bělčice fol.145, byl smutečnímu obřadu přítomen kaplan Martin Hanzlík. Od téhož duchovního byl zesnulý dne 1.12.1907 zaopatřen. (MN, MO, MZ)

Karlíková Anna provd. Provazníková – *8.11.1848 v Újezdci čp.20, jako manželská dcera Jana Karlíka (*25.10.1812), sedláka z čp.20 a jeho manželky Kateřiny Karlíkové rozené Sloupové (*30.4.1821) z čp.20.

Podle záznamu v MN č.6 fary Bělčice byla porodu přítomna porodní bába Anna Havlátová z Bělčic. Anna byla pokřtěna kaplanem Aug. Kramlem za účasti kmotrů: Františka Krejčího, polosedláka z Řišt' a Anny Kupové, poloselky ze Zamlení.

Dne 8.7.1873 se ve svých čtyřiaadvaceti letech provdala za pětatřicetiletého Františka Provazníka, c.k. pošmistra a gruntovníka z Čížkova čp.40 (okr.Blovice). František byl synem Matěje Provazníka mistra krejčovského z Čížkova čp.40. a Barbory Provazníkové roz. Vlasákové z Kladrubec.

Podle zápisu v MO č.11 fary Bělčice fol.89 (snímek 92), snoubence oddal kaplan Karel Plojhar. K svatebnímu obřadu, který se konal v bělčickém chrámu sv. Petra a Pavla, byli jako svědci přizváni: Josef Ráž, sedlák z čp.29 a Jan Vaněk, mistr truhlářský z Čížkova čp.47. Ve zmíněné matrice oddaných si můžeme přečíst poznámku: „*František Provazník *13.11.1837*“. (MN, MO)

9. Generace Václava III. Karlíka (30.1.1885 - 24.10.1920)

*Tato generace čítá sedm dětí narozených v rozmezí sedmnácti let (1868-1885) manželům Václavu II. Karlíkovi (*24.10.1837), sedláku v Újezdci čp.22 a jeho manželce Marii Karlíkové roz. Fialové (*1.1.1843) z Újezdce čp.13. Pokračovatelem rodové větve v Újezdci čp.22 se z této generace stal jediný syn, Václav III. (*30.1.1885), který spolu s manželkou Barborou Karlíkovou rozenou Aunickou (*29.5.1887) převzal rodový statek.*

Velmi dlouhou dobu se zdálo, že touto generací, sotva založená větev rodu vymře. Teprve po šesti dcerách se narodil jediný syn. Při tehdejší kojenecké a dětské úmrtnosti ještě nebylo zdaleka vyhráno. Nicméně Václav III. se dožil dospělosti, oženil se a rod byl zachován. V opačném případě by musel na rodokmenu namísto mě pracovat někdo jiný.

Karlíková Anna provd. Krejčová – *7.4.1868 v Újezdci čp.13, jako nemanželská dcera Marie Fialové (*1.1.1843) z Újezdce čp.13 a Václava Karlíka (*24.10.1837), sedláka z Újezdce čp.22.

Podle záznamu v MN č.7 fary Bělčice fol.118 (snímek 127), byla porodu přítomna Marie Pelikánová, porodní bába z Bělčic. Ještě v den narození byla Anna pokřtěna kaplanem Františkem Mrazíkem. Jako kmotři byli ke křtu přizváni: Jan Vorač, kostelník z Bělčic čp.3 a Marie Pelikánová manželka truhláře z Bělčic čp.4.

Ve zmíněné matrice narozených si můžeme přečíst latinsky psanou poznámku: „*Haec proles per subsequens matrimonium parentum legitimata est vid mat. cop. Lit. ... fol. ...*“ To lze přeložit jako: „*Toto dítě skrze následné manželství rodičů legitimováno jest, viz. matrika oddaných list ... folio ...*“ U tohoto zápisu jsou jako svědci podepsáni: Václav Karlík, otec, Matěj Ježek, mistr kovářský z Bělčic čp.3 a Jan Vorač, kostelník z Bělčic čp.3.

Teprve téměř po dvou letech od narození Anny se její matka Marie Fialová provdala za Anina otce sedláka Václava Karlíka (*24.10.1837) z čp.22. Svatba se konala dne 15.2.1870 v bělčickém kostele sv.Petra a Pavla.

Osmnáctiletá Anna se provdala za téměř sedmatřicetiletého vdovce Josefa Krejčího, rolníka z Hradiště čp.32. Josef byl synem Josefa Krejčího z Hradiště čp.32 a jeho manželky Anny Krejčové roz. Rážové z Hradiště čp.7.

Podle záznamu v MO č.11 fary Bělčice fol.97 (snímek 100), snoubence oddal farář František Mrazík. K svatebnímu obřadu, který se konal dne 27.7.1886, byli jako svědci přizváni: Josef Kubík, kovář z Kasejovic čp.175 a Tomáš Chára, rolník z Nedřev čp.44.

Ve zmíněné matrice oddaných najdeme dvě poznámky: „*Snoubenci tito prohlášení byli zde (Bělčice) a v Kasejovicích v neděli IV, V a VI po sv. Duchu, tj. 11., 18. a 25.7. a nevyskytla se žádná překážka*“ a „*Že k tomuto sňatku nezletilé dcery své svoluje, vlastnoručním podpisem svým stvrzuje:*“ Podepsán Václav Karlík – otec.

*Podle vyprávění Růženy Karlíkové roz. Novotné (*17.6.1920) se Anna provdala do Lnář, kde měli s manželem Hájkem hodinářství. Měli dva syny: Václava a Karla a dceru, která se provdala do Prahy jako Janálová. Zda dnes žije v jejich domě ve Lnářích nějaký potomek se neví. (MN, MO)*

Karlíková Marie provdaná Štěpánová – *20.1.1871 v Újezdci čp.22, jako manželská dcera Václava Karlíka (*24.10.1837), sedláka v čp.22 a jeho manželky Marie Karlíkové rozené Fialové (*1.1.1843), z Újezdce čp.13.

Podle záznamu v MN č.7 fary Bělčice fol.120 (snímek 129), byla porodu přítomna Josefa Trojanová, porodní bába z Bělčic. Následující den po svém narození, tedy 21.1.1871 byla Marie pokřtěna farářem Ondřejem Maškem. Jako kmotři se obřadu zúčastnily: Barbora Karlová pekařka z Kasejovic čp.72 a Teresie Tintěrová, selka z Koupě čp.7.

Jednadvacetiletá Marie se provdala za třidvacetiletého Antonína Štěpána, rolníka z Volenic čp.33. Antonín byl synem Jana Štěpána, rolníka z Volenic čp.33 a jeho manželky Marie Jančarové ze Zadního Poříčí čp.13 (okr.Blatná).

Podle záznamu v MO č.11 fary Bělčice fol.99 (snímek 102), snoubence oddal kaplan František Mařík. K svatebnímu obřadu, který se konal dne 16.2.1892, byli jako svědci přizváni: František Havlát, mistr truhlářský v Bělčicích čp.139 a František Fiala rolník z Újezdce čp.13.

Ve zmíněné matrice oddaných se dočteme, že ohlášky proběhly v neděli 4.a 5. po Zjevení Páně a v neděli Devítník. T.j. 31.1., 7.2. a 14.2.1892. Ženich kromě křestního listu vystaveného farním úřadem v Bubovicích, doložil i dekret zletilosti od c.k.okr. soudu v Březnici. Dále zde nalezneme poznámku: „*Neplnoleté nevěstě uděluje svolení k sňatku otec u přítomnosti dvou svědků.*“ Podepsáni: otec Václav Karlík a svědkové Havlát a Fiala. (MN,MO)

Karlíková Johanna – *22.5.1873 v Újezdci čp.22, jako manželská dcera Václava Karlíka (*24.10.1837), sedláka v čp.22 a jeho manželky Marie Karlíkové rozené Fialové (*1.1.1843), z Újezdce čp.13.

Podle záznamu v MN fary Bělčice č.7 fol.122 (snímek 133), byla porodu přítomna Marie Pelikánová, porodní bába z Bělčic. Dva dny po svém narození, tedy 24.5.1873 byla Johanna pokřtěna kaplanem Karlem Ployharem. Jako kmotři se obřadu zúčastnili: Terezie Tintěrová, selka z Koupě čp.7 a Václav Karel, pekař z Kasejovic čp.79. (MN)

Karlíková Josefa provd. Tintěrová – *14.7.1875 v Újezdci čp.22, jako manželská dcera Václava Karlíka (*24.10.1837), sedláka z čp.22 a jeho manželky Marie Karlíkové roz. Fialové (*1.1.1843), z Újezdce čp.13.

Podle záznamu v MN č.7 fary Bělčice fol.124, (snímek 133), byla porodu přítomna Marie Pelikánová, porodní bába z Bělčic. Následující den po svém narození byla Josefa pokřtěna kaplanem Karlem Ployharem. Jako kmotři se obřadu zúčastnili: Josef Tintěra, sedlák z Koupě čp.7 a Barbora Karlová, pekařka z Kasejovic čp.79. Ve zmíněné matrice narozených najdeme poznámku: „*+12.8.1952 v Kocelovicích.*“

Pěťadvacetiletá Josefa se provdala za sedmadvacetiletého Františka Tintěru (*11.11.1873), chalupníka z Kocelovic čp.33. František byl synem chalupníka Matěje Tintěry z Kocelovic čp.33 a jeho manželky Anny Blovské z Újezda čp.40.

Prohlášení snoubenců proběhlo v Bělčicích a ve Lnářích ve dnech 4.11., 11.11. a 18.11.1900, tj. 22., 23. a 24. neděli po sv. Duchu. Svatební obřad se konal 20.11.1900 ve farním kostele sv. Petra a Pavla v Bělčicích. Podle záznamu v MO fary Bělčice fol.193, snoubence oddal kaplan Martin Hanzlík. Jako svědci byli přizváni: František Zoubek, rolník z Kasejovic čp.61 a Josef Vorač, rolník z Kocelovic č.19.

*Podle vyprávění Růženy Karlíkové roz.Novotné (*17.6.1920) se manželům narodily postupně tři děti: syn František po smrti rodičů zdědil rodnou chalupu v Kocelovicích (říkalo se tam u Bečvářů), jedna dcera provdaná Mrvíková do Podruhlí, druhá dcera provdaná Slavíková do Blatné. Fr. Tintěra prý zemřel v roce 1917, Josefa pak někdy v roce 1959 nebo 1960. (MN,MO)*

Karlíková Emilie – *13.7.1878 v Újezdci čp.22, jako manželská dcera Václava Karlíka (*24.10.1837), sedláka v čp.22 a jeho ženy Marie Karlíkové roz Fialové (*1.1.1843) z čp.13.

Podle záznamu v MN č.7 fary Bělčice fol.128 (snímek 138), byla porodu přítomna Marie Pelikánová, porodní bába z Bělčic. Den po svém narození, tedy 14.7.1878 byla Emilie pokřtěna kaplanem Karlem Ployharem. Jako kmotři se obřadu zúčastnily: Terezie Tintěrová, selka z koupě čp.7 a Barbora Karlíková, dcera sedláka z Újezdce čp.22.

Bohužel Emilie, podle zápisu v matrice úmrtí zemřela dne +3.5.1879 na neštovice. Dožila se tedy pouze devíti měsíců. Dne 5.5.1879 byla pohřbena kaplanem Karlem Ployharem při kostele sv.Voršily v Újezdci. (MN, MZ)

Karlíková Emilie provd. Šimůnková – *4.8.1880 v Újezdci čp.22, jako manželská dcera Václava Karlíka (*24.10.1837), sedláka v čp.22 a jeho manželky Marie Karlíkové roz. Fialové (*1.1.1843) z Újezdce čp.13.

Podle záznamu v MN č.7, fary Bělčice fol.131 (snímek 141), byla porodu přítomna Marie Pelikánová, porodní bába z Bělčic. Následující den po svém narození byla Emilie pokřtěna kaplanem Karlem Ployharem. Slavnostního obřadu se jako kmotři zúčastnily: Terezie Tintěrová, selka z Koupě čp.7. a Barbora Morávková, domkařka z čp.35.

Pětadvacetiletá Emilie se provdala za jednatřicetiletého Františka Šimůnka (*12.10.1875), rolníka z Hornosína čp.5. František byl synem Josefa Šimůnka, rolníka z Hornosína čp.5 a Anny Šimůnkové roz. Lehečkové ze Zahorčiček čp.3.

Snoubenci byli prohlášeni v Bělčicích ve dnech: 11.11., 18.11.a 25.11.1906, tj. 23., 24.a 25. neděli po sv.Duchu. Svatební obřad se pak konal dne 28.11.1906 ve farním kostele sv.Petra a Pavla v Bělčicích. Podle záznamu v MO fary Bělčice, fol.196 snoubence oddal kaplan Martin

Hanzlík. Jako svědci byli přizváni: Václav Drnek, rolník v Hornosíně čp.21 a František Bouška?, svobodný z Hornosína čp.4 (jeho jméno je špatně čitelné).

No a je tu problém: V matrice narozených je poznámka – „křest.list 20.10.1920 k žádosti k sňatku, oddána zde 26.11.1912 s Vojtěchem Šimkem. Zdá se tedy, že ovdověla a toto byla její druhá svatba.Někde došlo k chybě: Křest. list vydán v r.1920 k svatbě v r.1912?

*Podle vyprávění Růženy Karlíkové roz. Novotné (*17.6.1920) je vnuk této sestry Václava Karlíka (*30.1.1885 +24.9.1920) ženatý v Tisově. (MN, MO)*

Karlík Václav – *30.1.1885 v Újezdci čp.22, jako jediný mužský potomek sedláka Václava Karlíka (*24.10.1837) z čp.22 a Marie Karlíkové rozené Fialové (*1.1.1843) z čp.13. Viz. přímá linie rodu.

10. Generace Karla I. Karlíka (17.1.1914 - 24.10.1920)

*Tato generace čítá pět dětí narozených v rozmezí jedenácti let (1908-1919) manželům Václavu III. Karlíkovi (*30.1.1885), sedláku v Újezdci čp.22 a jeho manželce Barboře Karlíkové rozené Aunické (*29.5.1887) z Kocelovic čp.38. Pokračovatelem rodové větve v Újezdci čp.22 se z této generace stal nejstarší syn Václav IV. (*16.6.1909), který spolu s manželkou Růženou Karlíkovou rozenou Novotnou (* 17.6.1920), převzal rodový statek.*

*Mladší Bratr Václava IV., Karel I. se pak spolu se svojí manželkou Růženou Karlíkovou roz. Hudečkovou (*17.12.1927), stal zakladatelem další rodové odnože, která se usídlila v Praze.*

Pro úplnost zde uvádím i dvě děti z Barbořina druhého manželství s Františkem Krejčím z Újezdce čp.24.

Karlíková Marie – *30.1.1908 v Újezdci čp.22, jako manželská dcera Václava Karlíka (*30.1.1885), rolníka v čp.22 a jeho manželky Barbory Karlíkové roz. Aunické (*29.5.1887) z Kocelovic čp.38.

Podle záznamu v MN fary Bělčice fol.129, byla porodu přítomna Barbora Maroušková, porodní bába z Bělčic čp.17. Tři dny po svém narození, tedy 2.2.1908 byla Marie pokřtěna kaplanem Martinem Hanzlíkem. Křtu se jako kmotři zúčastnili: František Šimůnek, rolník z Hornosína čp.5 a Marie Aunická, svobodná z Kocelovic čp.38.

Marie bohužel zemřela ještě v kojeneckém věku. Podle záznamu v MZ fary Bělčice fol.146 se tak stalo +13.6.1909 v čp.22. Dožila se tedy pouze šestnácti měsíců. Úmrtní list č.44 vystavil Dr. Ječmen z Bělčic. Jako příčinu smrti v něm uvedl spálu. Ostatky zesnulé byly dne 15.6.1909 uloženy na újezdeckém hřbitově, při kostele sv. Voršily. Smutečnímu obřadu byl přítomen kaplan Martin Hanzlík.

I ve zmíněné matrice narozených najdeme poznámku: „13.června 1909“. (MN, MZ)

Karlík Václav IV. – *16.6.1909 v Újezdci čp.22, jako manželský syn Václava Karlíka (*30.1.1885), rolníka z čp.22 a jeho manželky Barbory Karlíkové rozené Aunické (*29.5.1887) z Kocelovic čp.38.

Podle zápisu v MN fary Bělčice fol.131, byla porodu přítomna Barbora Maroušková, porodní bába z Bělčic čp.17. Čtyři dny po svém narození, tedy 20.6.1909 byl Václav pokřtěn kaplanem Martinem Hanzlíkem. Křtu se jako kmotři zúčastnili: František Šimůnek, rolník z Hornosína čp.5 a Marie Aunická, svobodná z Kocelovic čp.38.

Třiatřicetiletý Václav se oženil s jednadvacetiletou Růženou Novotnou (* 17.6.1920) z Tisova čp.5. Růžena byla dcerou rolníka Františka Novotného z Tisova čp.5 a Filomeny Novotné roz. Kašparové z Tisova čp.13.

Svatební obřad se konal 17.10.1942 ve hvoždanském kostele sv. Prokopa. I ve zmíněné matrice narozených si můžeme přečíst poznámka: „*Oddán ve Hvoždanech 17.10.1942 s Růženou Novotnou*“). Novomanželé poté společně žili v Újezdci čp.22. Zde také vychovali dva syny: Václava (*28.8.1943) a Karla (*5.12.1945).

Václav zemřel (+23.11.1977) ve věku osmašedesáti let, smuteční obřad se konal 26.11.1977 na hřbitově v Újezdci, kde byl uložen do rodinného hrobu. (MN,RL,OL,parte)

Karlíková Marie provd. Benešová – *20.8.1911 v Újezdci čp.22, jako manželská dcera Václava Karlíka III. (*30.1.1885), rolníka z čp.22 a jeho manželky Barbory Karlíkové roz. Aunické (*29.5.1887) z Kocelovic čp.38.

Podle záznamu v MN fary Bělčice fol.133, byla porodu přítomna Barbora Maroušková, porodní bába z Bělčic čp.27. Tři dny po svém narození, tedy 23.8.1911 byla Marie pokřtěna kaplanem Josefem Jančarem. Křtu se jako kmotři zúčastnili: Marie Aunická, dcera rolníka z Kocelovic čp.38 a František Šimůnek, rolník z Hornosína čp.5.

Jednadvacetiletá Marie se provdala za jednatřicetiletého Václava Beneše (*26.10.1901), tesaře z Bělčic čp.117. Václav byl synem Ludvíka Beneše, krejčího z Bělčic čp.117 a jeho ženy Anny Loukotové z Pozdyně čp.27.

Budoucí manželé byli prohlášeni v Bělčicích jednou za třikrát 6.11.1932, tj. 25 neděli po sv. Duchu. Svatební obřad se konal dne 12.11.1932 ve farním kostele sv. Petra a Pavla v Bělčicích. Podle záznamu v MO fary Bělčice fol.213, snoubence oddal farář Antonín Jarolímek. Obřadu byli jako svědci přítomni: Vlastimil Flégr, majitel elektrotechnického závodu v Bělčicích a Václav Jeníček, stavitel v Bělčicích. I ve zmíněné matrice narozených najdeme poznámku: „*Oddána 12.11.1932 s Václavem Benešem (Matr. B-213)*“.

Kromě běžných dokladů (snubní protokol, vysvědčení prohlášek, rodné a křestní listy), předložili snoubenci i Církevní dispens ode dvou prohlášek vydanou dne 4.11.1932 pod č.216 vikariátním úřadem v Blatné a Politickou dispens č.4/147, vydanou dne 4.11.1932 okresním úřadem v Blatné.

Manželé pak společně žili v Bělčicích čp.117, kde také vychovali dvě děti: Václav a Marie provd. za Ing. Jiřího Marouška.

Marie zemřela +7.9.1984. O šest dnů později, tedy 13.9.1984 byly její ostatky uloženy do rodinného hrobu při kostele sv. Petra a Pavla v Bělčicích. (MN, MO, parte)

Karlík Karel I. – *17.1.1914 v Újezdci čp.22, jako manž. syn Václava Karlíka III. (*30.1.1885), rolníka z Újezdce čp.22 a jeho manželky Barbory Karlíkové rozené Aunické (*29.5.1887) z Kocelovic čp.38. Viz. přímá linie rodu.

Karlíková Emílie provd. Benešová – *29.3.1919 v Újezdci čp.22, jako manželská dcera Václava Karlíka III. (*30.1.1885), rolníka z čp.22 a jeho manželky Barbory Karlíkové roz. Aunické (*29.5.1887) z Kocelovic čp.38.

Podle záznamu v MN fary Bělčice fol.139, byla porodu přítomna Barbora Maroušková, porodní bába z Bělčic čp.27. Tři dny po svém narození, tedy 1.4.1919 byla Emílie pokřtěna kaplanem Vojtěchem Řehořem. Křtu se jako kmotři zúčastnili: Emílie Šimůnková, rolnice v Hornosíně čp.5 a Marie Aunická, dcera rolníka z Kocelovic čp.38.

Dvaadvacetiletá Emílie se provdala za sedmatřicetiletého Ludvíka Beneše (*30.7.1904), mistra zednického z Bělčic čp.117. Ludvík byl synem Ludvíka Beneše, krejčího z Bělčic čp.117 a Anny Loukotové z Pozdyně čp.27.

Budoucí manželé byli prohlášeni v Bělčicích o nedělích 5.10., 12.10. a 19.10.1941. Svatební obřad se konal dne 25.10.1941 ve farním kostele sv. Petra a Pavla v Bělčicích. Podle záznamu v MO fary Bělčice fol.219, snoubence oddal děkan Antonín Jarolímek. Obřadu byli jako svědci přítomni: Antonín Štolba, mechanik v Praze VII, Na Maninách čp.32 a Václav Beneš, tesař v Bělčicích čp.117.

I ve zmíněné matrice oddaných si můžeme přečíst poznámku: „*Oddána 25.10.1941 s Ludvíkem Benešem (Matr. O fol. 219)*“.

Poté manželé společně žili v Bělčicích čp.235. Zde také vychovali dceru Miluši, provd. za Miroslava Kovaříka a syna Vlastu

Ludvík byl dlouhá léta, kvůli zákeřné obrně upoután na lůžko. Zemřel dne +10.9.1964. O dva dny později, tedy 12.9.1964 byly jeho ostatky uloženy do rodinného hrobu při kostele sv. Petra a Pavla v Bělčicích.

Emilie přežila svého manžela o více jak dvacet let. Zemřela dne +15.1.1985. Smuteční obřad se konal o šest dnů později, tedy 21.1.1985 v obřadní síni blatenského krematoria. (MN, MO, parte)

Krejčová Barbora – *21.11.1923 v Újezdci čp.22, jako manželská dcera Františka Krejčího (*18.4.1888), rolníka z čp.24 a Barbory ovdovělé Karlíkové, roz. Aunické (*29.5.1887) z Kocelovic čp.38.

Podle záznamu v MN fary Bělčice byla porodu přítomna Barbora Maroušková, porodní bába z Bělčic čp.27. Den po svém narození, tedy 22.11.1923 byla Barbora pokřtěna kaplanem Josefem Hejlem. Křtu se jako kmotři zúčastnili: Emilie Šimůnková, selka z Hornosína čp.5 a Josef Kohel, rolník ve Slatině čp.26.

Barbora se měsíc před svými devatenáctými narozeninami provdala za jednatřicetiletého Václava Ochotného (*16.10.1911), rolníka z Újezda u Kasejovic. Václav byl synem Vojtěcha Ochotného, rolníka z Újezda u Kasejovic čp.16 a Marie Červenkové z Předmíře čp.48.

Budoucí manželé byli prohlášeni v Bělčicích a Kasejovicích o nedělích 27.9., 4.10. a 11.10.1942. Svatební obřad se konal v sobotu 17.10.1942 ve farním kostele sv. Petra a Pavla v Bělčicích. Podle zápisu v MO fary Bělčice fol.220, snoubence oddal děkan Antonín Jarolímek. Obřadu byli jako svědci přítomni: Václav Klečka, rolník v Újezdě u Kasejovic čp.45 a František Štípek, rolník v Újezdě u Kasejovic čp.10.

Vzhledem k tomu, že nevěsta nebyla plnoletá, musel jí její otec udělit písemné svolení. A tak si dnes ve zmíněné matric oddaných fol.220, můžeme přečíst: „*Já otec nezletilé nevěsty uděluji jí tímto k jejímu sňatku otcovské svolení*“.

Manželé po svatbě společně žili v Újezdě u Kasejovic čp.16. Zde také vychovali dceru Jaroslavu a syna Václava. V důchodovém věku zakoupili dům čp.74 v Bělčicích a strávili v něm zbytek života.

Václav zemřel dne +1.9.1991. Smuteční obřad se konal o osm dnů později, tedy 9.9.1991 v obřadní síni blatenského krematoria. (MN, MO)

Krejčí František – *14.11.1925 v Újezdci čp.22, jako manželský syn Františka Krejčího (*18.4.1888), rolníka z čp.24 a Barbory ovdovělé Karlíkové, roz. Aunické (*29.5.1887) z Kocelovic čp.38. Podle záznamu v MN fary Bělčice byla porodu přítomna Barbora Maroušková, porodní bába z Bělčic čp.183. Pět dnů po svém narození, tedy 19.11.1925 byl František pokřtěn administrátorem Josefem Hejlem. Křtu se jako kmotr zúčastnil Vojtěch Šimůnek, rolník v Hornosíně čp.5. (MN)

František se oženil s Jaroslavou Iblou (* 13.12.1927 +15.1.2001). Společně pak žili v Třeboci u Loun čp.116. Zde se jim také narodily dvě dcery: Milena (*4.10.1949) a Dana (*23.4.1959).

František zemřel +23.3.1993 ve věku 67 let. Rozloučení se zesnulým proběhlo pouze v rodinném kruhu. (MN, parte)

III. KAPITOLA

Hospodářské usedlosti

Tak jak se rod rozrůstal, zakládal další a další větve, docházelo i k občasné migraci jeho jednotlivých členů, či celých rodin. Ty při stěhování z obce do obce prodávaly a kupovaly zemědělské usedlosti. Některé statky vlastnili Karlíkové jen krátce, ale jiné jsou v jejich nepřetržitém vlastnictví po celá staletí. Příkladem je statek čp.23 v Pozdysni který je v držení rodu od roku 1751 dodnes. To znamená, že už plných 257 let se tu rodí nové a nové generace Karlíků.

Jen o trochu kratší dobu sídlí Karlíkovi na usedlosti čp.22 v Újezdci. Do tohoto statku se přiženil náš předek Jan v roce 1836. Dnes je tomu tedy úctyhodných 172 let.

Dříve než si povíme trochu podrobněji o některých nemovitostech našich předků, chtěl bych zmínit některá pravidla, dle nichž se v minulosti statky a polnosti nabývaly. Dnes je to v pravdě jednoduché. Vyberete si nemovitost, která je na prodej a dohodnete si s prodávajícím cenu a způsob platby. Po podepsání kupní smlouvy vám Katastrální úřad daný objekt připiše na list vlastnictví. A tím je vymalováno. Navíc, veškeré úkony spojené s nákupem, či prodejem nemovitosti za vás může udělat najatá realitní kancelář. V dávné minulosti to bylo trochu složitější, i když principiálně velmi podobné.

V dobách kolonizace českých zemí přenechávali panovníci, nebo vrchnost půdu německým osadníkům podle tzv. purkrechtního práva. Osadníci se na základě tohoto práva zavazovali platit z daných pozemků roční plat, neboli činži - na věčné časy. O kupní ceně v dnešním slova smyslu nebývalo řeči. Stanovený roční plat byl splácen v určitých ročních lhůtách. Osadník musel nejprve půdu obdělávat, pole osít, úrodu sklídit a prodat. Teprve z utržených peněz mohl dávat úplatu za přenechanou půdu.

I když poté co přidělenou půdu obdělával, postavil si při ní obydlí, pořídil výrobní prostředky i zařízení a rozhodl se vše prodat, nemohl svého nástupce zbavit závazku platit roční činži. Tento závazek lpěl na gruntě jako věčné břemeno. Kupec byl tedy vůči vrchnosti povinen vzít toto břemeno na sebe. Krom toho musel zaplatit prodávajícímu kupní cenu za grunt. Ta vznikla tím, že původní osadník obdrženou půdu zúrodnil a z výnosu své vlastní práce pořídil stavení, včetně hospodářských prostředků.

Kupující tedy pokračoval v placení ročního platu (činže) za užívání půdy. Ten odváděl nadále vrchnosti. Prodávajícímu pak vyplatil kupní cenu za nemovitost a zařízení. Obvykle se při zápisu gruntu do registru skládal v hotovosti tzv. závdavek, tedy část kupní ceny (záloha). Zbytek kupní ceny se pak prodávajícímu splácel v tzv. ročních splátkách nazývaných ročním

placením gruntů, či placením purkrechtním, nebo též placením področním, penězi výročními, vejrunkovými (vérunky), nebo gruntovními.....

Přílohy

Na následujících stránkách jsou ukázky zápisů o převodu statku (nyní čp.22), který od roku 1751 vlastnila rodina Slaupova. Sem se také v roce 1836 přiřazenil můj předek – Jan Karlík.

1) Zápis o převzetí tzv. Jindrova gruntu Josefem Slaupem z roku 1751. (Gruntovní kniha č.421, 1751-1788 (1833), str.77 – 79, SOA Třeboň).

Zápis

Martin Jindra nyní Josef Slaup

Léta Páně 1751 dne 20. března při šťastném panování vysoce urozeného Pana Pana Františka Karla hraběte Sweerts a Sporka, svate římské říše svobodného pána z Reystu (?), Pana na Schlüsselburgu (Lnářích).

Ujal ten grunt nadejmenovaný Josef Slaup se vším k němu patřícím od starodávna příslušenstvím, jak jiní předkové jej užívali. Pročež se toto jemu od vysoce hraběcí Schlüsselburgské kanceláře odevzdává a náležitě připisuje, totiž pole dle vyměření při tom gruntě se vynacházejí:

	<i>Strych</i>	<i>Věrtel</i>	<i>Čtvrtě</i>
<i>Na planinách</i>	<i>4</i>	<i>2</i>	<i>-</i>
<i>Nad Zlatohlavem</i>	<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>
<i>Za pahorkem</i>	<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>
<i>U louky v dole</i>	<i>-</i>	<i>2</i>	<i>1</i>
<i>Mezi loukou</i>	<i>-</i>	<i>2</i>	<i>1</i>
<i>U štěpu</i>	<i>1</i>	<i>1</i>	<i>2 ¼</i>
<i>Na mokřině</i>	<i>1</i>	<i>-</i>	<i>2</i>
<i>Na zadním kusu</i>	<i>1</i>	<i>1</i>	<i>¼</i>
<i>Na záhoně</i>	<i>1</i>	<i>1</i>	<i>2 ½</i>
<i>Pod budínem</i>	<i>1</i>	<i>-</i>	<i>2</i>
<i>Pod hořích</i>	<i>3</i>	<i>1</i>	<i>2</i>
<i>Mezi horama</i>	<i>2</i>	<i>2</i>	<i>½</i>

<i>U dubu</i>	-	2	1
<i>Vitenči</i>	1	-	2
<i>Na borcích</i>	1	-	2
<i>U borku</i>	-	1	2 $\frac{3}{4}$
<i>Latus (mezisoučet)</i>	24	1	3 $\frac{1}{4}$
zahrada	-	2	-
<i>Suma</i>	24	3	3 $\frac{1}{4}$

Louky

<i>Na borcích 2 str. neben emand (?)</i>		2	2	-
<i>Ve Vyšetících</i>		2	-	-
<i>Palouky nad Budinem</i>		-	2	-
<i>Trávník dolejší</i>		-	2	-
<i>Trávník hořejší</i>		-	1	2
<i>Prostřední trávník</i>		-	1	1
<i>Vitenčí palouček</i>		-	-	1 $\frac{1}{2}$
<i>Podhoří pastviště</i>		-	1	-
<i>Suma</i>		4	2	2 $\frac{1}{2}$

A tak když dle starých gruntovních knih od předešlej vrchnosti jeden každý, jak sedlákům tak chalupníkům tupirovaný strych polí jedna kasa k druhej po 3 zl. , Loučný pak po 1 zl. 30 krejcarech se šacuje a jemu novému hospodáři se propouští, totiž:

(Pozn. Podle zápisů ve starých gruntovních knihách , které pořizovala předešlá vrchnost se jak sedlákům, tak chalupníkům pronajímá (propouští) jeden řádný (tupirovaný) strych polí jeden jako druhý (jedna kasa k druhej) za tři zlaté a jeden strych luk (loučný) za 1 zlatý a 30 krejcarů. Jinými slovy: Z luk, polí a pastvišť se vrchnosti platily pravidelné splátky. Jejich výše se stanovila na základě ocenění, tedy šacování jednotlivých pozemků. Tolik a tolik strychů polí a luk v té a té ceně)

	<i>zlaté</i>	<i>krejcarey</i>	<i>groše</i>
<i>pole: 24 strychů 3 věrtele 3 $\frac{1}{4}$ čtvrtě</i>	74	51	3 $\frac{3}{8}$
<i>louky: 4 strychy 2 věrtele 2 $\frac{1}{2}$ čtvrtě</i>	6	59	$\frac{3}{8}$
<i>Suma</i>	81	50	3 $\frac{3}{4}$

Na tu sumu těch 81 zl. 50 krejcarů a 3 3/4 dle

předešlejších gruntovních knih vyplatil: 9 55 -

pozůstává budoucně k vyplacení

milostivé vrchnosti: 54zl. 25kr. 3gr.

Martina Jindry jeho } 71 55 3 3/4

pozůstalým potomkům: 17 zl. 30 kr.

Suma 81 50 3 3/4

Na ten pozůstalý rest : 54zl. 25kr. 3gr. bude ročně povinován termíny buďto orbou neb
blatem v ceně co by 2 zl. vynášelo vybejvati.

(Pozn. zbytek splátek bude umořovat ročními platbami v hodnotě 2 zl. a to buď prací – orbou, nebo vytěženou
rašelinou = blatem).

Na ty vyplácený budoucí povinosti odvedl následovně:

r. 1779 složil Josef Sloup milostivé vrchnosti 1zl 10kr.

1780 složil Josef Sloup milostivé vrchnosti 1zl 10kr.

1781 složil Josef Sloup milostivé vrchnosti 1zl 10kr.

1782 složil Josef Sloup milostivé vrchnosti 1zl 10kr.

1783 složil Václav Sloup milostivé vrchnosti 1zl 10kr.

1784 složil Václav Sloup milostivé vrchnosti 1zl 10kr.

1785 složil Václav Sloup milostivé vrchnosti 1zl 10kr.

1786 složil Václav Sloup milostivé vrchnosti 1zl 10kr.

1787 složil Václav Sloup milostivé vrchnosti 1zl 10kr.

1788 složil Václav Sloup milostivé vrchnosti 1zl 10kr.

1789 složil Václav Sloup milostivé vrchnosti 1zl 10kr.

1790 složil Václav Sloup milostivé vrchnosti 1zl 10kr.

1791 složil Václav Sloup milostivé vrchnosti 2zl 20kr.

1792 složil Václav Sloup milostivé vrchnosti 2zl 20kr. 3 3/4d.

1793 složil Václav Sloup milostivé vrchnosti 1zl 10kr.

1794 složil Václav Sloup milostivé vrchnosti 2zl 20kr.

1795 složil Václav Sloup milostivé vrchnosti 2zl 20kr.

r. 1791 složil Václav Sloup nápadníkům Martin Jindrovským 9 zl. 55 kr.

? uj..... 17zl. 30 kr.

Suma

27zl. 25 kr.

s tím jsou spokojení a víc nic k pohledání nemají

+++ Matěj Kaper?

+++ Vojtěch ????

(Pozn. Splátky se zapisovaly tak jak dotyčný splácel. Někdo pravidelně jiný nepravidelně, někdo tolik kolik měl někdo méně. Když dotyčný zemřel dříve než splatil svůj dluh např. za koupi gruntu, tyto jeho pohledávky převzal nový hospodář, který pak vyplácel jednak sourozence a jednak bývalé majitele. Nápadník = dědic majetkového podílu z gruntu. Majetkové právo, přecházelo i na další dědice).

2) Zápis o převzetí gruntu Josefa Slaupa jeho synem Václavem Slaupem z roku 1781. (Gruntovní kniha č. 435 1777-1850 (83), str. 505 – 507).

Nr. 7

Nový contract neb zápis Václava Sloupy

Leta Páně 1781 dne 20, měsíce ledna, s povolením milostivé gruntovní vrchnosti, jejich

Excelenci Pana Pana Jana Františka, Sv. Římské Říše hraběte, Sweerts a Šporka etc.

Propouští a odevzdává otec Jozef Slaup svůj sedlský grunt pro stáří věku svýho svému synu

Václavovi /: s tou však obzvláštní vejminkou:/ že otec i mateř při synu až do smrti svý patřící obživení a náležité zachování, též spolu hospodářství vyhlížeti sobě moc a právo zanechává.

Přitom když se dceři Magdaleně nějaké štěstí nahodí a se vdáti měla, tehdy jí syn jakožto

bratr a hospodář Václav dle náležité svatby vypraví ještě 1 krávu a 2 kusy ovčího dáti

povinen bude. Pročež taky nyní týž grunt se vším k němu patřícím příslušenstvím jemu vejš

podotknutému synu Václavovi Slaupovi na časy budoucí i věčné, též jeho potomkům

k dědičnému vlastnímu užívání se pořádně připisuje a tuto zápisem pojišťuje.

Při kterýmžto gruntě případností dle fahsi a vollarniho extraktu se vynacházejí:

24 strychů, 3 role 3 ¾ ? pole a loučního pod 5 ¾ vozu sena = dohromady v šacuňku 70 zl.

10 krejcarů 3/34 grošů

Stavení: světnice, komora, síň+kuchyň, maštale, chlívy a stodola. Vše dohromady v jednom

šacuňku za 22 zl. Kop

Hospodářský náradí: Václavovi Slaupovi patřící, totiž: 2 vozy, 2 pluhy, 1 nakolesník, 4 řetězy,

2 pily, 2 kosy, stolice řezací, etc.

Napodobně vše dohromady v šacuňku za25 zl., 50 krejcarů

Dobytká: Též Václavovi Slaupovi přináležející, totiž:

2 kobyly za40 zl

2 tažní voli30 zl

2 dojný krávy.....16 zl

3 kusy ovčího3 zl

činí dohromady 76 zl. 20 krejcarů

Suma celého šacuňku 194 zl, 10 krejcarů 3 ¾ grošů

Od kteréhožto šacuňku 194 zl. 10 krej. 3/34 gr stavení /: poněvadž takové jenom bud' pro zlepšení aneb zpustlení do přírážce uvedeny jsou:/ tuto zase k defalcírování přicházejí : 22 míš. Kop

Pročež zůstává jenom v šacuňku : 172 zl. 10 krej., 3/34 gr.

Na kterýžto s předu vejš podotnutý případnosti v šacuňku ...70 kop, 10 kr. 3 ¾ d.. dle knihy gruntovní roku 1751 se dokazuje, že více vyplatino nejní toliko zaznamenáno stojí 8 kop. 35 kr. Pročež ostatní suma šacuňku následovně patřiti bude, a sice předně:

půčka královská: roku 1773 kterážto ročně se 2-ma procento kapitálem a s 4-ma procento intereselem k zaplacení jest.....3kop. 6 kr. 4 d..

do maši obilní: 3 věrtele 1 korec ovsá, kterýžto obilí in natura na kontribučenskou sejpku k odvedení jest

milost. vrchnosti: gruntovních peněz, dle knihy gruntovní roku 1757 ještě k vyplatění zůstává..... 46 kop. 45kr. 3 ¾ d.

Starým napadnikum

Martina Jindry pozůstalým dětem....17zl. 30kr.....15kop

Suma..... 64kop, 52 kr. 1 ¾ d

Dle kteréžto srážky 64kop, 52 kr. 1 ¾ d. ten ostatní vyplývající šacunek jemu Václavovi Slaupovi k jeho dispozici zůstává a se tuto řádně připisuje.... 107 kop, 28kr. 2 d.

facit šacuňku172 kop, 10 kr. 3 ¾ d.

Povinnosti a služebnosti při tomž gruntě se vynacházejí a sice předně:

Contribuce a jiné od země rozvržené daně v určitým čase vyplácti ouroku důchodskýho dle urbářův Dominicalni fahsi a starobilního obyčeje: k sv. Jiří a Pavlu ročně..... 1zl. 18 kr. 1½ d item konopí.....1 oblouk (?)

roboty: dle jeho Milosti Cís. král. patentu pod datum 13.8.1775 naticy kontribučenskou od r. 1773 se odvolávající potažní s 2-ma potahy volma každo tyhodně (každý týden) vykonati povinen jest.....3 dny

Item pěší: od sv. Jana do sv. Václava napodobně tyhodně s jednou osobou vykonati povinen jest.....1 den

Letníku: p. faráři s jedne každe kravy ročně po ½ žejdl. másla

Decimati: neb desátku p. faráři, žita, ječmene a ovsy, též kantorovi každého, jak dle starobilního obyčeje se odvozovalo, až dosavad dati povonen jest

Na vejrunek každo ročně kládsti a platiti povinen bude3 kopy

Na to vyplatil

při zhotovení tohoto zapisu zavdavku položil.....0

Všechno věrně, a beze škody se stalo, dne 20. měsíce ledna r. 1781 v přítomnosti rychtáře oujezdskýho Václava Adamce a konšele Matěje Lehečky

Roku 1779 položil Josef Sloup mil. vrchnosti1 kopu

Roku 1780 = = = mil. vrchnosti1 kopu

Roku 1781 = = = mil. vrchnosti1 kopu

Roku 1782 = = = mil. vrchnosti1 kopu

Roku 1783 položil Wenzel Sloup mil. vrchnosti1 kopu

Roku 1784 = = = mil. vrchnosti1 kopu

Roku 1785 = = = mil. vrchnosti1 kopu

Roku 1786 = = = mil. vrchnosti1 kopu

Roku 1787 = = = mil. vrchnosti1 kopu

Roku 1788 = = = mil. vrchnosti1 kopu

Roku 1792 dne 10 března zapravil Václav Sloup svý bratry, totiž:

Ondřeje.....5 zl, Vojtěcha.....10 zl a sestře Mařeně....10 zl. Tedy suma25 zl

S otcovským podílem s kterým oni dědí ale spokojeni, otci nic k pohledávání míti budou.

Ondřej Slaup

Mařena Slaupová

Vojtěch Slaup

Dožádaný svědek August Slaup

3) Zápis o koupi statku z roku 1828. Prodávající Jakub Slaup, sedlák z Újezdce, kupující Josef Slaup, sedlák ze Zavěšína. (Gruntovní kniha č.435, 1777-1850 (83), str. 511 - 512).

Níže psaného dne a roku stala se mezi Jakubem Slaupem jakožto prodávajícím sedlákem ze vsi Újezdce z jedné a Josefem Slaupem, sedlákem ze Zavěšína jakožto kupujícím z druhé strany následující smlouvy trhové totiž:

*I.) Prodal, přítomně postupuje a odevzdává nadjmenovaný Jakub Slaup ten jemu dle gruntovní knihy N: X. pag: 509 přináležící a ve vsi Újezdec pod N: Consc: 20 ležící celý selský grunt s všema k němu jak obydlenýma tak hospodářskýma staveníma připatřícíma grunty a sice dle všeobecného vyměření pr. 19 jiter 1147⁵/₆ sáhu polí a 7 jiter 499²/₆ sáhu luk a zahrad. Pak pr. 1148 sáhu porostlin a pastvišťat s vším hospodářským náradím, právem, pohodlím, a břemeny, k vlastnictví, vládnutí a užívání nadjmenovanému Josefovi Slaupovi v dobrovolně umluvenej trhovej ceně pr. 1 000 fr. CM: to jest **jeden tisíc stříbrných** běžících peněz, kteroužto trhovou cenu.*

*II.) Kupující Josef Slaup následujícím způsobem spořádati (vyrovnati) se zavazuje: složil již hned před podpisem tohoto kontraktu na srážku trhové ceny prodávajícímu Jakubovi Slaupovi 200 fr. (florénů) C.M. (konvenční měny) to jest **dvě stě zlatých stříbrných** běžících peněz, kterýžto náležitý příjem on taky prodávající tuto výslovně quittuje (potvrzuje). Dále přijímá kupující na srážku trhové ceny ten dle v obligační knize N: XXVII. Pag: fol: 78 p.v. vtělené obligaci obsažení, a na celé gruntovní usedlosti N.C. (čp.) 26 v Měst. Bělčice Františka a Barbory Mikšovských manželů pojištěný a gruntovní knize N: I. Pag: 112 vznamenaný, (kteraužto gruntovní usedlost prodávající Jakub Slaup od Františka a Barbory Mikšovských manželů koupil) a kasejovskému sirotčímu důchodu přináležící kapitál pr. 360 fr. (zlatých) na kteréžto přenešení onoho kapitálu pr. 360 fr. C.M. sobě strany povolení od kasejovského ouřadu zaopatří, ostatní zbývající částku pr. 440 fr. doplňující cele tuto trhovou cenu pr. 1 000 fr. CM kupující prodávajícímu při sv. Petru 1828 zapraviti se zavazuje.*

III.) Poněvač máteř kupujícího, Magdaléna Slaupová od toho jí na gruntu N.C.12. ve vsi Zavěšíně pojištěného vejminku, jakož taky manželka kupujícího Kateřina Slaupová od toho na tamním gruntě pojištěného věna upustila, tehdy se na tomto ve vsi Újezdci pod N.Confc: 20 ležícím gruntě jak vejminek máteře Magdalény, tak také věno Manželky Kateřiny Slaupové tuto výslovně, jak tam na gruntu v Zavěšíně N.C.12 vsazený a vznamenaný jest, pojištěn.

IV.) prodávající se zavazuje ty na svém zápisu pojištěné dluhy sám zapraviti, na takové zapravení s quittancema se vykázati, a takové z gruntovních knih na své vlastní autraty vymazat nechati.

V.) Hned ode dne koupě přechází jak pohodlí tak také břemena na kupujícího které se jakož i předstojící dluhy, vejminek a věno, tak také následující tuto vejslovně pojišťují: konečně

Za VI.) kupující povinen jest následující na tomto gruntě vězící povinnosti sám ze svého vykonávati a vybejvati, totiž

a) kontribuci a jiné zemské daně dle rozvržení kontribučenského v určitý čas zapravovati.

b) milostivé vrchnosti potažné roboty s dvěma volskými potahy každotyhodně (každý týden) 3 dny, a pěší od svat. Jána až do svat. Václava každotyhodně jeden den vykonávati.

c) panu faráři letníku z jedné každé krávy $1/2$ žejdlíka másla a desátků. Žita, ječmene a ovsu též kantorovi jak se dle starobylého obyčeje odvozovalo až dosaváde dáti povinně jest.

Na důkaz a k podstatě toho patřící strany přítomny kontrakt s tau žádostí podepsaly aby takový od slav: práva stvrzen, do gruntovních knih vtěliti a kde patří vznamenati povolení byl. Jenž se stalo v Újezdci dne 15.2.1828.

Jakub Slaup – prodávající

Josef Skuhravý – dožádaný svědek

+++ Josef Slaup – kupující

na žádost podepsal Václav Mrkvička

Mikoláš Mašek – dožádaný svědek

IV. KAPITOLA

V této kapitole bych rád popsal, jak se vyvíjela větev rodu Karlíků žijící v Pozdyni čp.23. Ano je to právě ta větev z níž pochází můj přímý předek Jan Karlík (*1812), který se v roce 1836 přiřazenil do Újezdce. A je skutečně o čem psát, neboť na usedlosti čp.23 hospodaří Karlíkovi více než 250 let.

Kromě již zmíněné újezdecké odnože rodu se z této základní linie později oddělily další větve - tzv. rožmitálská a benešovská. Jistě jich ve skutečnosti bylo víc, ale tyto se mi podařilo vypátrat až k současníkům.

Musím podotknout, že jsem se až dosud při mém pátrání setkal s velmi ochotnými lidmi, kteří mi poskytli obrovské množství obrazového i písemného materiálu. Byl jsem velmi překvapen co vše se dochovalo. Nejsou to jen velmi staré a vzácné fotografie, ale i tovaryšské listy, vysvědčení a pracovní knížky z 19. stol. Dochovalo se též velké množství dopisů, které posílal František Karlík (*1873) z fronty I. sv. války své manželce Anně Brdové.

Tímto bych chtěl ještě jednou všem za poskytnuté dokumenty velmi poděkovat. Budu také rád, pokud se ozvou další potomci „pozdyňských“ Karlíků. Vlastně nejde jen o Pozdyni, ale i další obce v okolí (např. Březí, Řiště, Metly, Bělčice atd.) Všude žijí Karlíci, kteří jsou si více, či méně příbuzní.

Takto mám zpracovaný rod Karlíků z Pozdyně čp.16, který se sice odvíjel od jiných předků, ale přesto se v mnoha generacích „propletl“ s Karlíky v čp.23.

A protože Karlíků je málo, tak stejným způsobem zpracovávám všechny rody žijící v Újezdci u Bělčic. Nicméně na těchto stránkách jsou pro přehlednost uvedeny toliko dvě větve rodu Karlíků.

Na následujících řádcích se první členové rodu opakují. Je to z důvodu zachování určitých celků.

Přímá linie rodu Karlík z Pozdyně čp.23.

*Jak již bylo řečeno, je velmi pravděpodobné, že rod Karlíků pochází ze známého rodu Karlů z Kasejovic. Nejstarším, písemně doloženým přímým předkem je Jakub Karlík (*cca 1600), který se usadil v Řišti č.1. Jakubův syn Martin a vnuk Josef pak žili v Zahorčicích.*

*Další potomek – František Karlík (*1715) se přestěhoval z Hornosína do Bělčic, ale krátce po roce 1750 koupil selský statek po Josefu Chrastilovi v Pozdyni. Stal se tak zakladatelem pozdyňské větve rodu Karlíků.*

Od té doby, tedy více jak 250 let, se v Pozdyni na usedlosti čp.23 nepřetržitě střídají generace Karlíků. Na následujících řádcích se pokusím alespoň trochu přiblížit jedenáct generací členů přímé linie, tzv. pozdyňské větve rodu Karlíků.

1. Jakub Karel (Karlík) (*cca 1600)

Karel (Karlík) Jakub – (*cca 1600). Podle A.P.Šlechty Jakub pocházel z kasejovického rodu Karlů. Později se usadil v Řišti na statku čp.1. V roce 1652 byl tento statek odhadnut na 80 kop gr. m., náleželo k němu tehdy 45 strychů rolí. To již byl Jakub mrtev a statek vlastnil jeho bratr Jiří.

Jakub po sobě zanechal dva syny: **Martina** (*cca 1632) a Víta (*cca 1637) a tři dcery: Annu, Majdalenu a Žofii (*cca 1639). V roce 1690 z těchto dětí v Řišti žila již jen Žofie, provdaná za Jana Mrzílka z Hornosína.

Jakub je zatím nejstarším přímým předkem našeho rodu, kterého se mi dosud podařilo vypátrat. Jím se tedy počíná více jak čtyři sta let stará tradice rodu.

2. Martin Karlík (*cca 1632)

Karlík Martin – (*cca 1632) v Řišti, jako syn Jakuba Karlíka. Usadil se v Zahorčicích, kde se mu narodily tři děti: Alena, Vít a **Josef** (*cca 1673).

Vít zůstal v Zahorčicích, kde se 25.11.1691 oženil se Zuzanou, dcerou kováře. Druhý syn Josef byl dvakrát ženat. Jeho první manželka Alžběta Bláhová s ním byl oddán 18.11.1698 pocházela z Radošovic. Druhá choť, Alžběta Špalková již pojal v roce 1704 byla rodem z Kocelovic.

3. Josef Karlík (*cca 1673)

Karlík Josef – (*cca 1673) v Zahorčicích jako syn Martina Karlíka. Josef se dne 18.11.1698 oženil s Alžbětou Bláhovou z Radošovic. Manželé společně žili v Řišti, kde se jim v roce 1701 narodil syn Matěj. Poté zřejmě Josef ovdověl, neboť v roce 1704 se ženil s Markétou Špalkovou z Kocelovic. Manželé nejprve žili v Polánce, kde se jim v roce 1705 narodil syn Jan. Poté se rodina přestěhovala do Kocelovic. Zde v roce 1706 přišel na svět syn Tomáš a roku 1708 dcera Magdaléna. Následovalo další stěhování. Tentokrát do vlastního. Josef totiž koupil nějaký dvůr v Hornosíně. Zde se 15.9.1715 narodil syn **František** (potvrzeno v MN č.3 fary Bělčice snímek 6), dále zde přišli na svět Jakub, Dorota a Pavel.

Jak vidno, Josef byl vskutku aktivní muž. S dvěma manželkami zplodil osm potomků. Několikrát se i s rodinou stěhoval. Nakonec získal v Hornosíně vlastní nemovitost. (veškeré údaje pocházejí z díla A.P.Šlechty „Z pravěku do novověku díl 3. sv.1“).

4. František Karlík (15.9.1715 - 21.8.1802)

Karlík František – *15.9.1715 (zde se jedná o datum křtu, které vždy nemusí odpovídat datumu narození) v Hornosíně, jako manželský syn Josefa Karlíka a jeho ženy Margaritty.

Podle záznamu v MN č.3 fary Bělčice snímek 6, byl levans Pavel ???

Téměř osmadvacetiletý František se 13.10.1743 oženil v bělčickém kostele sv. Petra a Pavla s Alžbětou Zemkovou z Tisova. Následně uvádím doslovný přepis z MO fary Bělčice, snímek č.20.

„Dne 13.10.1743 po trojím prohlášení, které se stalo mezi službami božími dle ustanovení SSho (Slavného Svatého) Sněmu Tridentského totižto 15.9. ponejprv, 22.9. podruhé a 29.9. potřetí, ctihodný pan Jan Hallík, kaplan můj, potvrdil v stav svatého manželstva poctivého mládence Františka, syna Josefa Karlíka ze vsi Hornosín, s poctivou pannou Alžbětou, dcerou Matouše Zemka ze vsi Tisova. Oba dva poddaní lnářští. Jejich svědkové byli družba Matěj, syn Vojtěcha Nováka z Kocelovic, draužka Veronika, dcera Víta Brejchy z Bělčic. Procurator Bartoloměj Koubek z Hvožd'an a mnoho jiných více a nato jim požehnání udělil. Ita testor Jakub Maxmilián Schollär, curatus loci“. (Tak dosvědčuje J.M.S., místní farář).

P.A.Šlechta ve svém díle „Z pravěku do novověku“ uvádí, že František založil novou rodinou větev a to nejprve v Bělčicích a později v Pozdyni. V Bělčicích, kde vlastnil dům s malým hospodářstvím, žil od svého sňatku s Alžbětou v roce 1743 až do roku 1750. Tady se

manželům narodily čtyři děti: Kateřina (*4.11.1746), Petr (27.3.1749), Pavel (27.3.1749) a Václav (*6.9.1750).

Později František koupil selský statek po Josefu Chrastilovi v Pozdyni. Stal se tak zakladatelem pozdyňské větve rodu Karlíků. Ke statku patřilo 39 strychů rolí a 7 strychů luk. Stejně tak, jako v Bělčicích i v Pozdyni se manželům narodily čtyři děti: Anna (*29.3.1753), Jan (*28.12.1755), Matěj (*7.2.1759 - 1799) a Jakub (*14.7.1761).

Podle záznamu v MZ č.12 fary Hvožd'any fol.282 (snímek 142) František zemřel na svém statku v Pozdyni čp.19, dne +12.12.1771. Dožil se tedy šestapadesáti let. Ostatky zesnulého byly uloženy na hvožd'anském Hřbitově, při kostele sv. Prokopa. Smutečnímu obřadu byl přítomen kaplan Josef Ambrož. Tentýž duchovní Františka zaopatřil svátostmi.

Františkova manželka Alžběta (Elysabeth) přežila svého manžela o pouhých osmnáct dnů. Zemřela v Pozdyni čp.19 dne +30.12.1771. Podle zápisu v MZ č.12 fary Bělčice fol.284 (snímek 142), se dožila dvaapadesáti let. Její ostatky byly uloženy na hvožd'anském hřbitově, při kostele sv. Prokopa. Smutečnímu obřadu byl přítomen kaplan Václav Josef. Tentýž duchovní Alžbětu zaopatřil svátostmi.

V roce 1779 zdědili Františkův statek jeho synové Václav (*6.9.1750) a Matěj (*7.2.1759) (MN, MO, MZ)

5. Václav I. Karlík (6.9.1750 - 21.8.1802)

Karlík Václav – *6.9.1750 (zde se jedná o datum křtu, které vždy nemusí odpovídat datumu narození) v Bělčicích, jako manželský syn Františka Karlíka (*15.9.1717) z Bělčic a jeho manželky Alžběty Karlíkové roz. Zemkové.

Podle zápisu v MN č.3 fary Bělčice fol. 182 (snímek 93) „dne 6.9.1750 z poctivého lože zplozeného v chrámu páně zdejších (Petra a Pavla v Bělčicích) já farář pokřtil sem Václava, syna Františka Karlíka a Alžběty matky, poddaných lnářských. Levans byl Pavel Modr, asistenti Vojtěch Černý a Marie Běhavá, všichni z Bělčic. Ita testor Jakub Maxmilián Schollär, curatus loci“. (Tak dosvědčuje J.M.S., místní farář).

Polosedlák Václav se oženil s Dorotou Hálovou z Radošic. Manželé pak společně žili v Pozdyni čp.23. Zde se jim také postupně narodilo pět dětí: Prokop (1781-1844) se oženil s Magdalénou Lehečkovou z Pozdyně, František (1783-1837) se oženil s Barborou Slaupovou, Anna (1786-1795), Kateřina (*1789) a Vojtěch (1791-1791).

Ze zápisu v MZ č.3 fary Hvožd'any fol.26 vyplývá, že Václav zemřel na svém statku čp.23 v Pozdyni dne +21.8.1802. Jako příčina smrti se ve zmíněné matrice uvádí ???.

Umírajícího Václava svátostmi zaopatřil Tomáš Kubringer, farář hvožd'anský. Ostatky zesnulého byly uloženy na hvožd'anském hřbitově, při kostele sv. Prokopa. Smutečnímu obřadu byl přítomen Farář Bořil? Podle tohoto zápisu se dožil šestapadesáti let, ve skutečnosti skonal krátce před svými dvaapadesátými narozeninami.

Třiašedesátiletá vdova Dorota zemřela v Pozdyni čp.23. Stalo se tak pravděpodobně 11.3.1814. Podle záznamu v MZ č.6 fary Hvožd'any fol.31 byla příčinou úmrtí sešlost věkem. Ostatky zesulé byly dne 13.3.1814 uloženy na hvožd'anském hřbitově, při kostele sv. Prokopa. Před smrtí byla zaopatřena farářem Josefem Machovcem. Tentýž duchovní pak byl přítomen smutečnímu obřadu.

Původ tohoto pána jsem hledal tři roky. Jedinou jistotu, kterou jsem měl, bylo to, že se nenarodil v Pozdyni. Jenže, když neznáte místo ani datum narození, je rychlejší najít jehlu v kupce sena. Nakonec pomohlo dílo P.A.Šlechty „Z pravěku do novověku.“ Zde jsem dne 23.4.2008 našel spojitost mezi členy rodu Karlíků, žijícími v 16. stol v Řišti s pozdyňskou větví. Konkrétně přímé předky Václava Karlíka. Až do tohoto dne byl totiž Václav nejstarším písemně doloženým členem rodu. (MN, MZ)

6. Prokop Karlík (10.6.1781 - 16.12.1844)

Karlík Prokop (Procopius) – *10.6.1781 (jedná se o datum křtu, které vždy nemusí odpovídat datumu narození) v Pozdyni čp.23, jako manž. syn Václava Karlíka (*6.9.1750), polosedláka z Pozdyně čp.23 a jeho manželky Doroty Karlíkové roz. Hálové z Radošic.

Podle latinsky psaného záznamu v MN č.3 fary Bělčice (snímek 330), byl Václav pokřtěn kaplanem Josefem (Josephus) Storchem. Jako kmoťři byli obřadu přítomni: Prokop Maršík (Marschik), rolník ze Březi a Kateřina, manželka Joannise Šarše (Scharche) z Březi.

Osmnáctiletý polosedlák Prokop se oženil s dvaadvacetiletou Magdalenou Lehečkovou (*1.7.1777) z Pozdyně čp.3. Magdalena byla dcerou Jakuba Lehečky, chalupníka z Pozdyně čp.3 a Doroty Lehečkové roz. Klímové. (u zápisu narození některých dětí Magdaleny je její otec nesprávně zapsán jako Martin u některých správně jako Jakub).

Podle záznamu v MO č.2 fary Hvožd'any fol.11, snoubence oddal dne 25.12?.1798 v hvožd'anském kostele sv.Prokopa farář Jan Barchan. Jako svědci byli obřadu přítomni: Josef Svoboda, krejčí z Pozdyně a Josef Kmůcha, tesařský tovaryš z Pozdyně. K zápisu oba svědci místo podpisu připojili tři křížky. Mimochodem, ve zmíněné matrice oddaných je chybně uveden věk nevěsty. Píše se zde, že jí bylo v době sňatku 19 let.

Manželé poté společně žili v čp.23. Zde také postupně přivítali na svět osm dětí: Josef (1802-1888) se oženil s Marií Karlíkovou z Pozdyně, Kateřina (*1806) se provdala za polosedláka Václava Kupa ze Zamlení, Jan (1808-1808), František (1810-1818), Jan (1812-1895) se oženil s Kateřinou Slaupovou z Újezdce a založil tak újezdeckou větev rodu, Matěj (1815-1886) se oženil s Kateřinou Kolářovou z Pozdyně, František (1818-1819) a nejmladší Vojtěch (1820-1897) se oženil s Annou Slaupovou z Břeží.

Prokop byl v Pozdyni několik let rychtářem. Přesné období mi zatím není známo. Jisté je, že jako rychtář je uváděn v matrikách u narození svých dětí již v roce 1810 a rovněž 1818, ještě v zápise o sňatku dcery Kateřiny v roce 1829 se Prokop uvádí jako rychtář. V únoru 1832 je už jako rychtář uváděn Josef Svoboda. Tentýž je v roce 1930 uváděn jako konšel. Též v prosinci 1815 je uváděn jako rychtář Jan Sloup. Prokop byl tedy rychtářem s nějakou přestávkou.

Třiašedesátiletý polosedlák Prokop zemřel ve své rodné chalupě dne +16.12.1844. Jako příčina úmrtí je uvedena sešlost věkem. Podle záznamu v MZ č.6 fary Hvožd'any fol.39, byl Prokop před smrtí zaopatřen farářem Matějem Fröhlichem. Ostatky zesnulého byly poté dne 18.12.1844 uloženy na hvožd'anském hřbitově, při kostele sv.Prokopa. Smutečnímu obřadu byl přítomen farář Matěj Fröhlich. Ve zmíněné matrice zemřelých je uvedeno, že se Prokop dožil čtyřiašedesáti let. Ve skutečnosti mu do nich chybělo šest měsíců. (MZ)

7. Josef Karlík (6.3.1802 - 2.4.1888)

Karlík Josef – *6.3.1802 v Pozdyni čp.23, jako manželský syn Prokopa Karlíka (*10.6.1781), polosedláka z Pozdyně čp.23 a jeho manželky Magdaleny Karlíkové rozené Lehečkové z Pozdyně čp.3.

Podle záznamu v MN č.1 fary Hvožd'any fol.26, byla porodu přítomna Anna Krýdová, porodní bába z Pozdyně. Josef pokřtěn kým? Obřadu se jako kmotři zúčastnili: Václav Slaup, sedlák z Hvožd'an a Kateřina Kmůchová, chalupnice z Pozdyně. Oba kmotři k zápisu o narození připojili místo podpisu tři křížky.

Krátce před svými jednatřicátými narozeninami se Josef oženil s třiadvacetiletou Marií Karlíkovou (*14.2.1810) z Pozdyně čp.16. Marie byla manželskou dcerou Jakuba Karlíka, polosedláka z Pozdyně čp.16 a jeho manželky Doroty Karlíkové roz. Šimůnkové z Řišt'.

Podle záznamu v MO č.5 fary Hvožd'any fol.20, snoubence dne 18.2.1833 oddal farář Matěj Fröhlich. Svatebního obřadu ve hvožd'anském kostele sv. Prokopa se zúčastnili: Josef Svoboda, rychtář z Pozdyně a Josef Karlík, polosedlák z Pozdyně. Ve zmíněné matrice

oddaných najdeme poznámku: „+++ *Jakub Karlík, otec svoluje.*“ K tomu aby se mohla nezletilá nevěsta provdat, byl nutný písemný souhlas zákonného zástupce.

Manželé poté společně žili v Pozdýni čp.23. Zde také společně zplodili sedm dětí: František (1834-1881) se oženil s Marií Běle z Hvožd'an, Marie (*1837) se provdala za Josefa Matějku z Roželova, mrtvě narozená dvojčata mužského pohlaví (1840), Anna (1841) se provdala za Václava Fouse ze Sedlice, Barbora (1844-1845) a Barbora (*1847) se provdala za Vojtěcha Fouse ze Sedlice.

Po šestatřiceti letech společného života Josefa navždy opustila manželka Marie. Stalo se tak dne 13.3.1869. Podle záznamu v MZ fary Hvožd'any fol.46, byla příčinou její smrti dušnost. Josef se pak již nikdy neoženil.

Šestaosmdesátiletý vdovec a výminkář Josef se 2.4.1888 vydal na cestu do Roželova. Podle záznamu v MZ č.15 fol.84, jej právě na této cestě (v cihelně) zastihla smrt. Její příčinou byla mrtvice. Vzhledem k tomu, že zemřel náhle, nedostalo se mu žádného duchovního zaopatření. Svoji manželku Marii tedy přežil o plných devatenáct let. Ostatky zesnulého byly 4.4.1888 uloženy na hvožd'anském hřbitově, při kostele sv. Prokopa. Smutečnímu obřadu byl přítomen farář Josef Růt. (MN, MZ)

8. František Karlík (2.11.1834 - 2.5.1881)

Karlík František –*2.11.1834 v Pozdýni čp.23, jako manžel. syn Josefa Karlíka (*6.3.1802), polosedláka z Pozdýně čp.23 a jeho manželky Marie Karlíkové roz. Karlíkové (*14.2.1810) z Pozdýně čp.16.

Podle záznamu v MN č.7 fary Hvožd'any fol.50, byla porodu přítomna Eleonora Machová, porodní bába z Pozdýně. Následující den po svém narození, tedy 3.11.1834 byl František pokřtěn farářem Matějem Fröhlichem. Obřadu se jako kmotři zúčastnili: Vojtěch Hála, sedlák z Radošic a Barbora Krýdová, chalupnice z Pozdýně. Oba kmotři k zápisu o narození připojili místo podpisu tři křížky.

Osmadvacetiletý polosedlák František se 11.11.1862 oženil s teprve sedmnáctiletou Marií Běle z Hvožd'an čp.23. Marie byla dcerou Františka Běle, polosedláka z Hvožd'an čp.23 a jeho ženy Terezie Běle roz. Krejčové z Řišt' čp.2.

Podle záznamu v MO č.13 fary Hvožd'any fol.?, snoubence oddal farář Ondřej Mašek ve hvožd'anském kostele sv. Prokopa. Jako svědci se obřadu zúčastnili: František Karlík, sedlák z Pozdýně čp.16 a František Svoboda, chalupník z Pozdýně čp.18. Ve zmíněné matrice

oddaných: „Že otec nezletilé nevěsty k tomuto manželství svoluje, jeho vlastnoruční podpis tvrdí: František Běle, otec nevěsty“.

Poté manželé společně žili v Pozdyni čp.23. Zde také postupně přivedli na svět deset dětí: Marie (*1864), Josef (1866-1954) se oženil s Annou Netušilovou z Újezdce, Marie (*1867) se provdala za Vojtěcha Karlíka z Pozdyně čp.16, Anna (1869-1952) se provdala za Josefa Sloupa z Pozdyně, Josefa (*1871), František (*1873), Barbora (*1875) se nejprve provdala za Františka Sloupa z Pozdyně a po jeho smrti za Josefa Cihlu z Řiště, Vojtěch (*1877), Božena (*1877) se provdala za Josefa Kračka z Radošic a Anežka (*1881) se provdala za Jana Trefného, zřízence při státní dráze v Mostu.

Bohužel František se z nejmladší dcery Anežky dlouho neradoval. Umírá +2.5.1881, tedy pouhé čtyři měsíce po jejím narození. Z úmrtního listu č.55/1881 vyplývá, že příčinou smrti šestačtyřicetiletého polosedláka byl zápal plic. Podle záznamu v MZ č.15 fary Hvožd'any fol.80, se tak stalo v jeho rodném statku, tedy v Pozdyni čp.23. Krátce před smrtí byl František zaopatřen farářem Františkem Šípkem. Ostatky zesnulého byly uloženy na hvožd'anském hřbitově, při kostele sv. Prokopa.

Výměnkářka a vdova po Františku Karlíkovi Marie, zemřela dne 16.4.1904 v Pozdyni čp.23. Podle záznamu v MZ č.18 fary Hvožd'any fol.71, byla nedlouho před smrtí (27.3.1904) zaopatřena kooperátorem Václavem bodlákem. Obvodní lékař Dr. Ječmen určil jako příčinu smrti zápal plic. Ostatky zesnulé byly uloženy 19.4.1904 na hvožd'anském hřbitově, při kostele sv. Prokopa. Smutečnímu obřadu byl přítomen farář František Josef Kniha. (MN, MO, MZ)

9. Josef Karlík (30.1.1866 - 31.5.1954)

Karlík Josef – *30.1.1866 v Pozdyni čp.23, jako manž. syn Františka Karlíka (*2.11.1834), sedláka z Pozdyně čp.23 a jeho manželky Marie Karlíkové rozené Běle z Hvožd'an čp.23.

Podle záznamu MN č.10, fary Hvožd'any fol.82 byla porodu přítomna Anna Šalanská, porodní bába z Hvožd'an čp.53. Následující den po svém narození, tedy 31.1.1866 byl Josef pokřtěn kooperátorem Matějem Procházkou. Křtu se jako kmotři zúčastnili: Josef Matějka, chalupník z Roželova čp.20 a Terezie Bělová, poloselka z Hvožd'an čp.23. Ta místo podpisu připojila tři křížky. Podepsal jí kooperátor Matěj Procházka. Ve zmíněné matrice narozených najdeme poznámku: „*křestní list vydán 1.2.1900*“ – to zřejmě souviselo s blížícím se sňatkem.

Čtyřiatřicetiletý Josef se dne 13.2.1900 oženil s čtyřiadvacetiletou Annou Netušilovou (*18.7.1875) z Újezdce. Anna byla dcerou rolníka Adolfa Netušila z Újezdce čp.15 a jeho manželky Anny Netušilové roz. Běle.

Prohlášení snoubenců proběhlo v Bělčicích a ve Hvožd'anech ve dnech: 2.2., 4.2.a 11.2.1900, tj. na Hromnice, 5.neděli po Zjevení Páně a Devítník. Svatební obřad se konal v kostele sv.Voršily v Újezdci.

Podle záznamu v MO fary Bělčice fol.192, snoubence oddal kaplan Martin Hanzlík. Svatebního obřadu, který se konal v újezdeckém kostele sv. Voršily, se jako svědci zúčastnili: Gustav Netušil, obchodník v Rožmitále čp.57. a Bedřich Křížek, hostinský v Blatné čp.23.

Manželé poté společně žili v Pozdyni čp.23, kde Josef jako nejstarší syn hospodařil. Zde také přivedli na svět osm dětí, z nichž sedm se dožilo dospělosti: Marie (1901-1965) se vdala za Františka Sládka z Újezdce. Po desetiletém manželství ovdověla a následně se provdala za Františka Aunického z Kocelovic. Anna (*1903) se provdala za Václava Vencla z Teplic, Josef (1904-1904), Anastázie (*1905) se provdala za Jana Maška z Mladého Smolivce, Růžena (*1907) se v Plzni vdala za Josefa Slaupa z Mladého Smolivce. S ním se prý po válce přestěhovala někam za Stříbro. Josefa (*1908) se provdala za Karla Jíchu, Josef (*1910) se oženil s Marií Křížovou z Planin a společně pak hospodařili na statku čp.23. Nejmladší z osmi dětí, Emílie (*cca 1912) se provdala za Josefa Říhu z Mladého Smolivce.

Za údaje o posledních dvou dětech vděčím panu Václavu Karlíkovi (*1940) z Pozdyně čp.23. Zápisy o jejich narození jsou totiž v tzv. živých matrikách, veřejně nepřístupných.

Josef zemřel v úctyhodném věku osmaosmdesáti let – dne 31.5.1954. I ve zmíněné matrice narozených najdeme poznámku od pečlivého p. faráře: „*Zemřel 31.5.1954 v Pozdyni čp.23, okr. Blatná*“. (MN,MO)

10. Josef Karlík (*17.3.1910 – 17.12.1974)

Karlík Josef – *17.4.1910 v Pozdyni čp.23, jako manželský syn Josefa Karlíka (*30.1.1866), rolníka v Pozdyni čp.23 a jeho manželky Anny Karlíkové rozené Netušilové (*18.7.1875) z Újezdce čp.15.

Josef se oženil s Marií Křížovou z Planin. Společně pak hospodařili na statku čp.23. Zde také vchovali jediného syna Václava (*28.9.1940).

Na rodném statku Josef hospodařil až do roku 1957. Poté, tak jako ostatní, vstoupil do JZD. Vysokého věku se nedožil. Zemřel v sanatoriu Nová ves pod Pleší čp.110 +17.12.1974. Dožil se tedy pouhých čtyřiašedesáti let.

Manželka Marie jej přežila o pouhých pět let. Zemřela v Domově důchodců Rožmitál dne +30.4.1980. (RL vystavený na základě zápisu v MN fary Hvožd'any svazek H, roč.1910, strana 208 a vyprávění Václava Karlíka *1940)

11. Václav Karlík (*28.9.1940)

Karlík Václav – *28.9.1940 v Pozdyni čp.23, jako manželský syn Josefa Karlíka (*17.3.1910) a jeho manželky Marie Karlíkové roz. Křížové z Planin.

Václavovými kmotry byli: jeho teta Anna Venclová roz. Karlíková (*1903) z Pozdyně čp.23 a její manžel Václav Venc. Jméno Václav prý novorozenec dostal na základě sázky. V ní prý šlo o to, že pokud se narodí na svátek tohoto světce, tedy 28.9. bude pokřtěn Václav. Pokud se ale narodí jiného dne, bude se jmenovat Josef.

Václav se 28.4.1962 oženil s Jaroslavou Hulicovou ze Spáleného Poříčí. Poté více jak čtvrt století žili ve Spáleném Poříčí. Zde se jim také narodily dvě děti: Hana (*28.11.1962) a Václav (11.5.1968).

V současné době žijí manželé Karlíkovi opět v Pozdyni čp.23. (z vyprávění Václava Karlíka *1940)

Jednotlivé generace rodu.

6. Generace Prokopa Karlíka (10.6.1781 - 16.12.1844)

*Tato generace čítá pět dětí, narozených v rozmezí deseti let (1781-1791) manželům Václavu Karlíkovi (*6.9.1750), sedláku z Pozdyně čp.23 a jeho manželce Dorotě Karlíkové rozené Hálové z Radošic.*

*Pokračovatelem rodové větve v Pozdyni čp.23 se z této generace stal nejstarší syn Prokop (*10.6.1781), který se oženil s Magdalenou Lehečkovou (*1.7.1777) z Pozdyně čp.3 a společně pak začali hospodařit na statku ženichových rodičů.*

*Prokopův mladší bratr František (*cca 1783) se oženil s Barborou Slaupovou z Pozdyně č.25. Manželé pak společně žili na statku nevěstinyých rodičů a stali se tak zakladateli další rodové větve. Své poslání skutečně nepodcenili a postupně zde přivedli na svět jedenáct dětí !!!*

Karlík Prokop (Procopius) – *10.6.1781 (jedná se o datum křtu, které vždy nemusí odpovídat datumu narození) v Pozdyni čp.23, jako manž. syn Václava Karlíka (*6.9.1750), polosedláka z Pozdyně čp.23 a jeho manželky Doroty Karlíkové roz. Hálové z Radošic. Viz. přímá linie rodu.

Karlík František – *cca 1783 v Pozdyni čp.23, jako manž. syn Václava Karlíka (*6.9.1750), polosedláka z čp.23 a Doroty Karlíkové roz. Hálové z Radošic.

Jednadvacetiletý polosedlák František se oženil s teprve patnáctiletou Barborou Slaupovou z Pozdyně čp.25. Barbora byla dcerou Jakuba Slaupa, polosedláka z Pozdyně čp.25 a Anny Slaupové roz. Moravové z Bělčic.

Podle záznamu v MO č.2 fary Hvožd'any fol.12, snoubence 25.11.1804 oddal farář Tadeáš Brichta ve hvožd'anském kostele sv.Prokopa. Svatebního obřadu se jako svědci zúčastnili: Vojtěch Kutina, rychtář Metelský a Václav Čubr, krejčí z Hvožd'an. Oba svědci k zápisu připojili místo podpisu tři křížky.

Poté manželé společně žili na statku nevěstinyých rodičů v čp.25. Zde také přivedli na svět jedenáct dětí: Matěj (*cca 1807) se oženil s Terezií Vaňkovou z Přešína, Jan (*1810), Josef (1812-1812), Kateřina (*1814-1818), Josef (*1817) se oženil s Annou – vdovou po

Václavu Kozákovi z Planin č.4 a po její smrti s Annou – vdovou po Františku Křížovi z Planin čp.5, Marie (1820-1822), Kateřina (1822-1888) se provdala za Františka Lehečku ze Závašína čp.13, Eleonora Eva (*1824) se provdala za Ignáce Charamzu ze Švihova, Marie (*1827), Anna (1830-1910) se provdala za krejčího Františka Viktoru z Pozdyně čp.37 a nejmladší František (1830-1834)

Padesátiletý polosedlák František zemřel v Pozdyni čp.25 dne +28.2.1837. Podle záznamu v MZ č.6 fary Hvožd'any fol.36, byla příčinou úmrtí „*dušnota a hlavy bolení*“. Před smrtí byl zaopatřen kooperátorem Josefem Sudou. Ostatky zesnulého byly uloženy dne 3.3.1837 na hvožd'anském hřbitově, při kostele sv.Prokopa. Smutečnímu obřadu byl přítomen farář Matěj Fröhlich.

Vdova Barbora přežila svého manžela o plných 36 let. Podle záznamu v MZ č.15 fary Hvožd'any fol.48 zemřela v Pozdyni čp.25 dne +5.10.1873. Ze zápisu ve zmíněné matrice zemřelých vyplývá, že se dožila úctyhodných 92.let. Před smrtí byla Barbora zaopatřena kooperátorem Martinem Ticháčkem. Jako příčina smrti je uvedena sešlost věkem. Ostatky zesulé byly dne 7.10.1783 uloženy na hvožd'anském hřbitově, při kostele sv. Prokopa. Smutečnímu obřadu byl přítomen farář František Mrazík. (MO, MZ)

Karlíková Anna – *15.10.1786 v Pozdyni čp.23, jako manželská dcera Václava Karlíka (*6.9.1750), polosedláka z Pozdyně čp.23 a jeho manželky Doroty Karlíkové roz. Hálové.

Podle záznamu v MN č.1 fary Hvožd'any fol.22, byla Anna pokřtěna Janem Poustkou, kaplanem z Bělčic. Obřadu byli jako kmotři přítomni: Anna Krýdová, hajná z Pozdyně a Prokop Maršík, sedlák z Březí. Oba kmotři k zápisu o narození připojili tři křížky.

Anna se bohužel vysokého věku nedožila. Podle záznamu v MZ fary Hvožd'any fol.25, zemřela v rodné chalupě +3.8.1995. Nebylo jí tedy ani devět let. Jako příčina úmrtí jsou uvedeny „boule“. Bohužel se mi zatím nepodařilo zjistit o jakou diagnózu by se mělo jednat. Umírající Annu svátostmi zaopatřil kooperátor Jakub Hrubesch. Ostatky zesulé byly uloženy na hvožd'anském hřbitově, při kostele sv. Prokopa. Smutečnímu obřadu byl přítomen farář Jan Barchan. (MN, MZ)

Karlíková Kateřina – *16.8.1789 v Pozdyni čp.23, jako manželská dcera Václava Karlíka (*6.9.1750), polosedláka z Pozdyně čp.23 a Doroty Karlíkové roz. Hálové.

Podle záznamu v MN č.1 fary Hvožd'any fol.23, byla Kateřina pokřtěna kooperátorem Danielem Landsmannem. Obřadu byli jako kmotři přítomni: Dorota Maršíková, selka z Březí a Jan Šarše, sedlák z Březí. Oba kmotři k zápisu o narození připojili tři křížky. (MN)

Karlík Vojtěch (Adalbert) – *10.4.1791 v Pozdyni čp.23, jako manželský syn Václava Karlíka (*6.9.1750), pololáníka v Pozdyni čp.23 a jeho ženy Doroty Karlíkové roz. Hálové.

Podle záznamu v MN č.1 fary Hvožd'any fol.23, byl Vojtěch pokřtěn kooperátorem Danielem Landsmannem. Obřadu byli jako kmotři přítomni: Prokop Maršík, sedlák z Březí a Anna Krýdová, hajná z Pozdyně. Oba kmotři k zápisu o narození připojili namísto podpisu tři křížky. Vojtěch si bohužel na tomto světě dlouho nepobyl.

Podle záznamu v MZ č.3 fary Hvožd'any fol.24, zemřel ve své rodné chalupě dne +9.7.1791. Jako příčina smrti je uveden psotník. Ostatky novorozence byly uloženy na hvožd'anském hřbitově, při kostele sv.Prokopa. Smutečnímu obřadu byl přítomen farář Jan Barchan. (MN, MZ)

7. Generace Josefa Karlíka (6.3.1802 - 2.4.1888)

*Tato generace čítá osm dětí, narozených v rozmezí osmnácti let (1802-1820) manželům Prokopu Karlíkovi (*10.6.1781), sedláku z Pozdyně čp.23 a jeho manželce Magdaleně Karlíkové rozené Lehečkové (*1.7.1777) z Pozdyně čp.3.*

*Pokračovatelem rodové větve v Pozdyni čp.23 se z této generace stal nejstarší syn Josef (*6.3.1802), který se oženil s Marií Karlíkovou (*14.2.1810) z Pozdyně čp.16 a společně pak začali hospodařit na statku ženichových rodičů.*

*Mladší bratr – Jan (*25.10.1812) se oženil s Kateřinou Slaupovou (*30.4.1821) z Újezdce a společně založili novou rodovou větev. Ta má dosud v Újezdci své pokračovatele. Postupem času se dělila na další a další větvíčky, jejichž potomky najdeme dnes např. v Praze, Benešově, Blatné, Bělčicích atd.*

Karlík Josef – *6.3.1802 v Pozdyni čp.23, jako manželský syn Prokopa Karlíka (*10.6.1781), polosedláka z Pozdyně čp.23 a jeho manželky Magdaleny Karlíkové rozené Lehečkové z Pozdyně čp.3. Viz. přímá linie rodu.

Karlíková Kateřina – *cca1806, jako manž. dcera Prokopa Karlíka (*10.6.1781), polosedláka z Pozdyně čp.23 a Magdaleny Karlíkové roz. Lehečkové z Pozdyně čp.3.

Třidvacetiletá Kateřina se 23.6.1829 provdala za dvacetiletého Václava Kupa ze Zamlení. Václav byl manželským synem Josefa Kupa, polosedláka v Zamlení čp.4/3 a Barbory Červenkové z Předmíře čp.12.

Podle záznamu v MO č.5 fary Hvožd'any fol.19, snoubence oddal farář Matěj Fröhlich. Svědky tohoto obřadu se mi zatím nepodařilo vyluštit. (MO)

Karlík Jan – *24.4.1808 v Pozdyni čp.23, jako manželský syn Prokopa Karlíka (*10.6.1781), polosedláka z Pozdyně 23 a Magdalény Karlíkové roz. Lehečkové z Pozdyně čp.3.

Podle záznamu v MN č.4 fary Hvožd'any fol.26, byla porodu přítomna porodní bába Anna Krýdová. Novorozence pokřtil farář Josef Protiva. Jako kmotři se obřadu zúčastnili: Jan Vavrož?, rychtář březský a Kateřina Kmůchová, tesařka z Pozdyně.

Podle záznamu v MZ č.3 fary Hvožd'any fol.27, Jan po pouhých čtyřech měsících života, dne +5.9.1808 zemřel. Jako příčina smrti je uveden psotník. Ostatky novorozence byly uloženy na hvožd'anském hřbitově, při kostele sv. Prokopa. Smutečnímu obřadu byl přítomen farář Josef Protiva. (MN, MZ)

Karlík František – *4.1.1810 v Pozdyni čp.23, jako manž. syn Prokopa Karlíka (*10.6.1781), polosedláka z Pozdyně čp.23 a Magdalény Karlíkové rozené Lehečkové z Pozdyně čp.3.

Podle záznamu v MN č.4 fary Hvožd'any fol.26, byla porodu přítomna porodní bába Anna Krýdová. Novorozence pokřtil kooperátor Wenceslaw Fraberger. Jako kmotři se obřadu zúčastnili: Josef Kmůcha, mistr tesařský a Barbora Slaupová, selka z Hvožd'an. Oba kmotři k zápisu o narození připojili místo podpisu tři křížky.

František se bohužel dospělosti nedožil. Zemřel ve své rodné chalupě ještě v dětském věku. Na základě data pohřbu se domnívám, že se tak stalo pravděpodobně dne 30.7.1818. Podle záznamu v MZ č.6 fary Hvožd'any fol.31, byl příčinou smrti kašel. Před smrtí byl František zaopatřen farářem Antonínem Havlíčkem. Ostatky zesnulého byly poté uloženy dne 1.8.1818 na hvožd'anském hřbitově při kostele sv. Prokopa. Smutečnímu obřadu byl přítomen farář Antonín Havlíček. (MN, MZ)

Karlík Jan – *25.10.1812 v Pozdyni čp.23, jako manž. syn Prokopa Karlíka (*10.6.1781), polosedláka z Pozdyně čp.23 a Magdaleny Karlíkové roz. Lehečkové z Pozdyně čp.3.

Podle záznamu v MN č.4 fary Hvožd'any fol.28, byla porodu přítomna Barbora Slaupová, porodní bába z Hvožd'an. Novorozence pokřtil farář Josef Machowetz. Jako kmotři

se obřadu zúčastnili: Václav Slaup, sedlák z Hvožd'an a Anna Zíbová, rychtářka z Březí. Oba kmotři k zápisu o narození připojili místo podpisu tři křížky.

Ze zápisu v MO č.10 fary Bělčice fol.127, vyplývá, že se Jan dne 31.10.1836 oženil s Kateřinou Slaupovou (*30.4.1821), dcerou sedláka Josefa Slaupa (*cca 1772) z Újezdce čp.20 a Magdaleny Slaupové roz. Kutinové (*cca 1778) z Hvožd'an čp.1. Čtyřiatřacetiletého Jana oddal s teprve patnáctiletou Kateřinou Jan Kozlík, kaplan z Bělčic. Jako svědci se obřadu zúčastnili: Jan Slaup rychtář z Pozdyně a František Kallista, bednář z Hvožd'an. Ve zmíněné matrice oddaných si dále můžeme přečíst zápis: „*Otec nezletilé nevěsty v toto manželstvo svoluje: +++ Josef Slaup, otec nevěsty*“.

Novomanželé poté společně žili na statku nevěstiných rodičů v Újezdci čp.21 a stáli tak u zrodu újezdecké větve rodu Karlíků. Rodina Kateřiny vlastně pocházela z Hornosína a v Újezdci žila teprve od roku 1828, kdy zde koupila statek čp.20 (kupní smlouva viz. příloha č.1). Jan posléze spolu s manželkou postupně převzal od svého tchána hospodářství a začal jej spravovat. Zde se také novomanželům Janovi a Kateřině postupně narodily čtyři děti: Václav (1837-1918) se oženil s Marií Fialovou z Újezdce, Barbora (1840-1916) se provdala za Františka Fialu z Újezdce, František (1844-1907) se oženil s Antonií Krejčovou, dcerou chalupníka Františka Krejčího z Újezdce, Anna (*1848) se provdala za Františka Provazníka, c.k. pošmistra a gruntovníka z Čížkova čp.40 (okr.Blovice).

Dne 25.6.1878 zemřela Janovi manželka Kateřina. Příčinou úmrtí osmapadesátileté ženy byla podle zápisu v MZ č.14 fary Bělčice srdeční vada. Vzhledem k rychle probíhajícím patologickým změnám se rodina s nebožkou rozloučila již následujícího dne, tedy 26.6.1878. Smuteční řeč u rodinného hrobu při kostele sv. Voršily v Újezdci pronesl kaplan Karel Ployhar.

Jan pak nadále žil jako výměnkář v Újezdci čp.22. Svoji manželku přežil o více než sedmáct let. Dne 19.12.1895 byl zaopatřen od kaplana Františka Mařika. Na druhý svátek vánoční, dne +26.12.1895 pak v čp.22 zemřel. Podle zápisu v MZ č.14 fary Bělčice se dožil třiaosmdesáti let a příčinou smrti byla sešlost věkem. O dva dny později, 28.12.1895 byl pohřben do rodinného hrobu u kostela sv. Voršily v Újezdci. Smuteční řeč pronesl kaplan František Mařík. (MN, MO, MZ)

Karlík Matěj – *30.12.1815 v čp.23, jako manželský syn Prokopa Karlíka (*10.6.1781), polosedláka z Pozdyně čp.23 a Magdaleny Karlíkové roz. Lehečkové z Pozdyně čp.3.

Podle záznamu v MN č.4 fary Hvožd'any fol.30, byla porodu přítomna porodní bába Dorothea Machová. Novorozence pokřtil kooperátor Wenceslaw Linhart. Jako kmotři se obřadu

zúčastnili: Josef Kmůcha, mistr tesařský z Pozdyně a Barbora Slaupová, selka z Hvožd'an.

Třicetiletý Matěj se dne 15.9.1846 oženil s dvaadvacetiletou Kateřinou Kolářovou z Pozdyně čp.7. Kateřina byla dcerou Martina Koláře, chalupníka z Pozdyně čp.7 a jeho ženy Veroniky Kolářové roz. Rybákové ze Slatiny čp.18.

Podle záznamu v MO č.14 fary Hvožd'any fol.?, snoubence oddal farář Matěj Fröhlich ve hvožd'anském kostele sv.Prokopa. Jako svědci se obřadu zúčastnili: Jan Vejlupek?, podruh z Pozdyně a Jan Vavřík, mistr krejčovský ze Starého Smolivce. Ve zmíněné matrice oddaných najdeme poznámku: „*Martin Kolář, otec nevěsty Kateřiny svoluje v to manželství*“.

Manželé poté společně žili v Pozdyni čp.13, kde se jim také dne 22.4.1847 narodil syn František. 26.9.1852 přišel na svět syn Václav.

Chalupnický výměnkář Matěj zemřel dne +21.12.1886 v Pozdyni čp.13. Stalo se tak několik dní před jeho jednadsmesátými narozeninami. Podle záznamu v MZ fary Hvožd'any čp.15 fol.83, byla příčinou úmrtí mrtvice. Před smrtí byl Matěj zaopatřen kooperátorem Frant. Josefem Knihou. Ostatky zesnulého byly dne 23.12.1886 uloženy na hvožd'anském hřbitově, při kostele sv. Prokopa. Smutečnímu obřadu byl přítomen farář Josef Růt.

Vdova Kateřina přežila svého manžela téměř o pět let. Podle záznamu v MZ č.15. fol.85, zemřela v Pozdyni čp.7 dne 29.10.1891 ve věku 67.let. 22.10.1891 zaopatřil Kateřinu svátostmi farář František Josef Kniha. (MN, MO,MZ)

Karlík František – *25.11.1818 v Pozdyni čp.23, jako manželský syn Prokopa Karlíka (*10.6.1781), polosedláka a zároveň rychtáře z Pozdyně čp.23 a Magdaleny Karlíkové roz. Lehečkové z Pozdyně čp.3.

Podle záznamu v MN č.4 fary Hvožd'any fol.31, byla porodu přítomna Barbora Slaupová, porodní bába z Hvožd'an. Následující den po svém narození, tedy 26.11.1818 byl František pokřtěn kooperátorem Wenceslawem Linhartem. Jako kmotři se obřadu zúčastnili: Václav Slaup, sedlák z Hvožd'an a Kateřina Kmůchová, z Pozdyně. Oba kmotři k zápisu o narození připojili místo podpisu tři křížky.

František bohužel nepřežil kojenecký věk. Podle záznamu v MZ č.6 fary Hvožd'any fol.32, zemřel dne +17.6.1819. Stalo se tak v jeho rodné chalupě v Pozdyni čp.23. Jako příčina úmrtí je uvedena „*boule*“. Ostatky novorozence byly uloženy dne 19.6.1819 na hvožd'anském hřbitově, při kostele sv. Prokopa. Smutečnímu obřadu byl přítomen farář Antonín Havlíček. (MN, MZ)

Karlík Vojtěch – *24.6.1820 v Pozdyni čp.23, jako manž. syn Prokopa Karlíka (*10.6.1781), sedláka z Pozdyně čp.23 a Magdaleny Karlíkové roz. Lehečkové z Pozdyně čp.3.

Podle záznamu v MN č.4 fary Hvožd'any fol.33, byla porodu přítomna Dorota ???, porodní bába z Hvožd'an. Následující den po svém narození, tedy 25.6.1820 byl Vojtěch pokřtěn kooperátorem Antonínem Havlíčkem. Jako kmotři se obřadu zúčastnili: Josef Kmůcha, mistr tesařský z Pozdyně, Jan ??? z ??? a Anna Slaupová, selka z ???. Všichni tři kmotři k zápisu o narození připojili místo podpisu tři křížky.

Šestadvacetiletý chalupník Vojtěch se 29.9.1846 oženil s teprve devatenáctiletou Annou Slaupovou z Březí čp.18. Anna byla dcerou Jana Slaupa, sedláka z Březí čp.18 a jeho ženy Barbory Slaupové rozené Hálové z Březí čp.40 (41,36).

Podle záznamu v MO č.13 fary Hvožd'any fol.77, snoubence oddal farář Matěj Fröhlich ve hvožd'anském kostele sv. Prokopa. Svatebního obřadu se jako svědci zúčastnili: Jan ???, mistr ??? ze Starého Smolivce a Martin Hála, polosedlák z Březí. Druhý svědek místo podpisu připojil k zápisu tři křížky. Ve zmíněné matrice oddaných najdeme poznámku: „*Jan Slaup, otec nevěsty – svoluji*“.

Manželé společně žili v Pozdyni čp.6. Zde se jim také 22.5.1851 narodil syn František. Dne 5.6.1852 pak přišla na svět dcera Marie. 14.3.1855 se narodila dcera Anna a 31.12.1856 dcera Anežka. Dne 8.2.1859 se rodina rozrostla o syna Josefa. 15.2.1861 se narodila dcera Anna a 6.4.1863 přišel na svět syn František. 9.11.1865 se rodina rozrostla o syna Václava. Dalším přírůstkem se stala dne 6.8.1867 dcera Anna.

Sedmasedmdesátiletý výminkář Vojtěch zemřel +19.12.1897 v Pozdyni čp.6. Podle záznamu v MZ č.18 fary Hvožd'any fol.66 byl dva měsíce před smrtí, 19.10.1897 zaopatřen kooperátorem Antonínem Bicanem. Obvodní lékař Dr. Ječmen uvedl jako příčinu smrti sešlost věkem. Ostatky zesnulého byly dne 21.12.1897 uloženy na hvožd'anském hřbitově, při kostele sv.Prokopa. Smutečnímu obřadu byl přítomen farář František Josef Kniha.

Výměnkářka a vdova po Vojtěchu Karlíkovi Anna, zemřela 5.10.1900 v Pozdyni čp.6. Podle záznamu v MZ č.18 fary Hvožd'any fol.69, byla nedlouho před smrtí (30.9.1900) zaopatřena kooperátorem Janem Bejčkem. Obvodní lékař Dr.Ječmen určil jako příčinu smrti ochrnutí plic a sešlost věkem. Ostatky zesulé byly uloženy dne 7.10.1900 na hvožd'anském hřbitově, při kostele sv. Prokopa. Smutečnímu obřadu byl přítomen farář František Josef Kniha.(MN,MO,MZ)

8. Generace Františka Karlíka (2.11.1834 - 2.5.1881)

*Tato generace čítá pět živě narozených dětí v rozmezí třinácti let (1834-1847) manželům Josefu Karlíkovi (*6.3.1802), sedláku z Pozdyně čp.23 a jeho manželce Marii Karlíkové rozené Karlíkové (*14.2.1810) z Pozdyně čp.16. Pokračovatelem rodové větve v Pozdyni čp.23 se z této generace stal - jediný syn František (*2.11.1834), který se oženil s Marií Běle z Hvožd'an a společně začali hospodařit na statku ženichových rodičů.*

Jak vidno, pokračování této větve bylo velmi ohroženo, leč naštěstí vše dobře dopadlo.

Karlík František –*2.11.1834 v Pozdyni čp.23, jako manžel. syn Josefa Karlíka (*6.3.1802), polosedláka z Pozdyně čp.23 a jeho manželky Marie Karlíkové roz. Karlíkové (*14.2.1810) z Pozdyně čp.16. Viz. přímá linie rodu.

Karlíková Marie provd. Matějková – *17.3.1837 v Pozdyni čp.23, jako manželská dcera Josefa Karlíka (*6.3.1802), polosedláka z Pozdyně čp.23 a jeho manželky Marie Karlíkové roz. Karlíkové (*14.2.1810) z Pozdyně čp.16.

Podle záznamu v MN č.7 fary Hvožd'any fol.51, byla porodu přítomna Eleonora Machová, porodní bába z Pozdyně. Následující den po svém narození, tedy 18.3.1837 byla Marie pokřtěna kooperátorem Josefem Sudou. Obřadu se jako kmotři zúčastnili: Barbora Krýdová, chalupnice z Pozdyně a Vojtěch Hála, sedlák z Radošic. Zatímco Vojtěch Hála se k zápisu o narození podepsal vlastnoručně, kmotra Barbora Krýdová připojila namísto podpisu tři křížky.

Teprve dvacetiletá Marie se 16.6.1857 provdala za dvaadvacetiletého Josefa Matějku, chalupníka z Roželova čp.2. Josef byl synem Martina Matějky, chalupníka z Roželova čp.2 a jeho ženy Marie Matějkové roz. Vaškové ze Staré Vody čp.8.

Podle záznamu v MO č.13 fary Hvožd'any fol.?, snoubence oddal ve hvožd'anském chrámu sv. Prokopa farář Ondřej Mašek. Jako svědci se obřadu zúčastnili: Josef ???, ??? z Hvožd'an čp.33 a Jan Bílý, chalupník z Roželova čp.17. Ve zmíněné matrice oddaných najdeme Poznámku: „*Že otcové nezletilých snoubenců k tomuto manželství svolují, jejich vlastnoruční podpisy tvrdí: Josef Karlík, otec nevěsty, Martin Matějka, otec ženicha.*

Novomanželé poté společně žili v Roželově čp.2. Zde také vychovali několik dětí. Dcera Anna (*cca 1862) se 7.11.1882 provdala za Václava Šišku, rolníka ze Starého Smolivce čp.32. Dcera Marie (*cca 1867) se 31.1.1888 provdala za vdovce Václava Maška,

polosedláka a starostu z Hornosína čp.3. Syn Josef (*cca 1875) se 17.11.1896 oženil s Anastázií Polákovou ze Starého Smolivce čp.10. (zázpisy o sňatku dcer v MO č.13 a syna MO č.14 fary Hvožd'any) (MN,MO)

Karlíkovi – **15.1.1840** mrtvě narozená dvojčata mužského pohlaví rodičů Josefa Karlíka (*6.3.1802), polosedláka z Pozdyně čp.23 a Marie Karlíkové roz. Karlíkové (*14.2.1810) z Pozdyně čp.16.

Podle záznamu v MZ č.6 fary Hvožd'any fol.37, byly ostatky novorozenců uloženy dne 17.1.1840 na hvožd'anském hřbitově, při kostele sv. Prokopa. Smutečnímu aktu nebyl účasten žádný duchovní. (MZ)

Karlíková Anna provd. Fousová – ***20.3.1841** v Pozdyni čp.23, jako manželská dcera Josefa Karlíka (*6.3.1802), polosedláka z Pozdyně čp.23 a jeho manželky Marie Karlíkové rozené Karlíkové (*14.2.1810) z Pozdyně čp.16.

Podle záznamu v MN č.7 fary Hvožd'any fol.52, byla porodu přítomna Eleonora Machová, porodní bába z Pozdyně. Dva dny po svém narození, tedy 22.3.1841 byla Anna pokřtěna farářem Matějem Fröhlichem. Obřadu se jako kmotři zúčastnili: Josef Krýda, chalupník z Pozdyně a Anna Hálová, selka z Radošic. Zatímco Josef Krýda se k zápisu o narození podepsal vlastnoručně, Anna Hálová připojila místo podpisu tři křížky.

Ve zmíněné matrice narozených najdeme poznámku: „*Křestní list vydán: 31.8.1868*“. To pravděpodobně souviselo s blížícím se sňatkem.

Sedmadvacetiletá Anna se 22.9.1868 provdala za dvaatřicetiletého Václava Fouse. Václav byl synem Matěje Fouse, polosedláka ze Sedlice čp.13 a jeho ženy Marie Fousové, roz. Bretlové z Nepomuku.

Podle záznamu v MO č.13 fary Hvožd'any fol.52, snoubence oddal farář Jan Jelen ve hvožd'anském kostele sv. Prokopa. Jako svědci se obřadu zúčastnili: Jan Bílý, polosedlák z Pozdyně čp.19 a Jan Laukota, chalupník z Pozdyně čp.27. Současně s Annou se vdávala i její sestra Barbora (*4.9.1847). Ta si brala nevlastního Václavova bratra – Vojtěcha Fouse. (MN,MO)

Karlíková Barbora – ***26.6.1844** v Pozdyni čp.23, jako manželská dcera Josefa Karlíka (*6.3.1802), polosedláka z Pozdyně čp.23 a Marie Karlíkové roz. Karlíkové (*14.2.1810) z Pozdyně čp.16.

Podle záznamu v MN č.7 fary Hvožd'any fol.54, byla porodu přítomna Magdalena Lehečková, porodní bába z Hvožd'an. Následující den po svém narození, tedy 27.6.1844 byla Barbora pokřtěna farářem Matějem Fröhlichem. Obřadu se jako kmotři zúčastnili: Barbora Krýdová, chalupnice z Pozdyně a Vojtěch Hála, sedlák z Radošic. Oba kmotři k zápisu o narození připojili místo podpisu tři křížky.

Barbora se bohužel nedožila ani prvních narozenin. Zemřela ve své rodné chalupě dne +13.4.1845. Podle záznamu v MZ č.6 fary Hvožd'any fol.39, byl příčinou úmrtí psotník. Ostatky zesnulé byly uloženy 15.4.1845 na hvožd'anském hřbitově, při kostele sv. Prokopa. Smutečnímu obřadu byl přítomen farář Matěj Fröhlich. (MN,MZ)

Karlíková Barbora provdaná Fousová – *4.9.1847 v Pozdyni čp.23, jako manželská dcera Josefa Karlíka (*6.3.1802), polosedláka z Pozdyně čp.23 a jeho manželky Marie Karlíkové rozené Karlíkové (*14.2.1810) z Pozdyně čp.16.

Podle záznamu v MN č.7 fary Hvožd'any fol.57, byla porodu přítomna Magdalena Lehečková, porodní bába z Hvožd'an. Následující den po svém narození, tedy 5.9.1847 byla Barbora pokřtěna kooperátorem Antonínem Ackermannem. Obřadu se jako kmotři zúčastnili: Anna Hálová, selka z Radošic a Josef Krýda, chalupník z Pozdyně. Oba kmotři k zápisu o narození připojili místo podpisu tři křížky.

Jednadvacetiletá Barbora se 22.9.1868 provdala za pětadvacetiletého Vojtěcha Fouse. Vojtěch byl synem Matěje Fouse, polosedláka ze Sedlice čp.13 a jeho ženy Marie Fousové roz. Beranové z Vranovic čp.8.

Podle záznamu v MO č.13 fary Hvožd'any fol.52, snoubence oddal farář Jan Jelen ve hvožd'anském kostele sv. Prokopa. Jako svědci se obřadu zúčastnili: Matěj Janoušek, domkař ze Sedlice čp.14 a Jan Laukota, chalupník z Pozdyně čp.27. Ve zmíněné matrice oddaných najdeme poznámku: „*Že otec nezletilé nevěsty k tomuto manželství svoluje, svým tvrdí podpisem: Josef Karlík, otec*“. Současně s Barborou se vdávala i její sestra Anna (*20.3.1841) Ta si brala nevlastního Vojtěchova bratra – Václava Fouse.

Manželé poté společně žili v Sedlici čp.13. Zde se jim také 29.5.1873 narodil syn František. Ten se 16.6.1903 oženil s Růženou Beranovou (*18.2.1883), z Pozdyně čp.16. Růžena byla dcerou Martina Berana a jeho manželky Anežky Uriánkové, vdovy po Františku Karlíkovi z Pozdyně čp.16. (MN, MO)

9. Generace Josefa Karlíka (30.1.1866 - 31.5.1954)

*Tato generace čítá deset dětí narozených v rozmezí téměř sedmnácti let (1864-1881) manželům Františku Karlíkovi (*2.11.1834), sedláku z Pozdyně čp.23 a jeho manželce Marii Karlíkové roz. Běle (*cca 1845) z Hvožd'an. Pokračovatelem rodové větve v Pozdyni čp.23 se z této generace stal Josef (*30.1.1866), který se oženil s Annou Netušilovou z Újezdce čp.15 a společně začali hospodařit na statku ženichových rodičů.*

*Jeho mladší bratr František (*4.3.1873) se oženil s Annou Brdovou ze Starého Rožmitálu a společně tak založili další rodovou větev žijící ve Starém Rožmitále, později v Rožmitále a nakonec v Praze.*

Karlíková Marie – *8.7.1864 v Pozdyni čp.23, jako manželská dcera Františka Karlíka (*2.11.1834), polosedláka z Pozdyně čp.23 a Marie Karlíkové roz. Běle z Hvožd'an čp.23.

Podle záznamu v MN č.10 fary Hvožd'any fol.80, byla porodu přítomna Anna Šalanská, porodní bába z Hvožd'an čp.53. Následujícího dne po svém narození, tedy 9.7.1864 byla Marie pokřtěna farářem Ondřejem Maškem. Obřadu se jako kmotři zúčastnili: Marie Matějková, chalupnice z Roželova čp.2, a František Běle, polosedlák z Hvožd'an čp.23. (MN)

Karlík Josef – *30.1.1866 v Pozdyni čp.23, jako manželský syn Františka Karlíka (*2.11.1834), sedláka z Pozdyně čp.23 a jeho manželky Marie Karlíkové rozené Běle z Hvožd'an čp.23. Viz. přímá linie rodu.

Karlíková Marie provd. Karlíková – *11.11.1867 v Pozdyni čp.23, jako manželská dcera Františka Karlíka (*2.11.1834), sedláka z Pozdyně čp.23 a Marie Karlíkové rozené Běle z Hvožd'an čp.19.

Podle záznamu MN č.10, fary Hvožd'any fol.83 byla porodu přítomna Anna Šalanská, porodní bába z Hvožd'an čp.53. Následující den po svém narození, tedy 12.11.1867 byla Marie pokřtěna kooperátorem Matějem Procházkou. Křtu se jako kmotři zúčastnili: Terezie Bělová, poloselka z Hvožd'an čp.23 a Josef Matějka, chalupník z Roželova čp.20.

Marie byla od dětství jistě velmi čiperná. V pouhých sedmnácti letech, dne 4.6.1885 totiž v čp.23 porodila nemanželského syna Vojtěcha. Ten bohužel již 28.6.1885 umírá. Jako příčina smrti je uvedena slabost.

O dva roky později, dne 15.2.1887, se teprve devatenáctiletá Marie provdala za čtyřadvacetiletého Vojtěcha Karlíka z Pozdyně čp.16. Vojtěch byl synem Františka Karlíka, sedláka z Pozdyně čp.16 a Anežky Uriankové z Nové Vsi čp.14. Poté manželé společně žili v Pozdyni čp.16. Zde se jim také 1.4.1895, tedy už pouhé dva měsíce po svatbě, narodila dcera Anna. (MN)

Karlíková Anna provd. Sloupová – *31.10.1869 v Pozdyni čp.23, jako manželská dcera Františka Karlíka (*2.11.1834), sedláka z Pozdyně čp.23 a jeho manželky Marie Karlíkové rozené Běle z Hvožd'an čp.23.

Podle záznamu MN č.10, fary Hvožd'any fol.85 byla porodu přítomna Josefa Honzíková, porodní bába z Hvožd'an. Následující den po svém narození, tedy 1.11.1869 byla Anna pokřtěna farářem Janem Jelenem. Obřadu se jako kmotři zúčastnili: Marie Matějková, chalupnice z Roželova čp.2 a František Běle, polosedlák z Hvožd'an čp.23.

Ve zmíněné matrice narození najdeme dvě poznámky: „*Křestní list vydán 13.2.1888*“, což souviselo zřejmě s chystaným sňatkem a „*zemřela 18.2.1952 ve Hvožd'anech*“. Znamená to tedy, že se dožila úctyhodných dvaosmdesáti let.

Měsíc před svými devatenáctými narozeninami se Anna provdala za třicetiletého Jana Sloupa, polosedláka z Pozdyně čp.40. Jan byl synem Františka Sloupa, polosedláka z Pozdyně čp.40 a jeho ženy Marie Sloupové roz. Vonáškové z Metlí čp.30.

Podle záznamu v MO č.13 fary Hvožd'any fol.60, snoubence oddal dne 27.11.1888 ve hvožd'anském kostele sv. Prokopa, kooperátor František Josef Kniha. Jako svědci byli obřadu přítomni: Josef Kolář, chalupník z Pozdyně čp.7 a Václav Karlík, polosedlák z Pozdyně čp.13. Ve zmíněné matrice oddaných najdeme dvě poznámky: „*Prohlášení byli na neděli 25.,26. a 27. po sv. Duchu*“. a „*Nezletilá nevěsta obdržela vrchnoporučenské povolení k tomuto sňatku dekretem sl. soudu blatenského z 15.11.1888, č.9721 civ. Fasc. č. 25*“.

Poté manželé společně žili ve Hvožd'anech čp.23. Zde se jim m.j. 9.5.1900 narodil syn Jan Sloup, bohužel novorozenec ještě téhož dne zemřel. (MN, MO)

Karlíková Josefa – *16.8.1871 v Pozdyni čp.23, jako manželská dcera Františka Karlíka (*2.11.1834), sedláka z Pozdyně čp.23 a Marie Karlíkové roz. Běle z Hvožd'an čp.23.

Podle záznamu v MN č.11 fary Hvožd'any fol.45, byla porodu přítomna Barbora Tatarová, porodní bába ze Starého Smolivce. Následujícího dne po svém narození, tedy 17.8.1871 byla Josefa pokřtěna farářem Františkem Mrazíkem. Obřadu se jako kmotři

zúčastnili: František Běle, polosedlák z Hvožd'an čp.23 a Marie Matějková, chalupnice z Roželova čp.2. (MN)

Karlík František – *4.3.1873 v Pozdyni čp.23, jako manž. syn Františka Karlíka (*2.11.1834), sedláka z Pozdyně čp.23 a Marie Karlíkové roz. Běle z Hvožd'an čp.23.

Podle záznamu v MN č.11 fary Hvožd'any fol.47, byla porodu přítomna Barbora Tatarová, porodní bába ze Starého Smolivce. Následující den po svém narození, tedy 5.3.1871 byl František pokřtěn kooperátorem Martinem Ticháčkem. Obřadu se jako kmotři zúčastnili: František Běle, polosedlák z Hvožd'an čp.23 a Marie Matějková, chalupnice z Roželova čp.2. Oba kmotři k zápisu o narození připojili místo podpisu tři křížky.

Ve zmíněné matrice narozených najdeme poznámku: „*křestní list vydán 25.9.1904*“. To bylo zřejmě v souvislosti s blížícím se sňatkem.

Jednatřicetiletý František se oženil s čtyřadvacetiletou Annou Brdovou (*23.9.1880) ze Starého Rožmitálu čp.30. Anna byla manželskou dcerou Františka Brdy, rolníka ve Starém Rožmitále čp.35 a jeho manželky Marie Brdové rozené Veselé ze Starého Nepomuku čp.10.

Podle záznamu v oddacím listu č.603, vydaném 24.10.1904 Farním úřadem ve Starém Rožmitále, snoubence oddal dne 17.10.1904 kaplan František Roubík. Slavnostnímu obřadu, který se konal ve farním kostele Povýšení sv. Kříže ve Starém Rožmitále, byli jako svědci přítomni: Josef Chloupek, obuvník v Počevilech č.5 a Josef Cihla, rolník z Řišť čp.11. Ohlášky proběhly v neděli 19., 20. a 21. po sv.Duchu, tj. 2., 9. a 16.10.1904.

Poté manželé žili spolu s rodiči nevěsty ve Starém Rožmitále čp.30. Zde se jim také narodily tři děti: Anna (1905-1986) se provdala za svého nevlastního otce Františka Hálu, František (*1912) a Josef (*1913) se oženil s Marií Zralou z Rožmitálu.

František v roce 1915 narukoval jako záložník do I. sv. války, odkud se již nevrátil. Zahynul dne +14.1.1916. V úmrtním listě je uvedeno, že byl zastřelen v Pobijevcí Gradac, ale spolubojovník, který se z fronty vrátil řekl, že zmrzl na hlídce. Pohřben byl údajně v oblasti Lepenac v Montenegro.

Zůstaly po něm tři nezaopatřené děti. Jeho tchán zemřel údajně záhy po zprávě o tom, že se hospodář a živitel rodiny z fronty nevrátí. Válečná vdova Anna Karlíková se později provdala za Františka Hálu. Zemřela +1.5.1950 ve Starém Rožmitále, kde je také pohřbena. (MN, OL)

Karlíková Barbora provd. 1) Sloupová 2) Cihlová – *21.4.1875 v Pozdyni čp.23, jako manželská dcera Františka Karlíka (*2.11.1834), sedláka z Pozdyně čp.23 a jeho manželky Marie Karlíkové rozené Běle z Hvožd'an čp.23.

Podle záznamu v MN č.11 fary Hvožd'any fol.49, byla porodu přítomna Barbora Tatarová, porodní bába ze Starého Smolivce. Následujícího dne po svém narození, tedy 22.4.1875 byla Barbora pokřtěna kooperátorem Josefem Růtem. Obřadu se jako kmotři zúčastnili: Marie Matějková, chalupnice z Roželova čp.2 a František Běle, polosedlák z Hvožd'an čp.23. Oba kmotři k zápisu o narození připojili místo podpisu tři křížky. Ve zmíněné matrice narozených najdeme poznámku: „*křestní list vydán 27.1.1895*“. To bylo zřejmě v souvislosti s blížícím se sňatkem.

Téměř dvacetiletá Barbora se 6.2.1895 provdala za devětatřicetiletého Františka Sloupa z Pozdyně čp.20. František (*31.1.1856) byl synem Františka Sloupa, polosedláka z Pozdyně čp.20 a jeho manželky Marie Sloupové roz. Vonáškové z Metlí čp.30.

Podle záznamu v MO č.14 fary Hvožd'any fol.1, snoubence oddal kooperátor František Zeman ve hvožd'anském kostele sv. Prokopa. Svatebního obřadu se jako svědci zúčastnili: Jan Sloup, rolník z Pozdyně čp.4 a Václav Koubek, chalupník z Pozdyně čp.13. Ve zmíněné matrice oddaných najdeme poznámky: „*Vrchnoporučenské svolení nevěsty nezletilé od okr. soudu v Blatné ze dne 1.2.1895 č.658*“ a „*Oba prohlášení ve hvožd'anském kostele 25.1, 2.2. a 3.2.1895*“.

Manželé poté společně žili v Pozdyni čp.20. Zde se jim také 17.1.1896 narodil syn Josef. Ten bohužel už 28.3.1896 zemřel na psotník.

Manžel Barbory, František zemřel 20.9.1898 v Pozdyni čp.20. Dožil se tedy pouhých dvaadvaceti let. Podle záznamu v MZ č.18 fary Hvožd'any fol.67, byl dne 17.6.1898 zaopatřen kooperátorem Antonínem Bicanem. Obvodní lékař Dr. Ječmen uvedl jako příčinu smrti zápal ledvin. Ostatky zesnulého byly uloženy dne 22.9.1898 na hvožd'anském hřbitově, při kostele sv. Prokopa. Smutečnímu obřadu byl přítomen farář František Josef Kniha.

Ještě neutekl ani rok od manželovy smrti a čtyřadvacetiletá vdova Barbora opět míří k oltáři. Tentokrát stojí po boku šestatřicetiletého Josefa Cihly, rolníka z Řišť čp.11. Josef byl manželským synem Josefa Cihly, rolníka v Řišti čp.11 a jeho ženy Anny Cihlové rozené Rážové z Řišť čp.11.

Podle záznamu v MO č.14 fary Hvožd'any fol.49, snoubence oddal farář František Josef Kniha. Svatebního obřadu se jako svědci zúčastnili: Josef Karlík, polosedlák z Pozdyně čp.6 a Josef Kopáček, rolník z Tchořovic čp.19. Ve zmíněné matrice oddaných

najdeme další poznámky: „*Prohlášení ve Hvožd'anech a Lnářích 23.7.1899*“ „*Politická dispens od 2.a 3. prohlášky od okresního hejtmanství v Blatné z 20.7.1899 č.16607*“ a „*Církevní dispens od Vikariátního úřadu v Blatné ze dne 20.7.1899 č.258*“. (MN, MO, MZ)

Karlík Vojtěch – *11.5.1877 v Pozdýni čp.23, jako jedno z manželských dvojčat Františka Karlíka (*2.11.1834), sedláka z Pozdýně čp.23 a Marie Karlíkové roz. Běle z Hvožd'an čp.23.

Podle záznamu v MN č.11 fary Hvožd'any fol.51, byla porodu přítomna Barbora Tatarová, porodní bába ze Starého Smolivce. Ještě v den svého narození byl Vojtěch pokřtěn farářem Františkem Mrazíkem. Obřadu se jako kmotři zúčastnili: Marie Matějková, chalupnice z Roželova čp.2 a Anna Běle, poloselská dcera z Hvožd'an čp.23. (MN)

Karlíková Božena provd. Kračková –*11.5.1877 v Pozdýni čp.23, jako jedno z manželských dvojčat Františka Karlíka (*2.11.1834), sedláka z Pozdýně čp.23 a jeho manželky Marie Karlíkové rozené Běle z Hvožd'an čp.23.

Podle záznamu v MN č.11 fary Hvožd'any fol.51, byla porodu přítomna Barbora Tatarová, porodní bába ze Starého Smolivce. Ještě v den svého narození byla Božena pokřtěna farářem Františkem Mrazíkem. Obřadu se jako kmotři zúčastnili: Marie Matějková, chalupnice z Roželova čp.2 a Anna Bělová, poloselská dcera z Hvožd'an čp.23.

Teprve devatenáctiletá Božena se 24.11.1896 provdala za čtyřiadvacetiletého Josefa Kračka, lesního hajného v Pozdýni. Josef byl manželským synem Václava Kračka, domkaře z Radošic čp.55 a jeho ženy Kateřiny Kračkové roz. Hálové z Radošic čp.25.

Podle záznamu v MO č.14 fary Hvožd'any fol.15, snoubence oddal farář František Josef Kniha ve hvožd'anském kostele sv. Prokopa. Svatebního obřadu se jako svědci zúčastnili: Václav Šiška, rolník ze Starého Smolivce a Václav Fous, chalupník z Hvožd'an čp.28. Ve zmíněné matrice oddaných je dále uvedeno: „*Prohlášení ve Hvožd'anech 8.11., 15.11. a 22.11.1896*“ a „*Vrchnoporučenské svolení ke sňatku nezletilé nevěsty od c.k. okr. soudu v Blatné ze dne 19.11.1896 č.6997*“. (MN, MO)

Karlíková Anežka provd. Trefná – *1.1.1881 v Pozdýni čp.23, jako manžel.dcera Františka Karlíka (*2.11.1834), sedláka z Pozdýně čp.23 a jeho manželky Marie Karlíkové rozené Běle z Hvožd'an čp.23.

Podle záznamu v MN č.12 fary Hvožd'any fol.40, byla porodu přítomna Barbora Tatarová, porodní bába ze Starého Smolivce. Následujícího dne po svém narození, tedy 2.1.1881 byla Anežka pokřtěna kooperátorem Josefem Lejčarem. Obřadu se jako kmotři zúčastnili: František Běle, polosedlák z Hvožd'an čp.23 a Marie Matějková, chalupnice z Roželova čp.2. Zatímco dříve oba kmotři místo podpisu připojovali tři křížky, nyní se již sami podepsali. Marie dokonce vlastnoručně připsala své sociální postavení. Ve zmíněné matrice narozených najdeme poznámku: „*křestní list vydán 19.7.1901*“. To bylo zřejmě v souvislosti s blížícím se sňatkem.

Čtyři měsíce po Anežčině narození podlehl její šestačtyřicetiletý otec František zápalu plic. Anežka tak od kojeneckého věku vyrůstala jako polosírotek.

Dvacetiletá Anežka se dne 1.10.1901 provdala za téměř třicetiletého Jana Trefného, zřízence při státní dráze v Mostu č.830. Jan se narodil 21.11.1871 v Březí čp.27, jako manž. syn Martina Trefného, polorolníka z Březí čp.27 a jeho ženy Marie Trefné roz. Pučálkové z Hrádku čp.21.

Podle záznamu v MO č.14 fary Hvožd'any fol.91, snoubence oddal farář František Josef Kniha ve hvožd'anském kostele sv. Prokopa. Svatebního obřadu se jako svědci zúčastnili: Josef Karlík, rolník v Pozdyni čp.23 a Josef Čubr, krejčí z Hvožd'an čp.18. Ve zmíněné matrice oddaných najdeme i další poznámky: „*Vrchnostenské svolení nezletilé nevěsty c.k. okresní soud Blatná ze dne 3.7.1901*“ a „*Prohlášení ve Hvožd'anech a Mostu ve dnech 22.9., 28.9. a 29.9.1901*“. (MN, MO)

10. Generace Josefa Karlíka (*17.3.1910 – 17.12.1974)

*Tato generace čítá osm dětí narozených v rozmezí jedenácti let (1901-1912) manželům Josefu Karlíkovi (*30.1.1866), sedláku z Pozdyně čp.23 a jeho manželce Anně Karlíkové roz. Netušilové (*18.7.1875) z Újezdce čp.15. Pokračovatelem rodové větve v čp.23 se z této generace stal Josef (*17.3.1910), který se oženil s Marií Křížovou z Planin a společně pak začali hospodařit na statku ženichových rodičů.*

Ač tato generace čítá osm dětí, přesto hrozilo této větvi vymření po meči. Josef byl totiž jediným synem, který se dožil dospělosti. Naštěstí vše dobře dopadlo a rod pokračuje.

Karlíková Marie provd. 1) Sládková 2) Aunická – *26.2.1901 v Pozdyni čp.23, jako manželská dcera Josefa Karlíka (*30.1.1866), rolníka v Pozdyni čp.23 a Anny Karlíkové roz. Netušilové (*18.7.1875) z Újezdce čp.15.

Podle záznamu v MN č.17 fary Hvožd'any fol.85, byla porodu přítomna Marie Růtová, porodní bába z Hvožd'an čp.33. Následující den po svém narození, tedy 26.2.1901 byla Marie pokřtěna kooperátorem Janem Bejčkem. Obřadu se jako kmotři zúčastnili: Vojtěch Karlík, rolník v Pozdyni čp.16 a Anna Netušilová, manželka Josefa Netušila, rolníka z Újezdce čp.15.

Dvaadvacetiletá Marie se dne 28.8.1923 provdala za téměř třiatřicetiletého Františka Sládka (*26.10.1890), chalupníka z Újezdce čp.27. František byl synem Františka Sládka, chalupníka v čp.27 a Marie Sládkové roz. Maršíkové ze Záhrobí čp.6. Svatební obřad se konal ve hvožd'anském kostele sv. Prokopa. I ve zmíněné matrice narozených najdeme poznámku: „*Oddána s Františkem Sládkem zde dne 28.8.1923*“.

Poté novomanželé společně žili v Újezdci čp. 27. Zde se jim také 1.1.1925 narodila dcera Marie. V následujícím roce, dne 4.8.1926 přišla na svět dcera Anna. Po dvou dcerách přivítala rodina syna Františka, který spatřil světlo světa dne 8.2.1932.

Bohužel otec František dne 7.4.1934 náhle zemřel na otravu krve. Nedožil se tedy ani čtyřiačtyřiceti let. Ostatky zesnulého byly 10.4.1934 uloženy na újezdeckém hřbitově, při kostele sv. Voršily. Smutečnímu obřadu byl přítomen farář Antonín Jarolímek.

Po téměř třech letech vdovského života, nedlouho před svými šestatřicátými narozeninami vstupuje Marie do druhého manželského svazku. Tentokrát stojí po jejím boku skoro třiatřicetiletý Stanislav František Aunický (*28.2.1904), rolník z Kocelovic čp.38. Stanislav byl synem Josefa Aunického (*1857), rolníka z Kocelovic čp.38 a Anny Aunické roz. Panuškové (*1864) z Kocelovic čp.72. Ve zmíněné matrice narozených najdeme poznámku: „*Oddána podruhé 9.1.1937 v Bělčicích se Stanislavem Aunickým*“.

Snoubenci byli prohlášeni v Bělčicích a ve Lnářích o svátcích 1.1., 3.1.a 6.1.1937. Svatební obřad se konal dne 9.1.1937 ve farním kostele sv. Petra a Pavla v Bělčicích. Podle zápisu v MO fary Bělčice fol.217, snoubence oddal farář Antonín Jarolímek. Obřadu byli jako svědci přítomni: K.Staňková, autodoprava ve Lnářích čp.55 a Jan Aunický obchodník v Kocelovicích čp.63.

I se svým druhým manželem žila Marie nadále v čp.27. Zde se jim také narodily dvě dcery: 25.1.1940 Jiřina provd. Vaňkátová a 30.3.1944 Růžena provd. Zíbová.

Po více jak jednadvacetiletém manželství, dne 11.7.1958 Marie podruhé ovdověla. Sama pak zemřela 9.12.1965 v nedožitých čtyřiašedesáti letech. (MO, KA)

Karlíková Anna provd. Venclová – *17.1.1903 v Pozdyni čp.23, jako manželská dcera Josefa Karlíka (*30.1.1866), rolníka v Pozdyni čp.23 a jeho ženy Anny Karlíkové roz. Netušilové (*18.7.1875) z Újezdce čp.15.

Podle záznamu v MN č.17 fary Hvožd'any fol.87, byla porodu přítomna Marie Růtová, porodní bába z Hvožd'an čp.33. Ještě v den svého narození byla Anna pokřtěna kooperátorem Václavem Bodlákem. Obřadu se jako kmotři zúčastnili: Marie Karlíková, selka z Pozdyně čp.16 a Anna Netušilová, selka z Újezdce čp.15.

Anna se provdala za Václava Vencla. Manželé pak společně žili v Teplicích. Jejich manželství bylo bezdětné. (MN, vyprávění Václava Karlíka (*1940) z čp.23)

Karlík Josef – *31.5.1904 v Pozdyni čp.23, jako manž. dcera Josefa Karlíka (*30.1.1866), rolníka v Pozdyni čp.23 a jeho manželky Anny Karlíkové rozené Netušilové (*18.7.1875) z Újezdce čp.15.

Podle záznamu v MN č.17 fary Hvožd'any fol.89, byla porodu přítomna Marie Růtová, porodní bába z Hvožd'an čp.33. Následující den po svém narození, tedy 1.6.1904 byl Josef pokřtěn kooperátorem Václavem Bodlákem. Obřadu se jako kmotři zúčastnili: Adolf Netušil, sedlák z Újezdce čp.15 a Marie Karlíková, selka z Pozdyně čp.16.

Josef bohužel po pouhých sedmi dnech života umírá na katar stěv. Podle záznamu v MZ č.18 fary Hvožd'any fol.71, vystavil úmrtní list obvodní lékař Dr.Ječmen. Ostatky novorozence byly dne 9.6.1904 pohřbeny na hvožd'anském hřbitově, při kostele sv.Prokopa. Smutečnímu obřadu byl přítomen kooperátor Václav Bodlák. I ve zmíněné matrice narozených najdeme poznámku: „ +7.6.1904“. (MN, MZ)

Karlíková Anastázie provd. Mašková – *27.6.1905 v Pozdyni čp.23, jako manželská dcera Josefa Karlíka (*30.1.1866), rolníka v Pozdyni čp.23 a jeho manželky Anny Karlíkové rozené Netušilové (*18.7.1875) z Újezdce čp.15.

Podle záznamu v MN č.17 fary Hvožd'any fol.89, byla porodu přítomna Marie Růtová, porodní bába z Hvožd'an čp.33. Tři dny po svém narození, tedy 30.6.1905 byl Josef pokřtěn kooperátorem Václavem Bodlákem. Obřadu se jako kmotři zúčastnili: Marie Karlíková, selka z Pozdyně čp.16 a Anna Netušilová, selka z Újezdce čp.15. Ve zmíněné matrice narozených najdeme poznámku: „ *Oddána zde s Janem Maškem dne 27.4.1929*“. (MN)

Karlíková Růžena provd. Slaupová – *14.7.1907 v Pozdýni čp.23, jako manželská dcera Josefa Karlíka (*30.1.1866), rolníka v Pozdýni čp.23 a jeho manželky Anny Karlíkové rozené Netušilové (*18.7.1875) z Újezdce čp.15.

Podle záznamu v MN č.17 fary Hvožd'aný fol.91, byla porodu přítomna Marie Růtová, porodní bába z Hvožd'an čp.33. Následující den po svém narození, tedy 15.7.1907 byla Růžena pokřtěna kooperátorem Václavem Bodlákem. Obřadu se jako kmotři zúčastnili: Marie Karlíková, selka z Pozdýně čp.16 a Anna Netušilová, selka z Újezdce čp.15. Ve zmíněné matrice narozených najdeme poznámku: „ *Oddána s Josefem Slaupem z Mladého Smolivce v Plzni dne 26.10.1929*“. (MN)

Karlíková Josefa provd. Jíchová – *14.9.1908 v Pozdýni čp.23, jako manželská dcera Josefa Karlíka (*30.1.1866), rolníka v Pozdýni čp.23 a jeho manželky Anny Karlíkové roz. Netušilové (*18.7.1875) z Újezdce čp.15.

Podle záznamu v MN č.17 fary Hvožd'aný fol.93, byla porodu přítomna Marie Růtová, porodní bába z Hvožd'an čp.33. Následující den po svém narození, tedy 15.9.1908 byla Josefa pokřtěna farářem Františkem Josefem Knihou. Obřadu se jako kmotři zúčastnili: Marie Karlíková, selka z Pozdýně čp.16 a Anna Netušilová, selka z Újezdce čp.15. Ve zmíněné matrice narozených najdeme poznámku: „ *Oddána zde 10.12.1938 s Karlem Jíchou*“. (MN)

Karlík Josef – *17.4.1910 v Pozdýni čp.23, jako manželský syn Josefa Karlíka (*30.1.1866), rolníka v Pozdýni čp.23 a jeho manželky Anny Karlíkové rozené Netušilové (*18.7.1875) z Újezdce čp.15. Viz. přímá linie rodu.

Karlíková Emílie – *cca 1912 v Pozdýni čp.23, jako manželská dcera Josefa Karlíka (*30.1.1866), rolníka v Pozdýni čp.23 a jeho manželky Anny Karlíkové rozené Netušilové (*18.7.1875) z Újezdce čp.15.

Podle vyprávění Václava Karlíka (*28.9.1940) se Emílie provdala za Josefa Říhu z Mladého Smolivce.

Záznam o narození Emílie je v tzv. živých matrikách a tudíž se k němu nedostanu. Musím tedy spoléhat na vyprávění pamětníků.

11. Generace Václava Karlíka (*28.9.1940)

*Tato generace čítá pouhého jednoho člena a tím je sám Václav Karlík (*28.9.1940), který se narodil manželům Josefu Karlíkovi (*17.3.1910) a jeho manželce Marii Karlíkové rozené Křížové z Planin.*

Manželé přivedli na svět mimo Václava ještě několik dětí, ale ty se bohužel narodily mrtvé, nebo krátce po narození zemřely. Rodové větvi tak hrozil zánik. Naštěstí vše dobře dopadlo. Václav se dožil dospělosti, založil rodinu a spolu s manželkou Jaroslavou vychoval pokračovatele rodu.

Karlík Václav – *28.9.1940 v Pozdnyňi čp.23, jako manželský syn Josefa Karlíka (*17.3.1910) a jeho manželky Marie Karlíkové roz. Křížové z Planin. Viz. přímá linie rodu.

Závěr

Vlastně ani nevím co dodat na závěr. Snad jen to, že stojím stále na začátku. Na začátku pátrání po historii jednoho starého selského rodu. Každá návštěva archivu však přináší další střípek do celkové mozaiky, k jejímuž úplnému složení bohužel už nikdy nedojde. Je velmi potěšitelné, že již neplatí v plné míře mé postesknutí v úvodu, týkající se naprosté absence digitalizace genealogických dat. Ledy prolomil SOA Třeboň, který na svých webových stránkách začal zveřejňovat matriky, kroniky a jiné archivované materiály.

Jak jsem zmínil již v úvodu, jde o běh na velmi dlouhou trať. Archivy ukrývají obrovské množství informací, jejich zpracování ovšem vyžaduje spoustu času. A to je největší problém. Pokud by se podařilo utřídit alespoň část archivovaných údajů obdrželi by jsme, celkem výstižný obrázek o životě našich předků. Zatím postupuji po malých krůčcích, přesto myslím, že je určitý pokrok vidět. Dnes již archivuji osudy více jak tři set Karlíků, žijících v Pozdyni, Újezdci, či okolních obcích. Součástí tohoto archivu je i cca 1200 osob žijících v 17. až 19. století v Újezdci.

K tomu aby toto dílo mohlo úspěšně pokračovat, potřebuji další a další materiály, a to jak písemné, tak fotografické. Další kapitoly bych chtěl věnovat osudům statků, na nichž náš rod po dlouhá léta hospodařil. (Pozdyně čp.23 a Újezdec čp.22). Proto uvítám zapůjčení fotografií, dobových listin atd. Budu vděčný i za vaše laskavé připomínky. Jak jsem již zmínil, „genealogickému řemeslu“ se teprve učím a rád bych se napříště vyvaroval případných chyb.

Ing. Karel Karlík

karlikkarel@seznam.cz